

DEVLET CİZRE'DE KATLIAM YAPIYOR

s.10

TÜRKİYE'NİN İKİYÜZLÜ GÖÇMEN POLİTİKASI

s.18

PAMSAN İŞÇİLERİ HAKLARI İÇİN DİRENİYOR

s.15

DLB: MESLEK LİSELERİNDE SÖMÜRÜYE GEÇİT YOK!

s.27

Öğrettikleri, hatırlattıklarıyla Greif Direnişi

Sibel Özbudun - Temel Demirer

s.23-25

Kirli savaşa, faşist baskı ve zorbalığa karşı

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

7 Haziran seçimlerinin sonuçlarını hiçe sayan, yeni oluşan parlamento hükümsüz kılan, yani "milletin iradesini" ayaklar altında çiğneyenler, utanmadan 1 Kasım'da gerçekleştirilecek yeni seçim oyununu sergilemeye hazırlanıyorlar.

Dinci iktidarın başlattığı kirli savaş ortalığı kan gölüne çevirmişken, katıldığı bir televizyon programında, "AKP 400 milletvekili kazansaydı böyle olmazdı" diyen dinci gericiyi büyük şefi, "ya bize 400 milletvekili kazandırırınız ya da ülkeyi kan gölünde boğarız" tehdidini savuracak derecede zıvanadan çıkmıştır. Buna göre 1 Kasım seçimlerinde Erdoğan istediği sonuç çıkmazsa, o seçimde yok hükmünde sayılacak ve kirli savaş daha da azdırılacaktır.

7 Haziran seçimleriyle oluşan parlamento hükümsüz

kılınmışken, kanlı bir savaş eşliğinde hazırlığı başlayan seçimlerden Kürt halkına veya işçi sınıfıyla emekçilere hayır mı gelecek? "Ya 400 milletvekili ya kirli savaş" ikilemini dayatan dinci faşist iktidarın güdümünde yapılacak seçimlerin hiçbir meşruiyeti olamaz. Bu bir seçim oyunu bile değil. Kaldı ki, sermaye iktidarının dümenini elinde bulunduran dinci faşist zihniyetin, ancak sonuçlar işine gelirse seçimleri kabul edeceği ortada iken ne emekçiler ne Kürt halkı böylesine gayri meşru bir seçime hiçbir şekilde itibar etmelidirler. »s.2

SERMAYE DEVLETİ FAŞİST ÇETELERİ SOKAĞA SALDI!

Sermaye devleti, geçtiğimiz günlerdeki asker ve polis ölümleriyle ırkçı faşist çeteleri sokaklara salıp, Kürt halkı ile devrimci ve ilerici güçlere saldırttı. 7-8 Eylül tarihlerinde HDP'nin 176 binası basıldı, genel merkezi ateşe verildi. Birçok kentte faşist güruhlar 'Kürt avı'na çıktı.

s.8-9

"SALDIRILAR SÜRECEK!"

AKP'nin kurmaylarından başbakan yardımcısı Yalçın Akdoğan, kirli savaşın ve devlet terörünün hız kesmeyeceğini söyledi.

s.6

Kirli savaşa, faşist baskı ve zorbalığa karşı...

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Dümeninde AKP'nin bulunduğu sermaye iktidarının Suroç katliamıyla başlattığı kirli savaş, 7 Haziran seçimlerinin ardından estirilen 'yapay iyimserlik havası'nı kısa sürede yerle bir etti. İktidarı ele geçiren dinci gericiлик kabarık suç dosyalarına, iflas eden dış politikasına, yolsuzluk/hırsızlık/rüşvet skandallarına, toplumsal açıdan gayrı meşru duruma düşmüş olmasına rağmen, seçim sonuçlarını "yok hükmünde" sayarak yoluna devam etti.

İktidarı kaybedip hesap vermektan kurtulmak için kirli savaşı başlatan AKP iktidarı, verili koşullarda toplumsal muhalefetin zayıf olmasından da yararlanarak, kendi sonunu getirmesi de kaçınılmaz görünen kanlı/kaos ortamına doğru yol alıyor. Dinci gericilikle onun arkasındaki sermaye kesiminin sefil çıkarları için kışkırtılan bu kirli savaşın faturasını yazık ki, Türkiye'nin bütün işçi ve emekçileri ödüyor.

Seçim öncesinde büyük vaatlerle oy avcılığı yapan muhalefetdeki iki sermaye partisi ile seçim yoluyla "halkın iktidarını kurma" iddiasını ortaya atan reformist/parlamentarist sol blok ise, dinci iktidarın icraatlarına basın açıklamalarıyla "sert tepki" göstermenin ötesine geçemedi. Parlamentoyu dikkate bile almayan kaçak saraydaki "sultan bozuntusu" seçim vaatlerinin de parlamenter hayallerin de ne menem şeyler olduğunu dünya-aleme gösterdi. Bıktırıcısına tekrarlanan "milli irade" güzellmelerinin ise, bu koşullarda "kullanışlı safsata"dan ibaret olduğu gözler önüne serildi.

Gerici rejimin yönetme krizi derinleşiyor

AKP'nin, dinci gericilığın arkasındaki sermaye kliklerinin yanı sıra TÜSİAD'la emperyalistler tarafından da tam destek gördüğü dönemler geride kaldı. Kuşkusuz ki ne TÜSİAD ne emperyalistler dinci gericiliğe kılıç çekmiş durumdalar. Buna karşın sultan bozuntusu güdümündeki AKP iktidarının düzenin temel kurumlarını işlevsizleştirilmesi, belli ki bu güçleri rahatsız ediyor. Zira rejimin meşruluğunun dayanakları sayılan hukuk sistemiyle parlamentonun, fiilen dinci gericilığın büyük şefinin güdümünde olması, kapitalist sistemin meşruluğunu tartışmalı hale getiriyor, iktidarın faşist niteliği belirgin bir şekilde gözler önüne seriliyor.

Egemenler arası iktidar çatışmasından galip çıkan dinci gericiлик, Haziran Direnişi'yle sarsılıp düşüşe geçmiş, yolsuzluk/hırsızlık/rüşvet skandallarıyla meşruluğunu tamamen yitirmiş, 7 Haziran seçimleriyle tek başına hükümet kurma gücünü kaybetmiştir. Hal böyleyken düzen kurumlarını tekeline alarak iktidar dümenini fiilen elinde tutmasına rağmen, gayrı meşru konumdaki dinci gericilığın şefleri, derin bir korku içindeler. Hesap verme korkusuyla iktidarı ne pahasına olursa olsun elde tutuma hırsı, düzen için ciddi bir ağırlığa dönüşmüş, yıllardır aşılamayan yönetme krizini daha da derinleştirmiştir.

Kaçak saraydan yönetilen AKP iktidarı rejimin imajını yerle bir ederken ne TÜSİAD kodamanları ne

emperyalistler sultan bozuntusunu etkisizleştirme girişiminde bulunabiliyor. Bu acizlik hem rejimi her yönüyle gayrı meşru duruma düşürüyor hem elinde kirli savaştan başka bir seçenek kalmayan dinci gericilığın sistem için yarattığı ağırlığın giderek artmasına yol açıyor. Faşist saldırganlığın ayyuka çıkması, sermaye iktidarının gücünü değil fakat acizini ve vahşetini gözler önüne seriyor.

Düzenin hukuku, düzenin parlamentosu hükümsüzdür

Dinci gericilığın iktidarı ele geçirme süreci, düzen hukukunun göstermelik de olsa işleminin ortadan kaldırılmasıyla paralel gelişti. Haziran Direnişi'nde kameralar önünde cinayet işleyen katil polisleri, kendi yasalarını ayaklar altına alarak serbest bırakan veya sembolik cezalarla kurtulmalarını sağlayan dinci iktidar, 17-25 Aralık süreciyle birlikte anayasayı tedavülden kaldırdı. Yeni bir anayasa hazırlamaya yetecek sayıda milletvekili kazanma histerisiyle seçimlere giren sultan bozuntusuyla müritleri, Ortaçağ kalıntısı zihniyetlerinin anayasasını yapacaklarını ilan ettiler ancak muvaffak olmadılar.

"İktidar elimizde, güç bizde, şimdi sıra bu fiili duruma uygun yeni bir anayasa hazırlamaktır" diye buyuran dinci gericilığın büyük şefi, adeta rejime meydan okudu. Böylece düzen anayasasının geçersiz olduğu bizzat devletin tepesindeki zat tarafından ilan edilmiş oldu. Hırsızlara, rüşvetçilere, İŞİD'e silah taşıyan TIR'ları arayanlara, katil polislerle, soyguncu bakanlara dava açan savcılara karşı süreksiz avı başlatan dinci iktidar, "zorbalık gücünün yasaları"ni fiili hukuk sistemi haline getirdi. Bu saldırganlık sayesinde ayan beyan ortada olan suçlara bile dava açabilecek savcı kalmadı. Dinci gericilığın "organik savcıları" dikta rejiminin inşasında etkin bir rol oynarken, böyle olmayanlar ise, kaçak saraydan duydukları korkudan dolayı seslerini çıkaramıyorlar.

Düzenin hukuk sistemini paçavraya çeviren dinci gericilık, 7 Haziran seçimlerinin sonuçlarını da yok hükmünde sayarak, düzenin temel kurumu olan parlamentonun saygınlığını da beş paralık etti. Dünya alem gördü ki, "milletin iradesinin simgesi" olduğu iddia edilen parlamento, ciddi bir engelle karşılaşmadan kaçak saray tarafından felç edilebiliyor.

Topyekûn kirli savaş planı devrede

Devletin anayasasını çöplüğe havale eden, parlamentoyu ise hükümsüz kılan dinci gerici iktidar, "seçimle geldim ama seçimle gitmiyorum" diye meydan okuyabilecek pervasızlığı gösterebildi. Fakat bu kadarı, onlar için her şeyin güvence altına alındığı anlamına gelmiyor. Zira "milletin iradesi" diye kafa tırmalayan dinci gericilık, hazırlandıkları erken seçimlerde oylarını arttırmaya ihtiyaç duyuyor. Ancak gayrı meşru duruma düştüğü için, dinci gericilığın köleleştirdiği toplumun bir kesimi ile yiyici/yalaka takımı dışında kalan toplumun çoğunluğu artık AKP'ye oy vermeyeceğini belli etti.

İki günde bir anket yaptırtan kaçak saray, oy oranlarının artmadığını, dolayısıyla suç dosyalarının açılmasını sağlayabilecek olası bir koalisyon hükümetini önleyebilmek için kirli savaşı başlattı. Abluka altına alıp sokağa çıkma yasağı uyguladığı kentlerdeki Kürt çocuklarını keskin nişancılara katlettirecek derecede zıvanadan çıkan dinci iktidar, siyonist İsrail'in Gazze'deki vahşi yöntemlerini taklit ediyor. Belli ki, Siyonist dostlarının Filistin halkına uyguladığı vahşi terörden çok şey öğrenmiştir.

Kürt illerinde devlet güçleri katliam yaparken, diğer kentlerde dinci faşist çetelerini sokaklara salan AKP iktidarı HDP binalarıyla Kürt esnafın işyerlerini kundaklamaya, Kürt işçileri ve emekçileri hatta "esmer Türkler"i linç ettirmeye, dinci gericiliğe yalaka yapmayan medya kurumlarına saldırtmaya, tetikçi kalemlerini aracılığıyla ölüm tehditleri savurmaya başladı. Bununla yetinmeyen dinci gerici iktidar, son

yıllarda yüzlerce sivil insanı katleden polise, “silah kullanmakta tereddüt etmeyin” diye emir vererek Kürt halkına ve hareketine, ilerici ve devrimci güçlere, tüm işçi ve emekçilere topyekûn savaş ilan etmiştir.

Savaş eşliğinde gayrı meşru seçim oyunu

7 Haziran seçimlerinin sonuçlarını hiçe sayan, yeni oluşan parlamento hükümsüz kılan, yani “milletin iradesini” ayaklar altında çiğneyenler, utanmadan 1 Kasım’da gerçekleştirilecek yeni seçim oyununu sergilemeye hazırlanıyorlar.

Dinci iktidarın başlattığı kirli savaş ortamı kan gölüne çevirmişken, katıldığı bir televizyon programında, “AKP 400 milletvekili kazansaydı böyle olmazdı” diyen dinci gericiğin büyük şefi, “ya bize 400 milletvekili kazandırırınız ya da ülkeyi kan gölünde boğarız” tehdidini savuracak derecede zıvanadan çıkmıştır. Buna göre 1 Kasım seçimlerinde Erdoğan’ın istediği sonuç çıkmazsa, o seçim de yok hükmünde sayılacak ve kirli savaş daha da azdırılacaktır.

7 Haziran seçimleriyle oluşan parlamento hükümsüz kılınmışken, kanlı bir savaş eşliğinde hazırlığı başlayan seçimlerden Kürt halkına veya işçi sınıfıyla emekçilere hayır mı gelecek? “Ya 400 milletvekili ya kirli savaş” ikilemini dayatan dinci faşist iktidarın güdümünde yapılacak seçimlerin hiçbir meşruiyeti olamaz. Bu bir seçim oyunu bile değil. Kaldı ki, sermaye iktidarının dümenini elinde bulunduran dinci faşist zihniyetin, ancak sonuçlar işine gelirse seçimleri kabul edeceği ortada iken ne emekçiler ne Kürt halkı böylesine gayrı meşru bir seçime hiçbir şekilde itibar etmemelidirler. Bu koşullarda parlamenter hayaller yaymak her zamankinden daha riyakar her zamankinden gericiğe daha çok hizmet eden bir tutum olacaktır.

Kapitalist kokuşma ve faşist zorbalığın tek alternatifi sosyalist devrimdir!

Sermaye iktidarının dümenini elinde bulunduran dinci faşist zihniyet kuralı bir saldırganlık ve savaş histerisiyle Kürt halkına ve hareketine, ilerici ve devrimci güçlere, işçi ve emekçilere saldırmakta hem resmi hem “sivil” çetelerini sokaklara salmakta, bu saldırganlığıyla emekçileri korkutup köleleştirmeyi hedeflemektedir. Kokuşmuş kapitalist sistemin efendilerinin bu kaba saldırganlığı, gücün değil olsa olsa aczin göstergesi olabilir. Buna karşın sergilenen ölçsüz saldırganlığın bedeli Kürt halkıyla işçi ve emekçilerin sırtına yıkılmaktadır.

Saldırmakla yetinmeyen dinci gerici iktidar, ortak genetik kodlara sahip olduğu İŞİD’in taktiklerini kullanarak etnik, dinsel, mezhepsel ayrımları kışkırtmakta, emekçileri birbirine boğazlatmaya çalışmaktadır.

Tüm ilerici ve devrimci güçler parlamenter hayallere kapılmadan, düzen kurumlarından medet ummadan birleşik, meşru militan bir mücadele örme sorumluluğuyla karşı karşıya bulunuyor. Dinci faşist baskı ve teröre karşı direnmek, halkları birbirine kırdırma planını bozmak için şarttır. Fakat bu durum, kapitalist kokuşma ve faşist zorbalığa karşı tek gerçek alternatifin sosyalist devrim olduğu gerçeğini bir an bile unutturmamalıdır. Dinci faşist baskılardan, devlet teröründen, kirli savaşlardan, halklar arası düşmanlık ve çatışmaların körüklenmesinden gerçekten kurtulabilmenin yolu, bütün bu musibetlerin kaynağı olan kapitalist sistemi sosyalist bir devrimle yıkmaktan geçiyor.

İHD savaş ve saldırganlığın bilançosunu açıkladı

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi, Suroç’ta gerçekleştirilen katliamın arkasından tırmandırılan savaş ve saldırganlık politikalarının ortaya çıkardığı tabloya ilişkin hazırladığı raporu açıkladı.

Dernek binasında 9 Eylül’de yapılan basın toplantısında ilk olarak İHD Şube Yönetim Kurulu Üyesi Hulusi Zeybel söz aldı. Savaş ve saldırganlık politikalarının ciddi boyutlara ulaştığını ifade eden Zeybel, HDP binalarına ve Kürtlere yönelik saldırılara dikkat çekti.

Zeybel, üç gün üst üste saldırılara maruz kalan Bağcılar HDP binasına giden İHD yöneticilerinden Ahmet Demirsoy’un da faşist saldırıların ardından HDP’lilerle birlikte gözaltına alındığını belirtti. Ayrıca, uluslararası insan hakları örgütlerine de çağrı yaparak basının sansür ve baskı yoluyla engellendiğini ifade eden Zeybel bu kuruluşların yaşananları yerinde gözlemleyerek dünya kamuoyunun gündemine taşımalarını istedi.

2411 gözaltı, 280 tutuklama

Ardından sözü alan İHD üyesi Mesut Çakan, 22 Temmuz-4 Eylül tarihlerini kapsayan raporu açıkladı. Çakan, Başbakanlık Koordinasyon Merkezi’nin 29 Temmuz’da açıkladığı verilerde gözaltına alınan 1302 kişiden sadece 137’sinin İŞİD’li olduğunu belirtti.

Bu tarihten sonra devam eden operasyonlarla birlikte toplam gözaltı sayısının 2411’e yükseldiğini, bunların 24’ünün çocuk olduğunu ve gözaltına alınanlardan 280 kişinin tutuklandığını belirtti.

Çakan, polis eylemlere yönelik saldırıları sırasında ise 306 kişinin gözaltına alındığını ve 6 kişinin tutuklandığını kaydederek bu saldırılar sırasında biri 3, biri 6 yaşındaki iki çocuğun ve bir gazetecinin yaralandığını, bir Rojavalı’nın ise hayatını kaybettiğini belirtti.

Her türlü etkinlik ve festivalin de yasaklandığına dikkat çeken Çakan, etkinlik ve festivallere yönelik yapılan saldırılarda 19 kişinin yaralandığını, 33 kişinin ise gözaltına alındığını belirtti.

Taziye ve cenazelere yönelik polis saldırılarında 15 kişinin gözaltına alındığı, 1’i ağır olmak üzere 15 kişinin yaralandığı bilgisini veren Çakan, Erdoğan’a hakaret gerekçesiyle 5 kişinin gözaltına alındığını ve 5 kişinin de tutuklandığını söyledi.

70 kişinin işkence ve kötü muameleyle karşılaştığını

söyleyen Çakan, bu nedenle Mazlum Kaynak’ın yaşamını yitirdiğini hatırlatarak PKK’ye yönelik saldırılarda ise 3 gerillanın yaralı olarak yakalandığını, 15 gerillanın yaralandığını ve 77 gerillanın yaşamını yitirdiğini söyledi. Çakan, 27 askerin ve 23 polisin de yaşamını yitirdiğini söyledi.

180 “özel güvenlik bölgesi”

Bu süreçte Alevi dernekleri başkanlarının da silahlı saldırıya uğradığına değinen Çakan, Kürdistan’daki “özel güvenlik bölgesi” uygulamasının yaygınlığına dikkat çekti ve 15 ilde toplam 180 bölgenin “özel güvenlik bölgesi” ilan edildiğini belirtti. Çakan, asker ve polisin keyfi uygulamaları sonucu çok sayıda kişinin katledildiğini, yaralandığını ve 1 kadının tecavüze uğradığını ifade etti.

Hapishanelerde tutsakların da bu saldırganlıktan nasibini aldığını ifade eden Çakan, 1’i intihar olmak üzere iki kişinin öldüğünü, 269 kişinin zorunlu seveke tabi tutulduğunu, 11 tutsağın çıplak arama işkencesine tabi tutulduğunu ve çok sayıda hak ihlalinin yaşandığını söyledi.

PKK ve KCK tutsaklarının da başlattıkları dönüşümlü açlık grevi nedeniyle baskı ve saldırılarla karşılaştığını, B12 vitamininin tutsaklara verilmediğini belirten Çakan, tutsakların ayrıca görüş ve telefon yasaklarına maruz kaldıklarını söyledi.

Mevsimlik tarım işçilerinin de Kürt olmalarından kaynaklı saldırılarla karşılaştıklarını ifade eden Çakan, 35 işçinin darp edildiğini belirtti.

Eğitim Sen’in de saldırıyla karşılaştığını hatırlatan Çakan, 11 sendika üyesinin polis saldırısı sırasında yaralandığını, 19’u yönetici toplam 65 sendika üyesinin ise gözaltına alındığını belirtti.

Çakan son olarak Afyon, Van, Sivas ve İzmir’de 4 askerin şüpheli şekilde yaşamını yitirdiğini belirterek raporu sonlandırdı.

Raporun ardından okunan basın açıklamasına “Savaş, doğal olmayan, insan iradesiyle başlatılıp sürdürülen toplumsal bir yangındır” sözleriyle başlayan İHD Yönetim Kurulu Üyesi Kalpaklı, ölümlerin durmasını istediklerini belirterek seçim hükümetinin operasyonları durdurarak PKK’ye ateşkes çağrısı yapmasını ve “çözüm sürecine” devam edilmesini istediklerini belirtti.

Kirli savaş üniversitelere taşınacak!

Tayyip Erdoğan, 8 Eylül'de YÖK üyeleri ve üniversite rektörleriyle biraraya geldi. Bu buluşmadan sonra gerici şef saldırgan açıklamalar yapmaya devam etti. Bu buluşma elbette ki üniversitelerde sözde "huzur" amacıyla yapılacak **saldırıların** konuşulduğu bir ortam oldu. Zira yapılan toplantı sonrasındaki açıklamada üniversitelerin sorunundan çok ülkede başta Kürt emekçilere olmak üzere tüm emekçilere ve örgütlü kesimlerin mücadelesine dönük estirilen devlet terörü gündem oldu. Dolayısıyla, toplantıda üniversitelerin gündemi de bu saldırılarla bağlantısı içinde ele alındı.

Tayyip Erdoğan "toplantıda rektörlerimizin de belirttiği gibi" diyerek üniversitelerde siyasal mücadele yürüten güçleri hedef alacağını açıklamış oldu. Sözde rektörler, öğrencilerin sorunlarını çözüyormüş, sermaye düzeni koşullarında gençlik nitelikli, eşit, parasız, anadilde bir eğitimden geçiyormüş, gelecek, işsizlik vb. sorunlarla karşı karşıya kalmıyormuş gibi, suçlu olarak yine gelecek ve özgürlük için mücadele eden öğrencileri hedef gösterdi. Hakkını arayan öğrenciler "terörist" kılıfıyla suçlu ve sorun yaratan unsurlar olarak gösterildi.

Toplantı sonrasında yapılan açıklamada adı geçen Bingöl Üniversitesi Rektörü, geçtiğimiz eğitim-öğretim yılında benzer şekilde hakkını arayan bir grup öğrenciyi uzaklaştırma ve soruşturma terörü uygulamaya çalışmıştı. Öğrenciler ise mücadelelerini okul geneline yaymış, yemekhane ve ders boykotları örgütlemiş, açlık grevi yaparak haklarını aramıştı. Eğitim haklarını arayan, savaş politikalarına karşı duran, kardeşlik için mücadele eden öğrenciler Bingöl Üniversitesi Rektörü eliyle sermaye devletinin baskılarıyla karşı karşıya kalmışlardı.

Sermayenin baş şefiyle üniversitelerdeki temsilcilerinin bir araya geldiği toplantıda bu rektörün aktardıkları "okulda teröristler ellerini kollarını sallayarak istediklerini yapıyor" şeklinde olsa gerek ki, Erdoğan yaptığı açıklamada, "*Bingöl Üniversitesi rektörünü dinlediğimiz zaman, demek ki üzerimize düşen daha farklı görevler de var. Çünkü orada gerek hocalarımızın, gerek öğrencilerimiz can güvenliğini koruma devlet sorunudur*" diyerek üniversitelere yönelik devlet terörünün de tırmandırılacağını ifade etti. Gençliğin sorunlarını çözmek yerine onları sömürmek ve düzenin köleleri haline getirmek için çalışan bu güçler, toplantılarında da üniversiteleri nasıl daha fazla baskı ve devlet terörüyle kuşatabileceklerinin planını yaptılar.

Polise sokaklarda "vur emri" veren, polislin öldürdüğü gençler, çocuklar, kadınlar için "terörist" yalanını ortaya atan ve "*bunları indireceksin, bak orada bir terörist polislin karşısına çıktı, polis hemen onu indirdi*" gibi ifadelerle adeta katliam emirleriyle kirli savaşı sürdürmekten geri durmayacak kadar pervasızlaşan Tayyip Erdoğan, üniversiteler için emirlerini de bu toplantıda aktarmış oldu. Bu savaş çığırtkanının "*üzerimize düşen daha farklı görevler*" diyerek tabir ettiği, tam da bu kirli savaş yöntemlerinin üniversitelere taşınması anlamına gelmektedir.

Erdoğan'ın izinden yürümekle yükümlü rektörler,

yeni dönemde üniversitelerde bir kıyım yapmaya hazırlanıyor. Aslında geçtiğimiz dönem de bunun örnekleri yaşandı. Örneğin Ege Üniversitesi'nde meçhul bir şekilde faşist Fırat Çakıroğlu'nun ölümüyle adeta OHAL ilan edilmiş, Ege Üniversitesi, kolluk güçlerinin talim alanına döndürülmüştü. Önceki dönemlerde de "güvenlik" yalanıyla "koruma memuru" uygulamasını hayata geçirmek isteyen sermaye devleti, mücadelenin yükselmesiyle bu uygulamayı askıya almıştı.

Geçen dönem bir başka devlet terörü örneği de İstanbul Üniversitesi'nde yaşanmıştı. İŞİD'ci çeteler, faşistler kolluk güçlerinin desteğiyle okulda cirit atarken, buna karşı çıkan öğrenciler neredeyse her toplanmalarında polislin saldırısına maruz kalmıştı. Polis küfürler ederek, işkenceyle öğrencileri onlarca kez gözaltına almıştı. Bingöl'deki gibi onlarca öğrenciyi soruşturma saldırısı uygulandı. Bunlara ek olarak öğrenci topluluklarının kullandığı alanları ellerinden aldı.

Bu örnekler daha da çoğaltılabilir, Hacettepe ve Ankara Üniversitesi'nde bitmek bilmeyen faşist saldırılar eklenebilir. Bütün bu 'üniversiteler' sözde 'başlıca' üniversitelerdir. Bu üniversitelerde yaşanan baskıların daha ağır ve yıkıcı bir şekilde taşra üniversitelerinde yaşanması muhtemeldir. Bütün bu üniversitelerde yaşanan sorunların suçlusu ise her zaman haklarını arayan öğrenciler olmuş, devlet diğer öğrencilerle aralarına duvar örmeye çalışmıştır. Gelecek ve özgürlük talebiyle, emperyalist savaşa karşı mücadele edenler "terörist", "provokatör" ilan edilerek sorunların üzeri örtülmeye çalışılmış, üniversiteler devletin saldırılarıyla; faşistleriyle, polisleriyle, baskılarıyla terörize edilmiştir. Sermaye devleti, üniversitelere dönük saldırılarını bu nedenle

hiçbir zaman kesmemiş, kolluk güçleriyle, rektörleriyle, gerici çeteleriyle, akademisyenleriyle öğrencilere "üniversitede siyaset yok" dayatmasında bulunmuştur.

Ama üniversiteler, toplumdan bağımsız değildir, toplumun her alanına yayılan siyaset burada da olacaktır. Bu baskılar sermaye devletinin gençliğe dönük politikasıdır. "Derslerinizi geçin" demek dahi bir siyasettir. Sermaye devleti ders yükünü arttırarak; sınavlar, dersler vb. ile rekabet ortamı yaratmaya çalışarak gençliği yaşamın gerçeklerinden, hatta kendi sıra arkadaşından dahi soyutlamaya çalışmıştır. Fakat bugüne kadarki bütün saldırılar yalnızca daha çok kardeşleşip, birlikte mücadele ederek boşa çıkarılmıştır. Bugün toplumu kirli savaşa sürükleyenlere, üniversitelerde "terör" yalanıyla kıyım gerçekleştirmeye çalışacak rektörlere de yanıt ancak bu şekilde verilebilir.

"Ben okuyayım, kendi geleceğime bakayım" algısının dönüp dolaşıp tıkanacağı alan yaşamın gerçekliğidir. Bugün Ortadoğu halkları bu tarz politikalarla bölündü ve birbirine karşı kışkırtıldı. Bu savaşlardan haklı bir şekilde kaçmaya çalışan göçmenlerin düştüğü durum ortadadır. Savaşı yürüten devletlere kaçmaya çalışan göçmenlere bu devletler ucuz işgücü, yani köle olarak bakıyor. Göstermelik adımlar atarken, onları daha fazla köleleştirmenin hedefiyle hareket ediyor. İşte yalnızca kendini düşünen bir gençliğin düşeceği durum da budur: Sermaye düzeninin kölesi olmaktır. Bu sömürü düzeninden kaçış olmadığı için tek çare onu yıkmaktır. Bunun için gençliğin kurtuluşu örgütlü mücadeleyi büyütmede, bu sömürü düzenine karşı harekete geçmektedir. Üniversitelerde yeni dönemde artacak saldırganlık için daha fazla kardeşleşmenin ve mücadeleyi büyütmenin yolları aranmalıdır.

Faşizme karşı sınıfın 'barış'ı için mücadeleye!

"Biz emek meslek örgütleri DİSK, KESK, TMMOB, TTB olarak; Çocuklarımız ölmesin barış hemen şimdi diyoruz. Ve bir daha haykırıyoruz ki; Kirli hesaplara kurban edilecek bir tek canımız bile yok. Barışın iyileştirici gücüne hepimizin ihtiyacı var. Çünkü Barış çıkar hesaplarından uzak, pazarlık masalarında konuşulamayacak denli ciddi ve uğruna mücadele etmeyi göze alacak kadar değerlidir."

DİSK-KESK-TMMOB-TTB Ankara Bileşenleri 1 Eylül nedeniyle yaptıkları ortak açıklamada bunları ifade ediyordu. Sermaye iktidarının yoğun bir saldırı dönemini başlattığı, infaz ve katliamlara faşist-gerici çeteler eliyle linç saldırılarının da eklendiği bugünlerde barış söylemini sınıf cephesinden tartışmak gerekiyor. Zira bugün sınıf adına sendikalar ve meslek odaları tarafından ifade edilen 'barış' kavramı ile gerçek barış arasında bir açığı bulunuyor. Ve maalesef sermayenin yıkım düzenine karşı devrimci bir duruşu ve mücadeleyi içermeyen genel barış söylemleri akan kanın durmasına yetmiyor. "Pazarlık masalarında konuşulamayacak denli ciddi ve uğruna mücadele etmeyi göze alacak kadar değerli" denilen barış için mücadele mevcut sendika ve meslek odaları tarafından ortada bırakılıyor.

Küçük burjuva reformizmin sınıf içindeki unsurları eliyle 1 Eylül vesilesiyle karşımıza çıkan bu yaklaşım barış mitingleri ile devam etti. Son olarak 6 Eylül'deki mitingde de DİSK Genel Başkanı Kani Beko benzer içerikli bir konuşma yaparak şunları ifade etti: *"Haziran seçimlerinde amaçlarına ulaşamayanlar bu ülkeyi ateşe atıyor. Yakıyorlar, yıkıyorlar, öldürüyorlar... Ne kıymetli sarayları, ne kıymetli makamları, ne kıymetli koltukları varmış. 7 Haziran'da sandıkta kazanamadıklarını, savaşla, darbeyle, baskıyla, kanla kazanmaya çalışıyorlar."*

Burada 'seni başkan yaptırmayacağız' diyenler olarak sizlere soruyorum. Savaş çıkardı diye ona teslim olacak mıyız? 1 Kasım'da onu başkan yaptıracağız mıyız? Bu halkın 7 Haziran'da gösterdiği irade ortada. Sen başkan olamayacaksın. Yeter artık. Daha fazla kan dökme! Kişisel ihtirasın uğruna ülkeyi ateşe sürükleme. Bu topraklar artık kana ve gözyaşına doydular."

Bu söylemin pratiği ise "Barış emekçilerle gelecek!" şiarıyla Cizre'ye giden sendikal heyetin Nusaybin'de düzen kolluk güçlerinin zorbalığı karşısından geri dönmesidir. Savunulan dar çerçevenin bile arkasında duramayan sendikal bürokrasi işçi sınıfının barışını salt protestocu bakışla ele almaktadır.

Barış söyleminde dar yaklaşımın bir diğer boyutu ise sorunun AKP ve Erdoğan karşıtlığına indirgenmesidir. AKP ve Erdoğan'ın şahsını hedef alır hale gelen muhaliflik, Kürt halkına karşı yürütülen savaş ve saldırganlığın sınıfsal özünü yok sayan ve geçmişini göz ardı ederek günlük olayları esas almasıdır. Bundan dolayı Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikasının sürekliliğini değil 7 Haziran seçimlerinden sonrasındaki yaşananları ele alır. Lakin 7 Haziran öncesinde de Erdoğan ve AKP iktidarı eliyle gerçekleştirilen nice infaz ve saldırı gerçeği vardır. Ve bu yanı sıra yaşananlar sadece Erdoğan'ın

kişisel ihtirasının ürünü olarak seçimi kaybetmesiyle ülkenin ateşe sürüklenmesi değil Kürt sorunundaki çözümsüzlüğünün yarattığı kısır döngüdür aynı zamanda. Kürt halkına reva görülen düzenin kesintisiz olarak sürdüğü bugünkü koşullarda kaçınılmaz olan kan ve gözyaşının yeniden ayyuka çıkmasıdır. Ama bunun sorumlusu sermaye düzeni olmakla birlikte onun azmettiriciliğini görmeyen, AKP ve Erdoğan muhalifliğiyle yetinenlerdir. Gerçek çözümün özgürlük ve eşitlik için birleşik mücadelede olduğunu göstermek yerine ham hayallerle işçi ve emekçileri, ezilen halkları düzenden medet umar hale getirmeye katkı sunanlardır.

Reformizm ve sınıf içindeki benzer politik uzantıları barış söylemini sıkça kullansa da gerçek barışı yaratacak bir mücadele örülmez zorundadır. Yoksa dizginsiz devlet faşist terörü ve ırkçı saldırılara seyirci kalmak kaçınılmazdır.

Birkaç miting ve 1 Eylül nedeniyle bir-iki açıklama sınırında kalan "barış mücadeleleri" değil ufku mücadelenin kazanımı olan bir hat izlenmelidir. Cizre'deki yaşananlara karşı oraya giden sendikal heyetin barikat önünde açıklama yapıp dönmesi değil o barikatların aşılması hedeflenmelidir. Cizre'ye sınırlı heyetler göndermekle kalınmamalı ülkenin dört bir yanında katliamlara uğrayanlarla dayanışma ve tecritin kırılması için mücadele örülmelidir. Sermaye karşısında gerçek barış söylemi pratikte de onun için gerçek bir mücadeleyi örmeyi gerektirir. Saldırı sermaye cephesinden geldiğine göre buna cevap da yine sınıf cephesinden verilmelidir. Grevlerle bu saldırganlığa karşı çıkılmadıkça, Kürt halkına yönelik saldırılara karşı genel grev hedeflenmedikçe barış söylemi hümanist bir söylem ve bir ajitasyon olmaktan öteye geçemez. Yakın dönemden Irak işgali sürecinde Avrupa'daki siyasal ufku sınırlı sendikaların dahi gerçekleştirdikleri iş yavaşlatma ve grev örnekleri bile bunun için anlamlı örneklerdir.

1989 Baharı'nda işçi sınıfı, Zonguldak maden

işçileri şahsında barışa dair gerçek mücadele yolunu göstermişti. "Zonguldak-Botan el ele!" sloganıyla anılan bu iki mücadelenin kesişmesi çağırısı esasta sorunun gerçek çözümüne de işaret eder. Bunun için bugün "Yaşasın işçilerin birliği! Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganı yerine "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!" sloganı yükseltilmelidir. Zira işçilerin birliği ve halkların kardeşleşmesi birbirinden ayrı değil ancak birinci gerçekleştiği takdirde ikincisinin mümkün olacağına dikkat çekmekle yüz yüzeyiz. Bu sloganın temsil ettiği çizgi egemen olmadıkça, bunu yaşam içerisinde de örmedikçe bugün sendikalar ve meslek odalarının barış söylemleri de düzeni rahatsız etmeyecek, katliam ve linçler sürecektir. Yükseltile saldırganlığa karşı taraf olmak ancak gerçek çözüm mücadelesini örmekten geçer.

İşçi sınıfının gerçek barış mücadelesi de sermayenin düzenini hedeflemek zorundadır. Bu nedenle sınıfın barışı eşit ve özgür bir dünya mücadelesindedir. Bugün "Bursa-Botan el ele!" diyemiyorsak bu bizim görevimize işaret ediyor. Hele ki köyleri yakılan, geleceklere çalınan Kürt emekçilerin zorunlu göçlerle tüm ülkeye yayıldığı, aynı fabrika çatısı altında birlikte diğer kardeş emekçilerle yan yana gelişlerinin çoğaldığı bir durumda bu daha mümkün, daha elzemdir. Tersinden bu görev başarılmadan işçi sınıfının kurtuluş mücadelesi de sekteye uğrayacak, işçiler birbirinin boğazına sarılmış olarak bölünürken kapitalist sömürü çarkları dönmeye devam edecektir.

Şovenizm ve milliyetçiliğin sınıf üzerindeki etkisinin parçalanması onun sınırlı görünümü olan mevcut hükümet şeflerine indirgenmesinin kırılmasıyla başlar. Asıl sorumlu olan sermaye sınıfı hedef alınmadan savaş ve saldırganlığa set çekilemeyecektir. Bunun için Sovyet halklarının tüm dünyaya armağan ettiği 1 Eylül'ü geride bırakmış, katliam ve infazlar içerisinde geçen bir dönemde sınıfın barış mücadelesini yükseltmeliyiz.

Sermayenin sözcüleri saldırıları körüklüyor

Türkiye’de kirli savaş büyüyor. Bir yandan kolluk güçleriyle devlet terörünü azgınca uygulayan sermaye devleti, diğer yandan da faşist çeteleri sokaklara salmış bulunuyor. Bu gericilik ise bizzat düzen siyasetçileri tarafından kışkırtılıyor. Ölen askerler üzerinden kirli propaganda yürüten, Kürt halkına karşı şovenizm zehrini akıtan sermaye temsilcileri, bir yandan emekçileri birbirine karşı kışkırtıyor, diğer yandan emekçi sınıflara mensup gençleri yürütülen kirli savaşla katlediyor.

Akdoğan: Operasyonlardan geri adım atılmayacak!

Dinci-Amerikancı AKP’nin kurmaylarından Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan, Anadolu Ajansı’nın Editör Masası’nda gündeme ilişkin değerlendirmelerde bulundu. Akdoğan, “Örgüt silah bırakmadığı sürece operasyonlardan geri adım atılmayacaktır” diyerek saldırganlıktaki ‘kararlılıklarının’ altını çizdi.

Hem saldırdı hem kınadı

Akdoğan ülke genelinde AKP eliyle örgütlenen ırkçı-faşist saldırganlığı sözde ‘kınadı’. Oysa gerçekte Akdoğan’ın “kınamak gerektiğini” belirttiği saldırılarda bizzat AKP milletvekillerinin ya da parti yöneticilerinin yer aldığı, yine milletvekili ve yandaşların da sosyal medya üzerinden saldırıların sürmesi çağrılarını yaptığı biliniyor.

‘Alçaklık’ itirafı

“İnsan hayatı üzerinden siyaset yapmanın alçaklık olduğunu” söyleyerek gerici şefi Tayyip Erdoğan’ın “400 milletvekili” söylemleriyle yaptığı alçaklığı da itiraf eden Akdoğan, Tayyip Erdoğan’ın sözlerinin çarpıtıldığını iddia etti. Suçu ‘AKP karşıtlarına’ attı.

Bakandan klişe yalan: Ben de Kürdüm...

Ülke genelinde artan çatışmalar ve faşist saldırganlık ile ilgili değerlendirmelerde bulunan Mehmet Şimşek, yılların klişesine sarılarak, “kendisinin de Kürt olduğunu ve Maliye Bakanlığı yaptığını, bunun Türkiye’yi diğer ülkelerden ayırdığını” söyledi. Doğrudan AKP tarafından örgütlenen ve yönetilen ırkçı-faşist saldırıları görmezden gelen, Kürt ve Türk’ün eşit olduğu yalanına sarılan Şimşek, kendi durumunun fırsat eşitliğini gösterdiğini iddia etti.

Başsavcıdan savaş çığırtkanlığı

İstanbul Adliyesi’nde açıklama yapan Cumhuriyet Başsavcısı Hadi Salıhoğlu da savaş çığırtkanlığında şeflerinden geri kalmadı. Salıhoğlu, “kimse Türk milletini korkutacağını zannetmesin” sözleriyle meseleyi Türk-Kürt çatışmasına dönüştürerek Türk

şovenizmini körükledi. “Çağırdıkları zaman savaşmaya hazırız, büyük Türk milleti her zaman sağolsun” sözleriyle ırkçılıkta sınır tanımayan Salıhoğlu, kirli savaşı meşrulaştırmaya çalıştı.

ABD’den saldırılara destek

Beyaz Saray Sözcüsü Josh Earnest, “ABD olarak, Türkiye ile PKK’nin barışçıl bir çözüme ulaşmaya dönük sürece dönmelerinin önemine işaret ettiklerini” belirtirken, ABD Savunma Bakanlığı Pentagon Sözcüsü Peter Cook PKK’nin eylemlerini kınadıklarını belirterek Güney Kürdistan’a yapılan saldırıları “Türkiye’nin kendini savunma hakkı” olarak niteledi. Cook, bir soru üzerine, Türkiye’nin Güney Kürdistan’daki operasyonların öncesinde kendilerini haberdar ettiğini söyledi.

Saldırı emrinin ardından göstermelik itidal çağrısı

AKP şefi Ahmet Davutoğlu, dün ülke genelinde ırkçı-faşist kudurganlığın tırmandırıldığı, kentlerde Kürt avına çıkıldığı, HDP binalarının yakıldığı, Hürriyet gazetesine yönelik saldırıların düzenlendiği tablonun ardından ‘itidal çağrısı’ yaptı.

Twitter hesabından açıklama yapan Davutoğlu, “Terörün cezasını hukuk çerçevesinde güvenlik güçlerimiz ve yargı verecek. Kimse kendisini kanunun yerine koymamalıdır. Yüreği vatan sevgisiyle dolu tüm

vatandaşlarımızı sükunete, kucaklaşmaya ve devletine güvenmeye davet ediyorum” ifadelerini kullandı.

Davutoğlu’nun sözde itidal çağrısı yaptığı saatlerde ise AKP gericiliğinin simge isimleri ve yandaşları katliam çağrılarını yapıyordu. Ayrıca, *Hürriyet*’e yönelik saldırıda görüldüğü gibi, saldırgan grupları doğrudan AKP yöneticileri, hatta milletvekilleri yönetiyordu. Polisle organize hareket edilmesi ve bazı yerlerde polise teşekkür edilmesi de, saldırıların tek merkezden planlandığını ortaya koyuyordu.

AKP’linin KOBİ telaşı

23. Dönem AKP Ankara Milletvekili Lütfiye Selva Çam bizzat AKP gericiliğinin tırmandırıldığı Kürt düşmanlığı ve faşist saldırılar sırasında KOBİ’lerin derdine düştü. Çam, faşist saldırganlık tablosunda dahi sadece sözcülüğünü yaptıkları sermayenin çıkarlarını gözettilerini bir kez daha ortaya koydu.

Çam, saldırıların yaşandığı sırada Twitter hesabından yaptığı paylaşımda, “Ankara’daki bazı mevsimlik işçileri incitmişler, kaçırmışlar O zavallılar, işçilik maliyetini düşürdüğü için KOBİ’lerin veli nimeti AYIP&GÜNAH” ifadelerini kullandı. Bu açıklamasıyla dayattıkları esnek çalışma uygulamalarıyla sermayeye ucuz işgücü sağladıklarını ve işçileri nasıl da küçümsediklerini bir kez daha itiraf etmiş oldu. Tepkilerin ardından ise paylaşımını silerek “konuyu çarpıtmayın” demagojisine yeltendi.

MİB: Fabrikada sömürülüp kıyılan da biziz, cephede ölen de!

Birliğimizi ve kardeşliğimizi yaralamalarına izin vermeyelim!

Arkadaşlar!

Karanlık günler yaşıyoruz. Bir düğmeye basıldı ve ülkemiz bir anda yeniden kan gölüne dönüştü.

Kardeşlerimizi, çocuklarımızı yitirmenin derin üzüntüsü içindeyiz.

Kardeşi kardeşe düşman yapan bir kör siyasetin bedelini ödüyoruz. Dökülen kanımızla, çektiğimiz acılarla besleniyorlar. Verdikleri kararlardan dolayı elleri titremiyor. Kahrolası iktidar aritmetiklerine kurban ediliyor.

Bunca acıyı yaşayan onlar değil. Biziz. Biz işçiler, emekçiler ve yoksul halkız. Türküyle, Kürdüyle, Çerkeziyle, Lazıyla biz işçiler, yoksullar bedel ödüyoruz.

Fabrika dışlileri altında öğütülüyoruz, maden ocaklarında can veriyoruz, yetmiyor cephede de bizim çocuklarımız ölüyor. Kararı alanların çocukları cephede yok. Parasını bastırıp gece kulüplerinde sefa sürüyorlar. Bizim çocuklarımız yokluğun ortasında büyüyor, büyük emeklerle yetiştiriyoruz.

Sonra da karanlık planların ortasında kaybediyoruz.

Emperyalist karargahlarda, saraylarda alınan kararlarla yoksul evlerine ateş düşüyor.

Bu ülkede kararları biz veriyor olsak bunlar olmazdı. Çünkü hangi dili konuşuyor olursak olalım bizler kardeşliğin ne demek olduğunu, birlikte yaşamının ne demek olduğunu iyi biliyoruz.

Emeğimizi sömürenlere karşı ayağa kalktığımızda hep birlikte kalkıyoruz. Omuz omuza mücadele veriyoruz.

Arkadaşlar! Acımızı paylaşalım, oyunu görelim, kardeşliğimizin bozulmasına izin vermeyelim. Bizi birbirimize düşürüp iktidar ve egemenlik uğruna ellerini ovuşturmanın oyunlarına düşmeyelim. Acıları, dertleri, tasaları ortak olan emekçiler olarak kenetlenelim.

Birliğimizi ve kardeşliğimizi yaralamalarına izin vermeyelim.

Metal İşçileri Birliği

9 Eylül 2015

Belediye eşbaşkanlarına yönelik baskılar

Amed'in Bismil Belediye Eşbaşkanı Resul Sarı'nın Çöltepe Köyü'nde bulunan evinin yanı sıra kardeşi Emin Sarı, annesi Hüsnâ Sarı ve Fatih Mahallesi'nde ikamet eden kardeşi Recep Sarı'nın evine eş zamanlı olarak baskın gerçekleştirildi.

Yaklaşık 4 saat süren aramalarda evler, ahır, bahçe ve samanlıklar dedektör ile taranarak didik didik aranıp kazıldı. Aramanın ardından ise Bismil Belediye Eşbaşkanı Resul Sarı, kardeşleri Emin Sarı, Recep Sarı ve oğlu Ozan Sarı, gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Amed'e götürüldü.

"Öz yönetim" ilanı bahane edilerek daha önce gözaltına alınan Eruh Belediye Eşbaşkanı Hüseyin Kılıç, ise Siirt Valiliği'ne gönderilen yazı ile görevinden uzaklaştırıldı. Kılıç, devlet terörüne karşı "öz yönetim" ilanının ardından gözaltına alınmıştı.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde 31 Ağustos'ta özyönetim ilanı gerekçe gösterilerek, "Örgüt üyesi olması" iddiasıyla tutuklanan Nusaybin Belediye Eşbaşkanı Sara Kaya, Mardin Valiliği İl Mahalli İdareler Müdürlüğü tarafından belediyeye gönderilen tebligatla görevinden uzaklaştırıldı.

Katil polis için bürokrasi jet hızıyla çalışmış

Katil polislerin yargılamasında ağır aksak işleyen düzen yargısı Ethem Sarısülük'ün katilini kollamak için jet hızıyla hareket etti.

Haziran Direnişi sırasında 1 Haziran 2013 tarihinde Ethem Sarısülük'ü Ankara'da katleden katil polis Ahmet Şahbaz'ın "duruşma sırasında saldırıya uğrayacağı" bahanesiyle Ankara Valiliği tarafından davanın kaçırılması için yapılan başvuru **aynı gün içinde** kabul edildi.

Katil Şahbaz için 'olası kastla adam öldürme' suçundan verilen 7 yıl 9 ay 10 gün hapis cezası daha önce Yargıtay 1. Ceza Dairesi tarafından bozularak dosya yerel mahkemeye gönderilmişti.

Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi ise duruşma için 7 Eylül tarihini belirledi.

Ancak bu sırada Ankara Valiliği 14 Ağustos'ta mahkemeye gönderdiği yazıyla katil polisin "duruşma sırasında saldırıya uğrayabileceği, öldürüleceği" iddiasında bulunarak dosyanın kaçırılmasını istedi.

Valilik yazısı üzerine Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin "**geçici heyeti**" aynı gün toplanarak dosyanın kaçırılması için Adalet Bakanlığı'na başvurma kararı aldı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı da mahkemenin verdiği kararı, **aynı gün Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'ne** gönderdi.

Kes-yapıştır yöntemiyle hazırlanan metinler sonucunda Adalet Bakanlığı'nın dosyayı gönderdiği **Yargıtay 5'inci Ceza Dairesi**, davanın Aksaray Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderilmesine karar verdi.

Sonrasında ise **Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi** dosyanın Aksaray'a kaçırılmasına ve katil polisin serbest bırakılmasına karar verdi.

Mahkemeye müdahale izlenimi

Sarısülük Ailesi'nin avukatlarından Murat Yılmaz konuya ilişkin şunları ifade etti: "*Bu dosyada yavaş işleyen yargı bir günde her şeyi çözmüş. Valilik yazısı üzerine mahkeme aynı gün toplanıp karar vermiş. Mahkemenin kararı aynı gün yani 14 Ağustos'ta jet hızıyla Adalet Bakanlığı'na gönderilmiş. Olayların gelişimi mahkemeye yasadışı bir müdahalede bulunduğu izlenimi vermektedir.*"

Sermaye devleti faşist çeteleri sokaklara saldı

Savaş ve saldırganlığı yürütmekte her türlü yönetime başvuran sermaye devleti, geçtiğimiz günlerdeki asker ve polis ölümleriyle ırkçı faşist çeteleri sokaklara salıp, Kürt halkına, ilerici devrimci kesimlere saldırtarak Türk şovenizmini körüklüyor. Her türlü saldırı yöntemine başvuran ve devletin yönlendirmesiyle hareket eden bu çeteler Türkiye'nin dört bir yanını kana bulamak sorumluluğunu üstlendi. Sözde güvenlik güçleri de saldırılara bazı durumlarda doğrudan destek olarak, bazı durumlarda da saldırıları izleyerek devlet terörünün uygulanması hizmetini üstlendi. Zira Kürt illerinde bu güçler kendi elleriyle çocuk, kadın demeden katliam girişimlerini sürdürüyor.

Aksaray'da yolcu otobüslerine saldırı

Aksaray'da PKK'nin eylemlerini bahane eden gruplar, yolcu otobüslerine saldırdı. Aksaray-Ankara ve Aksaray-Konya karayolundan geçen otobüsler, faşist çeteler tarafından taşlı saldırıya uğrayarak hasar gördü. Kürt illerine gidip gelen otobüsler firma isimlerini sökerek yollarına devam etmeye çalışırken bir yolcu otobüsünün şoförü Ekrem Sürer, "saldıranlara yalvardım ama vazgeçemediler" ifadelerini kullandı.

Çanakkale'de Atatürk Caddesi üzerinde bulunan HDP Çanakkale İlçe binası önünde toplanan grup, ailelerin de kaldığı binayı yakma girişiminde bulundu. İlerleyen saatlerde HDP bürosundaki eşyaları ateşe verdi.

30 kişilik faşist grup da Halkevleri bürosuna saldırdı. Polis faşistlere herhangi bir müdahalede bulunmazken Halkevleri üyelerine, "Arkadaşlar içeriye girip bayrak asmak istiyorlar. Zorluk çıkarmayın. Daha sonra dağılacaklarını söylediler" dedi ve kapının açılmasını istedi. Gruptan bazıları daha sonra polis gözetiminde binanın çatısına girdi.

Mersin'de Ülkü Ocakları'nın çağrısıyla Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yaklaşık 200 kişi, polis gözetiminde şehir merkezinde Silifke Caddesi üzerinde bulunan HDP il binasına taşlarla saldırdı. Tekbirler getiren grup etraftaki dükkanları da tahrip etti. Polis sadece izlediği faşist grup daha sonra binaya

tırmanarak HDP tabelasını indirdi. Mezitli ilçesinde de HDP tabelası indirilerek bina ateşe verildi.

Adana'da HDP Çukurova ilçe binası da faşistler tarafından abluka altına alındı. Sayısı giderek artan ve binaya saldıran gruba polis herhangi bir müdahalede bulunmazken yoldan geçen araçların durdurularak kimlik kontrolü yapıldığı ifade edildi.

Malatya'da 3 bin kişilik ülkücü grup, HDP Malatya il binasına saldırdı. Bina etrafında toplanan grup, binanın çatısından içeri girerek yangın çıkardı. Binadaki yangın devam ederken iki itfaiye aracının olay yerine geldiği kaydedildi.

Çorum'da Saat Kulesi Meydanı'nda toplanan faşist grup, Uğur Mumcu Caddesi'nde bulunan HDP il binasına saldırıya geçti. Polis grubu engellemediği belirtilirken taşlarla partinin camları kırıldı. Faşistler daha sonra partinin tabelasını indirerek ateşe verdi.

Denizli'de Gazi Bulvarı üzerindeki HDP binası önünde toplanan faşistler, HDP il binasının tabelasını indirmek istedi. Polis göstermelik olarak müdahale ettiği gruba daha sonra yol verdi ve grup binaya Türk bayrağı astı.

Amasya'da Türkiye Kamu Sen Amasya Temsilciliği'nin düzenlediği faşist gösterinin ardından HDP binasına doğru harekete geçildi. Polisin izlediği faşist grup, parti tabelasını ve flamalarını söktü.

Aksaray'da sosyal medyada organize olan faşistler, Kalealtı Caddesi'ne yürüyüşe geçerek HDP binasına saldırdı. HDP binasına bayrak asılması işlemi polis üstlenirken HDP tabelası ateşe verildi.

Elazığ'da Ülkü Ocakları tarafından düzenlenen faşist gösterinin ardından bir grup DBP ve HDP binasına saldırı girişiminde bulundu. Grupla polis arasında gerginlik çıktığı belirtilirken bina çevresindeki abluhanın sürdüğü ifade edildi.

Antalya'nın Alanya ilçesinde faşist gruplar HDP binasını taşladı ve kapıları balyozla kırarak içeri girdi. Faşistler daha sonra binayı ateşe verdi. **Antalya** Cumhuriyet Meydanı'nda toplanarak HDP ilçe binasına yürüdü. Türk bayrakları taşıyarak ırkçı sloganlar atan grup, ilçe binasına girerek eşyaları sokağa atarak ateşe verdi. Polis, faşist gruba herhangi bir müdahalede bulunmadı.

Bursa'da Kent Meydanı'nda toplanan faşistler, ırkçı sloganlar eşliğinde HDP il binası önüne gelerek taşlarla saldırıya geçti. Polisin izin verdiği grup daha sonra binaya bayrak astı. **Osmangazi** İlçesi Temsilciliği'ne de ırkçı-faşist gruplar tarafından saldırı düzenlendi. Polisin izlemekle yetindiği saldırıda temsilciliğin hasar gördüğü ifade edildi.

İzmir'in Tire, Torbalı ve Menderes ilçelerinde HDP binalarına faşist gruplar saldırdı. ırkçı grupların Torbalı'da tekbirlerle yürüyüş yaptığı ifade edildi.

Balıkesir'in Edremit ilçesine bağlı Altınoluk Mahallesi'nde bulunan HDP binası ateşe verildi.

Denizli'de de 3 bin kişilik faşist bir grup HDP il Başkanlığı'nın bulunduğu sokağın başına geldi. ırkçı-şoven sloganlar atan grup polisle yaşadığı arbedenin ardından bölgeden ayrıldı.

Manisa'nın Salihli ilçesinde asker cenazesinin ardından Salihli Belediyesi hizmet binasının arkasında

"6-7 Eylül bir daha asla!"

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe! Platformu ve İstanbul Rumların Evrensel Federasyonu, 6-7 Eylül 1955'te İstanbul'daki Gayrimüslimleri hedef alan ırkçı-faşist saldırıları protesto etti. 6-7 Eylül'ün 60'ıncı yıldönümünde Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen eylemciler, Rumca ve Türkçe, "6-7 Eylül bir daha asla" yazılı pankart açtı.

Eylemde söz alan İstanbul Rumların Evrensel Federasyonu'ndan Dimitri Franchis, 6-7 Eylül anmalarının, hedef alınan Rum, Ermeni, Yahudi ve Süryani toplumlarına bir dayanışma mesajı olduğunu belirterek toplumlarının 60 yıl önce kendi istekleri dışında göç etmek zorunda bırakıldığını kaydetti.

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe! Platformu adına

açıklama yapan Gonca Şahin ise 6-7 Eylül olaylarının başta Rumlar olmak üzere, Müslüman olmayan azınlıklara yönelik gerçekleştirilen örgütlü saldırı ve yağmalar olduğuna dikkat çekti. Saldırılarda 15 kişinin öldürüldüğünü, 300 kişinin yaralandığını, 400 kadının tecavüze uğradığını hatırlatan Şahin, 5 bin 214 ev, bin iş yeri, 73 kilise, 1 sinagog, 2 manastır, 26 okulun da tahrip edildiğini bilgisini verdi.

6-7 Eylül saldırılarının etnik temizliğe ve uluslaşma sürecine atılan bir adım olduğuna vurgu yapan Şahin, bunun devletin temel bir politikası olduğunun altını çizerek hala devam ettiğini belirtti. Açıklamayla birlikte eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

toplanan faşistler, Akgül İşhanı'nda bulunan HDP İlçe Teşkilatı'na taşlarla saldırdı.

Tekirdağ'ın Çorlu İlçesi'nde de 6 bin kişilik grup Atatürk Meydanı'nda toplandı. Daha sonra bu grubun içinden HDP binasına girmek isteyenler göstermelik olarak engellenmeye çalışıldı. Gruptan bazıları HDP parti binasına taşla saldırıya geçerken binanın arka kısmındaki yangın merdivenlerin 3. katta bulunan parti binasına giren faşistler parti tabelasını söktü.

HDP Tekirdağ İl Eş Başkanı Şehnaz Kaya'nın polisler "Siz burada ne işe yarıyorsunuz?" diyerek tepki göstermesi üzerine Kaya linç edilmeye çalışıldı.

Niğde'de de Yeni Çarşı'da HDP binasının bulunduğu sokağa yürüyen faşist gruplar, yolda topladıkları taşlarla HDP il binasına saldırdı. HDP il binasına tırmanan faşistler, parti tabelasını sökerek Cumhuriyet Meydanı'nda ateşe verdi. Polis, gruba herhangi bir müdahalede bulunmadı.

Malatya'da İnönü Kapalı Çarşısı önünde toplanan faşist grup, HDP Malatya İl Başkanlığı'na yürüdü. Polisin sözde engellediği grup bir süre sonra İl Başkanlığı binasına doğru koşarak saldırıya geçti ve aynı binadaki DBP örgütüne Türk bayrağı astı.

Isparta'da ise Kent Meydanı'nda toplanan yaklaşık 500 kişilik grup, Pirimehmet Mahallesi'ndeki HDP binasına yürüdü. Grup, binanın dış cephesinde asılı olan HDP tabelasını indirmek istedi. Polisin sözde engellemelerini aşan grup, binaya girerek HDP tabelasını ateşe verdi.

Gündüz saatlerinde **HDP İstanbul İl Örgütü**'nün bulunduğu binanın karşısına polislerin yönlendirmesiyle bayrak asılırken, akşam saatlerinde ilçe binalarına yönelik polis destekli saldırılar başladı.

Esenyurt ve Avclar'da polisin desteğini alan faşistler HDP binalarına saldırdı.

HDP'nin **Sultanbeyli**'deki binasına da faşistlerin saldırdığı belirtilirken, **Kadıköy**'deki parti binasına ise polisin saldırdığı öğrenildi. Kadıköy binasında HDP'lileri "Dışarı çıkını gözaltına alınız" diyerek tehdit eden polis, faşistlerin saldırı hazırlığı yaptığı duyumları üzerine dayanışmaya giden ilerici güçlere saldırarak püskürttü. Saldırılarda 2 Kaldıraç çalışanının gözaltına alındığı ve yaralıların olduğu kaydedildi.

Sarıyer ve Beşiktaş'ta da kol kola giren AKP'li ve MHP'li grupların HDP binalarına saldırdığı öğrenildi.

Büyükkçekmece'ye bağlı Tepecik Mahallesi'ndeki HDP ilçe binasına da faşistlerin saldırdığı ve binayı ateşe verdiği belirtildi.

Osmanbey'de de HDP binasının faşistler tarafından sarıldığı bildirildi.

Sultangazi'de ise faşistlerin içeride 15 HDP'li varken HDP binasına silahlarla saldırdığı belirtildi.

Esenler'de de faşist bir grup Türk bayraklarıyla HDP binasını sararak taşlarla saldırdı.

Kıraç'ta ise HDP binasına saldırmak isteyen faşistlerle mahalledeki emekçiler arasında çatışma çıktı.

İkitelli'de de Kürt ve Alevi emekçilerin yoğun yaşadığı Atatürk Mahallesi'ne saldıran faşistlerin geri püskürtüldüğü belirtildi.

Şirinevler'de HDP binası önünde toplanan faşistler saldırıya geçti.

Ümraniye'de de HDP binasına saldıran faşistler binanın camlarını kırarak binaya Türk Bayrağı astı.

Pendik'te ise seyir halinde bulunan Büyükşehir Belediyesi'ne ait halk otobüslerini durduran faşist grup bir otobüste yolculara saldırdı. Halk otobüslerini durduran faşist bir grup, yolcuları ayağa kaldırarak İstiklal Marşı okumaya zorladı. Ayağa kalkmadığı iddia edilerek bazı yolcular linç edilmeye çalışıldı.

Bağcılar'da faşist saldırılara karşı ilçe binasında

nöbet tutan HDP yöneticileri polisin gaz bombası saldırısı ile gözaltına alındı.

Kırşehir merkezde toplanan faşist grup, yerel seçimlerde HDP'den belediye başkan adayı olan Eşref Odabaşı'na ait Gül Kitabevi'ni tekbirler eşliğinde ateşe verdi. Kentte HDP binasının da saldırı altında olduğu bilgisini veren HDP Kırşehir İl Eşbaşkanı Dina Demet Resuloğlu, saldırının polis gözetiminde gerçekleştirildiğini ve binada mahsur kaldıklarını belirtti.

Ankara, **Mamak'ta** 7 Eylül günü gerçekleşen faşist saldırıyı protesto etmek için toplanan kitleye faşistler saldırmaya kalkarken anladıkları dilden yanıt verildi. Tuzluca'yır'da barikatlar kurularak bekleyiş sürerken polisin silahla saldırmaya kalkan faşistlere göz yumarak devrimci ilerici güçlere saldırdığı belirtildi. Saldırılarda yaralananlar olduğu belirtildi.

Akşam saatlerinde **Kızılay** Güvenpark'ta toplanan faşistler de Konur Sokak'ı basarak kimi kafelere saldırdı. Polis ise sözde "kitleyi dağıtmak" için, insanların sığındığı kafelere gaz sıktı. Faşistler daha sonra HDP binasına yönelerek içeri girmeye çalıştı, binayı ateşe verdi. Saldırı sonucu seçim evraklarının kül olduğu ifade edildi.

Sincan'da da aynı binada bulunan CHP ve HDP binalarının yakılmak istendiği bildirildi.

Ayrıca, **Dikmen ve Keçiören**'de de saldırılar olduğu bildirildi.

8 Eylül günü **Konya**'nın Ilgın ilçesinde TOKİ inşaatında çalışan 400 kadar Kürt işçi saldırıya uğradı.

Muğla'da ırkçı-faşist vahşet!

Muğla'nın Seydikemer ilçesinde Urfa Siverekli bir Kürt emekçiye yapılan saldırı ise faşist darbe döneminde Diyarbakır zindanlarında tutsaklara yapılan işkenceleri aratmadı. İlçenin Kumluova Mahallesi'ndeki bir serada çalışan İbrahim Çay adlı Kürt emekçinin yöresel kıyafetlerle Facebook'ta yaptığı "Bu kıyafeti giymek bile onurdur" yazılı paylaşım linç kampanyasına dönüştü.

Devletin bilgisi dışında olması imkansız bir şekilde İbrahim Çay'ın bulunması için kampanya başlatan faşistler, saat 11.00 sıralarında Kumluova Mahallesi'nde Çay'ı esir aldı. Elbiseleri parçalanarak, linç girişimine uğrayan Kürt emekçiye zorla mahalle meydanındaki Atatürk heykeli "öptürüldü". Daha sonra linç girişimi bir süre daha devam ederken jandarma alçakça saldırının ardından sözde müdahale ederek Çay'ı faşist grubun elinden aldı.

Faşistler bir genci 'Kürtçe konuştuğu için' öldürdüler

İstanbul Çağlayan'da ailesi ile Kürtçe konuşan Sedat Akbaş, bir grup tarafından bıçaklanarak öldürüldü. 7

Eylül günü Akşam otobüs durağında beklerken ailesi ile birlikte Kürtçe konuşan 21 yaşındaki Sedat Akbaş, yanına yaklaşan bir grup tarafından sessiz ve Kürtçe konuşmaması konusunda uyarıldığı iddia edildi. Çıkan tartışmanın büyümesiyle faşistlerin genci bıçaklayarak katlettiği belirtildi.

Kamp Armen'e faşist saldırı

İstanbul **Tuzla**'daki Ermeni Yetimhanesi Kamp Armen'in yıkımını engellemek için sürdürülen nöbete, 7 Eylül gecesi eli sopalı faşistler saldırdı. Gece saatlerinde olayı duyuran Kamp Armen gönüllüleri, saldırıyı püskürttiklerini ancak tehlikenin devam ettiğini belirttiler. Kamp Armen Dayanışması da olası saldırılara karşı dayanışmaya, kampa destek olmaya çağırırdı.

Ankara'nın **Beypazarı** ilçesinde Sanayi bölgesinde toplanan devlet destekli ırkçı-faşist çeteler, organize bir şekilde ilçe merkezine gelerek Kürt işçi ve emekçilere saldırdı. Kürtlere ait birçok ev ve dükkanı ateşe veren çeteler, yakaladıkları Kürt mevsimlik işçilere de linç saldırısında bulundu.

Erzurum'un Aşkale ilçesinde TOKİ inşaatında çalışan Kürt işçiler, akşam saatlerinde yaklaşık 100 kişilik ırkçı bir grubun saldırısına uğradı. ırkçı grubun taş, sopa, bıçak ve satır kullandığı saldırıda, şans eseri yaralanan olmadı.

Faşist çeteler 7 Eylül günü öğlen saatlerinde HDP Balıkesir İl Örgütü'ne saldırdı. HDP İl Örgütü'nün bulunduğu Eski Kuyumcular Mahallesi, Abdülgafur Efendi Caddesi'nde toplanan faşist grup, ırkçı sloganlar eşliğinde 3. katta bulunan parti tabelasını söktü. Bina içinde bulunan Ayşe Işık'ı yaralayan faşistler, masa, sandalye, bilgisayar, televizyon ve diğer eşyaları yağmalayarak aşağı attı. Saldırıya herhangi bir müdahalede bulunmayan polis daha sonra göstermelik olarak grubu uzaklaştırdı.

Edirne, Konya ve Malatya'da saldırı

Edirne'de HDP İl Başkanlığı'na da 7 Eylül'de sabaha karşı saldırı düzenlendi. Londra Asfaltı Caddesi'nde bulunan HDP Edirne İl ve İlçe Yönetimi binasına gelen faşistler, bina içindeki eşyaları tahrip ederek cama Türk Bayrağı astı.

Konya'da HDP Konya İl Eşbaşkanı Hasan Ateşçi ile HDP üyelerinin içeride bulunduğu sırada bir grup faşist, parti binasının kapısını kırarak içeri girmeye çalıştı. Faşist grubun polis eşliğinde bina dışına çıkarıldığı kaydedildi.

Malatya'da da ülkücü faşistler, ırkçı sloganlarla HDP il binasına yürüyerek bina girişine bayrak astı.

Polis terörü artarak devam ediyor

PKK silah bırakana kadar kirli savaşı devam ettireceğini duyuran sermaye devleti, kolluk güçleriyle Kürt illerinde katliamlar yapıyor. Asalak burjuva sınıfın kanlı çıkarları için kullandığı aşağılık yöntemlerde sınır tanımayan polis, Türk ordusu ve istihbarat güçleri, örgütlü Kürt halkının direnişini kıramadıkça da azgınlaşmaktan çekinmiyor. Kadın, çocuk demeden soykırım gerçekleştiriyor. Son olarak Temmuz ayının sonunda Emniyet Genel Müdürlüğü'nün polisler "tereddüt etmeden silah kullanın" talimatı verdiği baş şef Erdoğan'ın "vur emri"yle birlikte düşünüldüğünde de bu saldırganlığın nasıl örgütlendiği bariz bir şekilde görülüyor.

'1990'lara dönüldüğü' konuşulurken esasta devletin doğasının hiç değişmediği ve kurulduğu günden itibaren ezilen halklara ve emekçilere, en başta da Kürt emekçilerine dönük imha ve inkar politikalarından hiçbir zaman vazgeçmediği açıktır. '90'lı yılların İçişleri Bakanı İsmet Sezgin o günlere dair "devletin Hizbullah'ı kullandığını" doğrularken, bugün de Hüda Par, IŞİD vb. çeteler, devlet eliyle kullanılıyor. Sermaye devletinin insan yaşamını hiçe saydığı ve kendi çıkarlarını gözeterek her türlü kirli yöntemi uygulamaktan geri durmadığı, bu barbarlıkla apaçık bir şekilde gözler önüne seriliyor. Diğer yandan burjuva medya da bu katliamların üzerini örtüp ölen kolluk güçleri üzerinden ırkçı-faşist saldırganlığı kışkırtıyor.

Cizre'de katliam

Cizre'de sömürgeci devletin sokağa çıkma yasağı 4 Eylül'den itibaren ağır silahlar ve top atışları ile katliam girişimleri devam ediyor. Bombalar ve yoğun ateş ile Nur, Cudi ve Yafes mahallelerine girmeye çalışan polisler, 7 Eylül gecesi de gösterilen direniş karşısında geri çekilmek zorunda kaldı. Ablukayı devam ettiren özel hareket ve polis, zırhlı araçlardan halka "Son kez uyarıyoruz teslim olun" anonsu yaparken Cizreliler, "Teslim olun" anonsuna, "Mahallelerimizi terk edin" diyerek yanıt verdi. Cudi Mahallesi'nden Nur Mahallesi'ne geçmek isteyen HDP heyeti de bir kez daha polis engeliyle karşılaştı. Vekillere sözlü saldırıda bulunan polisler, mahalleyi rastgele tarayarak vekilleri engelledi.

Hastalar ölüme terk edildi

İlçede "kadın çocuk demeden" saldıran polis, evinin önünde oturan 7 çocuk annesi Meryem Süne'yi katletti. Süne'nin evinin önünde oturduğu sırada polisin mahalleyi taraması sonucunda ağır yaralandığı ve polis ablukası nedeniyle tedavi edilemeyince kan kaybı ve iç kanama sonucunda öldüğü bildirildi. Süne'nin ardından 4 Eylül'den itibaren Cizre'de katledilenlerin sayısı 10'a ulaşmış oldu. 7 Eylül'de de 18 yaşındaki Osman Çağlı adlı bir genç vurulduktan sonra gerekli müdahale polis engeli yüzünden yapılamayınca yaşamını yitirmişti.

Kanamalı doğum yapan Hayriye Kalkan adlı kadının acil hastaneye kaldırılması gerekirken abluka ve polis engellemesi nedeniyle ambulans gelmedi. Devlet terörünün şiddeti nedeniyle felç geçiren Zeynep Kaçar için gönderilen ambulans da özel hareket timleri tarafından durdurularak mahalleye sokulmadı. Felçli kadın mahallelinin yardımıyla evden çıkarılmasına karşın polislerin ambulansa izin vermemesinden dolayı sokak ortasında kaldı.

6 Eylül günü ise henüz 35 günlük olan Muhammed Tahir Yaramış isimli bebek, yaşadığı sağlık sorunu nedeniyle hastaneye götürülemediği için hayatını kaybetmişti.

Polis Cizre ve Diyarbakır'da çocukları taradı

Sokağa çıkma yasağı devam ederken evlerinden ekme almaya çıkan 3 çocuk zırhlı araçlardan açılan ateşle tarandı. Yaralanan çocuklardan birinin durumunun ağır olduğu belirtilirken çocuklardan Murat Babayigit (9), HDP milletvekillerinin aradığı ambulansla Cizre Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Botan İmrağ ve ismi öğrenilemeyen bir çocuğun ise evlere götürüldüğü ifade edildi. Mahalle sakinlerinin açılan ateş nedeniyle bodrum katlarına sığındığı belirtildi.

6 Eylül günü ise polisin Cudi Mahallesi'nde bir tepede konuşturduğu zırhlı araçtan mahallenin taranması sonucu 13 yaşındaki Cemile Çağırğa yaşamını yitirdi. Nur Mahallesi'nde de açılan ateş sonucu 19 yaşındaki Sait Çağdavul boynuna mermi isabet etmesi sonucu yaşamını yitirdi.

Cizre protestolarına da saldırı

Diyarbakır'ın Bağlar ilçesinin Fatih Mahallesi'nde Cizre'deki katliamları protesto eden gençler, polisin silahlı saldırısına uğradı. Saldırısı sonucu 1'i çocuk 2 kişi yaralanırken bir çocuğun karnından kurşun yarası aldığı öğrenildi. Cizre'deki katliam girişimini 5 Eylül akşamı Şırnak'ın Silopi ilçesinde protesto edenlere saldıran polisin karnından ve kolundan gerçek mermiyle yaraladığı 28 yaşındaki Muttalip Pusat yaşamını yitirdi. Yine 5 Eylül günü, **Bağlar** ve **Bismil** de polis saldırısı yaşanmıştı. TOMA ve zırhlı araçlardan gerçek mermilerle ateş açan polisler karşılık verilmesi üzerine çatışma çıkmıştı. **İzmir**'in Menemen ilçesine bağlı Asarlık Mahallesi'nde de yürüyüş yapmak isteyen kitleye polisler tazyikli su, gaz bombası ve silahlarla saldırdıkları kitlenin Molotof kokteylleri ve havai fişeklerle karşılık vermesi üzerine çatışma çıkmıştı.

Cizre'ye gitmek isteyenlere polis saldırısı

Polis ve özel hareket saldırıları sonucunda 10 kişinin hayatını kaybettiği ve abluhanın devam ettiği Cizre'ye gitmek isteyen eylemciler, polis saldırısına

uğradı. Şırnak, Silopi, Batman ve Siirt'te Cizre'ye doğru yola çıkan emekçilere azgınca polis saldırdı. Geçtiğimiz günlerde de HDP'li yöneticiler Cizre'ye gitmek istemiş fakat polis tarafından engellenmişti.

Küçük çocuğa sokak ortasında işkence

Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Yenişehir Mahallesi'nde öz savunma temelinde sokaklara kazılan hendekleri kapatmaya çalışan polis, engel olmaya çalışan halka saldırdı. Rastgele ateş açarak halka tehditler savuran polisler, yakaladıkları 15 yaşındaki D.Ö.'nün kendilerine ses bombası attığı iddiasıyla çocuğa sokak ortasında işkence yaptı. Küçük çocuğu feci şekilde döven polisler, mahallelinin anlatımlarına göre, öldüğünü sandıkları çocuğu sokak ortasında öylece bırakarak mahalleden ayrıldı. 5 Eylül günü de açılan ateşte Lokman Süne adlı genç karnına isabet eden kurşunla katledilmişti.

Güvenli bölge ve sokağa çıkma yasakları

Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde 8 Eylül günü Kaymakamlık tarafından sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Ayrıca Batman'da da 8 bölgenin "özel güvenlik bölgesi" olarak ilan edildiği duyuruldu. Türk sermaye devletinin yoğunlaştırdığı savaş boyunca yüzden fazla bölgede bu uygulamaya geçilirken, OHAL uygulamaları çerçevesinde de Kürt halkına dönük katliamlara başvuruluyor.

Diyarbakır'ın Sur ilçesini de 5 Eylül'den itibaren ablukeye alarak saldırılarını yoğunlaştıran özel hareket polisleri 6 Eylül sabah 04.00 sularında zırhlı araçlarla mahallelere girerek ağır silahlarla saldırdı. Polisin fiili olarak uyguladığı sokağa çıkma yasağının ardından Diyarbakır Valiliği de açıklama yaparak 09.30'dan itibaren ilçede sokağa çıkma yasağı ilan etti.

Keskin nişancılar yine çocukları hedef aldı

Sermaye devletinin bazı bölgelere yerleştirdiği keskin nişancılar da fark gözetmeksizin 'görevini yapıyor', emirleri uyguluyor. Daha önce de çocuk ve sivilleri hedef alan keskin nişancı polisler 5 Eylül günü de Şırnak'ın Cizre ilçesinde bir çocuğu hedef aldı. Keskin nişancıların hedef aldığı 15 yaşındaki H.B'nin güvenlik nedeniyle hastaneye götürülemediği ve mahallede bulunanlar tarafından tedavi edildiği belirtildi.

7 cenaze bulundu

Hakkari'nin Şemdinli ilçesinin Gare (Tekeli) Köyü'ne bağlı Qadana (Çalışkanlar) mezrasındaki ormanlık alanda HPG'lilere ait olduğu belirlenen 7 cenaze bulunurken, HDP ve DBP ilçe yöneticileri cenazeleri almak için bölgeye hareket etti.

Demirtaş: Kararı Erdoğan ve Davutoğlu aldı

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, ülke genelinde HDP binalarına yönelik gerçekleştirilen saldırılara ilişkin açıklama yaptı.

Savaşın başlamasına büyümesine ilişkin kararların Erdoğan-Davutoğlu ikilisi tarafından alındığını söyleyen Demirtaş, yaşanan saldırıların "teröre tepki" olmadığını belirterek "Erdoğan-Davutoğlu ikilisi dağlarda çıkardıkları cenazelerin oy kazandırmadığını gördüler. Sokaklarda faşizm estirerek nerede Kürt varsa, Kürde benzeyen ne varsa diz çöktürme operasyonu yapılıyor" ifadelerini kullandı.

"7 Haziran'dan önce terör yoktu ama saldırıya uğruyorduk"

Demirtaş şöyle konuştu:

"HDP bu ülkede iç barışı güçlendirmek ve beraberce özgür yaşamı kurmak için bir partidir sadece Kürtlerin partisi değil. Herkesin hakkını eşit derecede savunan bir partidir. Partimiz Türkiye halklarına umut olmuş ve seçimde önemli bir başarıya imza atmıştır. Bizler 7 Haziran seçimlerine gelene kadar, henüz ateşkes devam ediyorken 176 yerde partimize saldırı oldu. 2 gündür partimizi yakıp yıkanlar, terör bahanesiyle bunları yapıyoruz diyenler, sizin alçaklıklarınızı biz seçimden önce de sizleri biliyoruz...Öldürülen bizdik, mitingleri basılan bizdik... 2 gündür olan şeyler teröre tepki falan değildir... İç savaş çıkarmak istiyorlar. 2 gündür onun provasını yapıyorlar. Kendilerine Türk milliyetçisiyim diyenler de buna alet oluyor. Erdoğan-Davutoğlu ikilisinin dağlarda çıkardıkları cenazelerin oy kazandırmadığını gördüler. Sokaklarda faşizm estirerek nerede Kürt varsa, Kürde benzeyen ne varsa diz çöktürme operasyonu yapılıyor."

"Saldıranlar AKP ve MİT tarafından görevlendirilen çeteler"

Demirtaş, herkesin protesto etme hakkına saygı duyduklarını ancak yaşanan saldırıların arkasında AKP ve MİT tarafından görevlendirilen çeteler olduğunu söyleyerek şöyle konuştu:

"Bizim sözlerimiz AKP ve MİT istihbaratı ile yapılmış görevlendirilmiş çetelere. Bunlar isim isim belirlenmiş ve maaşlı insanlardır. Tek elden yönetilen saldırı kampanyası devlet eliyle yürütülmüştür. 'Bize 400 vekil vermezseniz sizin burnunuzdan getiririz' demek istiyorlar. Bunu da açık açık söylüyorlar. Bunu da devletin imkanlarıyla yapabilirler. Devlete el koymuş durumdalar."

"Hesabını vereceksiniz"

Saldırganların görüntülerinin olduğunu ve yargı önünde hesap soracaklarını belirten Demirtaş, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Yakıp yıkanlar, insanları dövenler, mevsimlik işçilerin çadırlarını yakanlar linç edenler hepinizin görüntüleri var. İşlediğiniz suçlar 20 yıla tabiidir. Bugün

olmaz yarın ama illa hesabını vereceksiniz. Arkasında hükümet desteğini hissedip bu linçleri yapanlar yazık size, kendinizi harcatmayın, harcayacaklar sizi, hükümet yok arkanızda, iktidardan düştüler."

Ankara Valisi de işin içinde

Ankara'daki HDP Genel Merkezi'ne yapılan saldırıdaki tutumundan dolayı ilgili Ankara Valisi Mehmet Kılıçlar'ın da işin içinde olduğunu belirten Demirtaş, genel merkezdeki arşivin polis eşliğinde yağmalandığını ve yakıldığını aktardı.

Parti yetkililerinin gün boyunca Ankara Valisi'ne ulaşamadığını belirten Demirtaş, "En son kendim Ankara Valisi'ni aramak zorunda kaldım ama anladım ki kendisi de işin içinde. Kendisi, bir genel başkana terbiyesizce ve saygısızca bir konuşma yaptıktan sonra telefonu kapatmıştır. Buradan o devlet memuruna sesleniyorum, arkanda duran bir iktidar yok. AKP'ye güvenerek yanlış yapmayın sakın. Bunlar eurolarını alıp yurt dışına giderler. Size yazık olur, yıllarca hapis yatarsınız" diye konuştu.

Yandaş basına tepki

Yandaş basının Dağlıca'da 16 askerin hayatını kaybettiği saldırıyla ilgili olarak kendisini suçlamasına da tepki gösteren Demirtaş, "Bu ülkenin alçak medyası Dağlıca'daki emri benim verdiğimi yazdı, nasıl olmuş, emri kim vermiş çıksın istiyoruz ortaya. Biz korkmuyoruz" ifadelerini kullandı.

"Herkes meşru müdafaasını yapmalıdır"

Saldırıları karşısında herkesin meşru müdafaası hakkı olduğunu altını çizen Demirtaş, partililere şöyle seslendi:

"Size evinizi, işyerinizi, partinizi yakmaya yıkmaya çalışanlara karşılık vermeniz hakkınızdır, onları anasından doğduğuna pişman edin.

Orantılı bir şekilde herkes meşru müdafaasını

yapmalıdır. Parti teşkilatlarımız zararı onaracaktır, çalışmanıza devam edeceksinizdir."

"Cizre'yi Kerbela'ya çevirdiler"

Cizre'deki devlet terörü ile ilgili de konuşan Demirtaş, Cizre'ye gideceklerini belirterek şunları söyledi:

"Cizre'de sokağa çıkma yasağı kaldırılmıyor. Sıkı yönetimde en vicdansız hükümet bile 1-2 saat zaman tanır. 6 gündür kesintisiz sokağa çıkma yasağı var. Cizre halkı direndiği için bunu yaşıyor.

Kayıtları var, anons yapılıyor. Madem HDP'ye oy verdiniz hadi bakalım çıkın da görelim, çıkan vururuz diyorlar. Evde ölenler var, keskin nişancılar tarafından vurulan kadın var. Cenaze defnetmek yasak, ekmek yok su yok elektrik yok. Halk evde ne varsa onu yiyor, bebekler susuzluktan çatlayacak pozisyonuna gelindi. Ben şimdi İsrail ve Filistin'i burada anlatsam hele o sulu göz olanlar hüngür hüngür ağlayacak. İsrail Filistin'e neler yapıyor diyecekti. Müslüman ya hepimiz vicdanlara sesleniyorum. Kendine Müslüman diyen bir iktidar sokağa çıkma yasağı uyguluyor. Cizre'de ne olacak? AKP'ye oy verecek. Hiçbir şey olmayacak biz daha da çok güçlenip, bileneceğiz... İktidarın vekili kıyım çağrılarını yapıyor, isim isim hedef gösteriliyor, saldırın diyorlar...

Cizre'yi savaş uçaklarıyla bombalasalar AKP alkışlar. 6 gündür ablukada Cizre, Kerbela'ya çevirdiler, gazeteciler biz böyle bir şey görmedik diyorlar. Yıl 2015. Bu rezilliğe göz yumamayız, bugün Cizre'ye hareket ediyoruz. Tek talebimiz var. Sokağa çıkma yasağı kaldırılmalı. Cizre kaymakamı, valisi samimilerse biz bunun için yola çıkıyoruz. Durumun şiddetsiz bir duruma dönüşmesi için elimizden geleni yapacağız. Askerin de polisin de vatandaşın da canını korumak için gidiyoruz... Bütün halkımızı her yerde bu Cizre yürüyüşümüze sahip çıkmaya çağırıyoruz... Bizim Cizre'den vermeye çalıştığımız sağduyu mesajımız engellenmesin."

“Boşuna çirpınmayın MİB yakanızı bırakmayacak!”

Metal İşçileri Birliği, Türk Metal yandaşı Facebook sayfasında TOMİS üyeleri ve MİB'lilerin fotoğraflarının konulması ve karalama kampanyası yürütülmesine karşı 4 Eylül günü bir açıklama yaptı. “Metal işçisini sizin gibi asalaklardan kurtarmak için mücadele ediyoruz” denilen açıklamada “Sizin gibi Rusya’da 7 yıldızlı otellerde “başkanlar kurulu” toplantısı yapmıyoruz” ifadeleri kullanıldı. “İnlerinize girdik, yakında daha fazlasını göreceksiniz” denilen açıklamanın tamamı şu şekilde:

Pislik çukurunun dibinde yaşayanlar Boşuna çirpınmayın MİB yakanızı bırakmayacak!!!

TM yalakaşı sayfa MİB'lileri teşhir etmeye soyunmuş. Arkadaşlarımızın resimlerini yayınlayıp güya pisliklerimizi deşifre edeceklermiş. Pislik çukurunda yüzen alçaklar sizi!

Bizim kim olduğumuz, ne yaptığımız açık!

Kimseden tek kuruş almadan metal işçisini sizin gibi asalaklardan kurtarmak için mücadele ediyoruz. Bugüne kadar nerede sizin tarafınızdan ekmeğiyle oynanan işçi varsa hep yanındaydık. MESS’e işçiyi satarken karşınızdaydık. Fabrikalarda yakanıza yapıştığımız da oldu, fabrika önünde üç kağıtçı yöneticilerinizin başında sopa kıldığımız da...

Sizin gibi lüks villalarda, 5 yıldızlı otellerde yaşamıyoruz. Ancak patron sınıfının bindiği arabalara binmıyoruz. Oğlumuzu, eşimizi karun gibi zengin etmiyoruz. Pavyonlarda kumarhanelerde gecemizi gündüzümüze katmıyoruz. Harem kurup sağda solda sayısız ev açıp çirkef bir hayat sürmüyoruz.

Fabrikada çalışıyor alinterimizle geçiniyoruz. Çalmıyoruz, çirpmıyoruz. Her işçi gibi bir hayat sürüyoruz. Lüks arabalarımız yok, hatta arabamız da yok.

Gizlimiz saklımız yok! Kaçak göçek yaşamıyoruz. Sizin gibi Rusya’da 7 yıldızlı otellerde “başkanlar kurulu” toplantısı yapmıyoruz. Sizin asalak düzeninize karşı verilen mücadelenin içindeyiz, merkezindeyiz. Bundan da onur ve gurur duyuyoruz.

Bunun için tüm onurlu ve direnişçi işçilerle, işçi önderleriyle de görüşüyoruz. Ne beş kuruş para alıyoruz ne de veriyoruz. Ne gizli bir hesabımız var ne de alavere dalaveremiz.

Kaç gündür TOMİS’le yatıp TOMİS’le kalkıyorsunuz.

Çamur atıp lekelemeye çalışıyorsunuz. TOMİS yöneticileriyle, öyle gizli otellerde motellerde değil, herkesin gidip geldiği yerlerde yaptığımız bir görüşmeden, fare gibi gizlenerek çektiğiniz fotoğrafları yayınlayıp yakıştırmalarda bulunuyorsunuz.

Sizi gidi pislüğün dibinde yaşayan kan emiciler! Sizi gidi patronlarla yatıp kalkıp dolap çeviren sülükler! MİB’in Bursa’da görüşmediği, tanımadığı tek bir işçi önderi var mı? MİB'lilerin girmediği tek bir sendika var mı?

MİB yasal ve meşru bir platformdur! Emekçi dostlarımızın hayranlıkla izlediği bir platformdur. Yerel ve ulusal basın, belediye yönetimlerinin muhatap gördüğü pırl pırl bir işçi örgütüdür.

Sizin kirli dünyanızı sarstık değil mi?

İşçi aيداتlarıyla şişirdiğiniz göbeklerinize sıkı bir tekme vurduk değil mi?

Patronlarla bir olup kurduğunuz saadet zincirini kırdık değil mi?

Hırsızlıkla, kumarla, emek hırsızlığıyla çamura dönmüşsünüz siz!

Kendi çamurunuzu bize fırlatıyorsunuz, bizi karalamaya çalışıyorsunuz.

Halt etmişsiniz!

Ne yazık ki bu hayat bize mert bir düşman vermedi! Ahlaktan, mertlikten nasibini almamış insan müsveddeleriyle yüz yüzeyiz.

Ne yapalım mert bir düşman isterdik nasip böyleymiş!

Yalanda dolanda sınır tanımayan bir ahlaksızlık şebekesiyle yüz yüzeyiz.

Ey ahlak düşkünü şebeke, şunu iyi bil hayatımızda hiçbir leke bulamazsın. Ama sizin çamura dönen hayatınızı biz iyi biliyoruz. Pevrül Kavlağından en alt şube yöneticisine kadar elimizde sizinle ilgili sayısız belge, fotoğraf ve video var.

Ancak biz sizin gibi namert değiliz!

Ey pislik çukurunun dibinde yüzen emek hırsızları!

Yaptıklarınıza gülüp geçiyoruz. Gördükçe doğru yolda olduğumuzu anlıyoruz.

İnlerinize girdik, yakında daha fazlasını göreceksiniz.

Bu yüzbinlerce işçi kardeşimizin ahını alan sizler saltanatınızı kaybedeceksiniz!

Ne yaparsanız yapın MİB sizin yakanızı bırakmayacak!

Metal İşçileri Birliği
4 Eylül 2015

ORS işçilerine ve ailelerine jandarma saldırdı

Ankara’nın Polatlı ilçesinde bulunan ORS fabrikasında kararlı bir şekilde direnişlerini sürdüren ve patron-MESS-Türk Metal ittifakının oyunlarını bozan ORS işçileri, 7 Eylül günü jandarmanın saldırısına uğradı. 6 Eylül günü birliklerini güçlendirmek için aileleri ile fabrika önünde toplanma kararı alan işçiler, sabah saatlerinden itibaren sermayenin emriyle hareket eden jandarmanın tehditleri ile karşılaştı.

Çıkan gerginlik sırasında anayol trafiğe kapanırken jandarma da çocukları ve eşleri ile birlikte hakkını arayan işçilere tazyikli su ile saldırıya geçti. Jandarma fabrika önündeki çocuklara ve kadınlara biber gazı sıkarken fenalaşanlar ve yaralananlar oldu. Fabrikanın önüne ambulans getirilirken polis de saldırıya desteğe geldi, birçok TOMA fabrika önüne getirildi. İşçiler saldırı karşısında telleri yıkarak direnirken fabrikadaki arkadaşlarının da dışarıya çıkmasıyla birlikte daha da kenetlendiler.

Saldırı karşısında işçiler Polatlı sakinlerini de desteğe çağırırken Metal İşçileri Birliği de hiçbir onurlu işçinin bu saldırıya sessiz kalmaması çağrısında bulundu.

ORS fabrikasında patronun saldırıları sürerken 5 Eylül günü birçok işçinin direnişe katıldığı açıklanmıştı. Metal İşçileri Birliği de yaptığı açıklamada patronun yanı sıra MESS ve Türk Metal’in ORS işçilerine birlik halinde saldırdığına dikkat çekerek şunları söylemişti: “ORS’deki mücadele, sadece ORS işçisi ile patronun mücadelesi değildir. MESS ile metal işçileri arasındaki bir mücadeledir. Emek ile sermayenin mücadelesidir.”

GOP ve İkitelli’de devrimci sınıf faaliyeti

İkitelli Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan EAE aydınlatma fabrikasında çalışan işçilere TOMİS’te örgütlenmeye çağırılan Metal İşçileri Birliği imzalı bildiriler ulaştırıldı. EAE patronunun hukuksuz uygulamalarının da teşhir edildiği bildiriler işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. MİB, Topkapı bölgesinde bulunan KALIP-SAN fabrikasında çalışan işçilere de insanca yaşam koşulları için birlik olma ve TOMİS’te örgütlenme çağrılı bildiriler dağıttı. Fabrika muhasebecisi ile personel müdürü bildiri dağıtımını engellemeye çalıştı. Bunun karşısında fabrika önünden ayrılmayan MİB’liler bildiri dağıtımına devam etti. Fabrika idaresinin bu provokatif girişimine rağmen işçiler bildiriye yoğun ilgi gösterdi.

İkitelli ve Rami’de DEV TEKSTİL faaliyeti

İkitelli Organize Sanayi Bölgesi’nin merkezi noktalarına işçileri DEV TEKSTİL’de örgütlenmeye çağırılan yazılımlar yapıldı. Ayrıca Gaziosmanpaşa Rami’de bulunan Uğur Konfeksiyon işçilerine, DEV TEKSTİL’de örgütlenmeye çağırılan bildiriler dağıtıldı.

ORS işçileri: Beklenmeyen taş

Metal hareketi sınıf mücadelesinde bir dizi ileri atılımın örneklerine sahne oldu, olmaya da devam ediyor. Sendikal bürokrasinin tahtının sarsılması, fiili grevlerin eylem biçimi olarak sahiplenilmesi, yeni sendika kuruluşu derken şimdi işten atma tehdidine/saldırılarına karşı istifa eylemi ile ezberler bozuluyor.

Bunun son örneğini ORS işçileri fiili grevleriyle veriyor. Mayıs ayındaki grev hareketinde coşkuları ve tek vücut olmalarıyla dikkat çeken ORS işçileri, şirketin anlaşmaya uymayan dayatmalarına karşı yeni bir fiili grev başlattılar. Fakat bu sefer işten atmayla tehdit eden sermayenin karşısına istifalarını vererek çıktılar. İşten atılmayı göze aldıklarını rest çekerek gösteren ORS işçileri, esası yönünden metal hareketinin geçmiş deneyimleri aşan altyapısının bir yansımasıdır. Metal hareketi, geçmiş eylemliliklerden ders çıkarmış sınıfın yeni döneminin eylemidir. Bundan dolayı sermayenin oyunlarına karşı daha dirayetli, daha kararlı çıkan bir işçi bölüğü dolaysız olarak daha fazlasını başarabilmektedir. ORS işçileri de bugün hareket halindeki bir bölüğü olarak yeni deneyimler yaratıyor.

Polatlı'dan Ortadoğu'ya palazlanan sermaye

ORS sermayesi incelendiğinde dünyadaki rulman üreticileri arasında ilk beşte yer alan bir tekel olduğu görülür. Polatlı gibi genel anlamda sanayi bölgelerinin dışında patronun 'tanıdığı' topraklarda kurulan şirket ile başlayan üretim ilk fabrikadan bugün 6. fabrika inşaatına uzanmış durumda. ORS işçilerinin özverisiyle adı gibi Ortadoğu'nun rulman üretimini karşılayan dev bir şirket ortaya çıktı. ORS sermayesi büyüdükçe işçilerin sırtındaki yük de büyüdü. Türkiye'nin en çok kâr eden 286. şirketi unvanı var ve bunu sağlayansa çay molası bile olmayan ORS işçileri. 2007'de Türk Metal eliyle "kriz" bahaneli işçi kıyımı gerçekleştirilmiş, kârlar korunmaya devam edilmişti. İşten atılanlar tehdit edilmekte, işe iade davası açanlar "yemek yediği kaba pisleyenler" olarak baskı altına alınmaya çalışılmaktaydı. Atılan işçiler işe iadeleri kazanıp döndüklerinde de Türk Metal'in baskısı devam etmişti. Böyle örneklerle yoğun sömürü altında yıllar geride kaldı.

Türk Metal çetesinin deneyimlerinden sınırsız yararlanan ORS yönetimi günü geldiğinde MESS'ten ayrıldı. Çünkü MESS'in grup TİS sözleşmesinde verdiği zammı çok buldu. Kârdan zararı istemeyen şirket fabrika için yeni sözleşme dayattı. Türk Metal'in sınırsız işbirliği ile böylece daha düşük zamlarla TİS imzalandı. Bu arada kârdan zarar denklemi %500 kârın %100'e

düşme ihtimaliydi! Türk Metal çetesiyle birlikte sorunsuz bir işçi yönetimi şekillendirilmişken metal hareketi bu dengeyi bozdu. MESS'le işbirliği ise metal işçisinin hareketini bastırmak için sürüyor. Şirket bugün atılan işçilerin geri alınması talebine "MESS izin vermiyor" diyerek kabul etmiyor. Diğer fabrikalara örnek direniş oluşturacağı düşüncesiyle bu haklı talebe karşı çıkıyor. Bu da Bosch örneği sonrasında MESS'in yeni örnek direnişler çıkmaması için verdiği çabayı gösteriyor.

ORS işçilerinin bir önceki grevinde üretim kaybının 360 bin rulmanı bulduğu belirtilmişti. Şu anki grevde bu sayı katlanarak arttı. Milyonlarca rulman üretimi aksadığı için şirketin kaybı oldukça büyük. Fakat sermaye cephesi işçilerin taleplerinin karşılamaktansa bu kez kârdan öteye zararı göze almış durumda. Yurtdışına yollanan malları stokla idare etmeye çalışan şirket yurtiçi piyasasını öteleyerek zaman kazanmaya çalışıyor. İzmir ve İstanbul depolarının boşalmasıyla şirket sıkışsa da hala grevdeki işçilerle anlaşmaktan kaçınıyor.

ORS işçisinin güvencesi birliği!

ORS işçisi bilinçli bir planla eyleme çıkmış olduğu için geçen zamanın dağıtıcı etkisi yok denecek kadar az oldu. ORS işçilerinin direnişleri sendikasız mücadele pratiğiyle sürüyor. Metal hareketinde birlikleri zayıf oldukları için Türk Metal'den istifa sonrası metal sektöründeki eski sendikalara hızla üye olan fabrikalara benzemeyen ORS'de, işçilerin mücadele garantörlüğünü 'ORS İşçi Kardeşliği' oluşturuyor. İşçilerin hareket içerisinde mevcut sendikaların farksızlığını görmesi bağımsız işçi birliğini güçlendirdi.

İşte bugün Türk Metal çetesine karşı sözde bayrak açan Yavuz Gökçe gibi isimlerin, geçmişte Türk Metal yöneticisi sıfatıyla yaptıklarıyla aynı pisliğin devamı olduklarını en iyi ORS işçisi biliyor ve bunlara prim vermiyor. ORS işçileri bunun için tabela değiştiren ama aynı kirli yöntemlerin temsilciliğini üstlenenlerin rant kavgasında kaybolmuyor, "sendikasız işçiler" olarak "yasadışı grev"lerle hakkını arıyor. Ford'un, Tofaş'ın hatalarından ders çıkaran ORS işçileri fiili yolları sürdürüyor.

ORS öyle bir birliğe sahip ki patronun, MESS ve Türk Metal ikilisinin metal hareketinde sıkça uyguladığı oyunları devreye sokmasıyla işbaşı yapanlar dahi bir süre sonra yeniden eyleme katıldı. Grev kırılcılığı soyunanların cezalandırılması ise işçi sınıfının yeni militan eylemlerle grevine sahip çıkması olarak

kayıtlara geçti. Böylece yeni dönemin mücadelesinde pasif beklemeci direnişe karşı gerekeni yapan ileri çıkışlara bir örnek daha eklendi. Keza Türk Metal çetesinin provokasyon girişimi de örgütlü tepki ile yanıtlanarak jandarma korumasındaki sendika ağaları Polatlı'dan kovuldu.

1600 işçinin çalıştığı fabrikada işbaşı yapanların sayısı yüzü bulmazken, bu sayı günden güne azaldı. Son olarak sermayenin kolluk güçlerinin saldırısı ise direnişi kırmak bir yana içeriden kitlesel çıkışlara neden oldu. Jandarma grev içinde gün be gün sermayeye hizmet ettiğini kanıtladı. Patron için ses sistemini kapattırmakla başlayan, her gün onlarca asker ve TOMA'yla bekçilikle hizmeti sürdüren jandarma çocuk yaşlı ayrımı gözetmeksizin grevci işçilere ve ailelerine saldırdı. Fakat direniş kırılmadı. Böylece tüm kirli yol ve yöntemin işçi sınıfı karşısında yetersiz kaldığı bir kez daha teyit edildi. İşçiler inanıp harekete geçince dün aşılmaz görülen, güç sayılan her engel küçülüyor.

ORS işçisi kararlı duruşu ve kendi cephesinden mücadeleye hazırlığı ile sermaye için kafayı yaran ummadık taş olduğunu şimdiden gösterdi.

ORS'nin eksiği-Metal hareketinin yararı

ORS işçileri önemli bir mücadele pratiğiyle metal hareketinin dağıldığını, geriye çekildiğini iddia edenlere karşı bir duruş olarak enerjinin hala tükenmediğini gösterdi. ORS işçileri ilk grevin ardından ikinci kez aynı eyleme ve bu sefer daha uzun soluklu olarak sürdürme planıyla girdi. Şimdi sınıf bilincinin metal hareketinden aldığı yeni güç ve ilk grevin öğreticiliği ile mücadelesi sürüyor. Fakat ORS işçilerinin de fiili grevi içerisinde handikapları var.

ORS işçileri özgür seçim ortamında seçtikleri temsilciler ile mücadelelerini yürütüyor. Hatta temsiliyet kelimesi yerine daha doğru bir telafuz olan 'sözcü'lüğü tercih etmiş bulunuyorlar. Lakin eylemin temsiliyeti yine başsözcü ve sözcülere kalıyor. İşleyiş sözcüler üzerinden süren şirketle toplantılara sıkışıyor. Bu da grev iradesini on günü aştağında dahi firesiz sürdüren işçiler arasında belirsizlik ve karamsarlık tohumları ekilmesine neden oluyor. Eylem netliğini bozan bu faktör sınıf hareketinin birçok deneyiminde olduğu gibi temsilcilerinden haber bekleyen eylemci edilgenliğini yaratıyor.

Taban örgütlenmesi, özgür seçimle bölümlerden seçilen işçiler demek değildir. Kaldı ki ORS'de tek başına yönetimle görüşecek sözcüler değil 1200 kişinin katıldığı bir seçimle gelmiş 26 asil, 26 yedek bölüm temsilcileri ve 6 asil, 6 yedek sözcüden oluşan geniş bir temsiliyet var. Keza yine önemli ama taban örgütlülüğü işlemediği yerde kağıt üstünde kalan "tüm temsilciler için memnun kalınmadıkları halde bir sonraki seçimi beklemeden geri çağırma" kuralı da var.

Taban örgütlenmesi, tüm işçileri edilgenlikten çıkararak özneleşmenin örgütsel garantisidir. Bu güvence altına alınmadan, bu işleyiş yasası eksiksiz uygulanmadıktan sonra en kararlı direniş ve ileri çıkış pratikleri dahi bir sınırlılık taşımaya mahkumdur. Bu da tek başına ORS işçilerinin değil tüm metal hareketini yaşamış işçilerin karşısında duran eksiklik. Nisan ve Mayıs aylarında eylemlilik ve bilinç sıçrayışı içerisindeki işçilerin kapatmadığı bu yara bugün hareketin önündeki eksik olmaya devam ediyor. İşçi demokrasisi eylem içinde inşa edilebilir. Bu açıdan ORS direnişine güç katmak da ancak bu eksikliği göstermek ve üzerine gidilmesini sağlamakla başarılıdır.

GMİS yöneticilerinden Yeraltından Sesler'e saldırı

Yeraltından Sesler Platformu çalışanları, HEMA'da 2 Eylül'den bu yana devam eden grevle dayanışmak için Amasra'daki işletmeye giderken 8 Eylül günü sendika yöneticilerinin saldırısına uğradı. Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) Genel Başkan Yardımcısı İsa Mutlu ve Genel Sekreter Hakkı Arslan, Yeraltından Sesler Platformu çalışanlarına saldırarak tehdit etti. Sendika yöneticileri "Akıllı olun" ve "Sizi buradan döverek çıkarırız" gibi tehditler savurdular. İşçiler ise saldırı karşısında Yeraltından Sesler Platformu çalışanlarını savundu.

Yeraltından Sesler Platformu konuyla ilgili olarak şu açıklamayı yaptı:

Baskılar-tehditler bizi yıldırılmaz!

Amasra HEMA işçilerini ziyaretimiz sırasında GMİS Merkez Yöneticileri olan Hakkı Arslan ile İsa Mutlu'nun sözlü sataşmasına ve provokasyonuna maruz kaldık.

Arabalarından iner inmez birisinin bizi işaret etmesi ile yanımıza gelen bürokratlar tehditler savurarak bizleri provokatör olarak suçladı. Fakat bilmiyorlar ki asıl provokasyonu yapanlar kendileriydi. İşçileri galeyana getirmek isteyenler "istersek sizi buradan döverek çıkarırız" "akıllı olun" söylemleri ile korkutmaya çalıştılar.

Bizleri HEMA işçilerinin mücadelelerine katılmadığımızı belirtenler bilmelidir ki Nisan ayından beri HEMA işçileriyle birlikte sürekli bilgi alışverişinde bulunuyoruz. Sizler ortalıkta yokken bizler oraya birçok defa kendi imkanlarımız ile gidip birçok maden işçisi ile görüştük. Sizler işçiler atılırken sırf sendikal değil diye sahip çıkmadığınız işçilerin sesi olmaya çalıştık. Sizler okey masalarında okeye dönerken bizler HEMA işçileri

ile grevi enine boyuna tartışıyorduk. Ancak bizim reklam gibi bir amacımız olmadığı için bunları daha önce kimseyle paylaşma ihtiyacını görmedik.

İsa Mutlu'nun "GMİS şimdiye kadar kimseyi satmadı" demesi ise tam bir ironidir. Kendisini Kandilli'den çok iyi tanıyoruz. Ve her şeyin farkındayız.

Yine aynı bürokrat bizleri patronlardan para aldığımız yönünde aslı olmayan yalanlar ile suçladı. Eğer ki birinden para aldığımızı doğrulasın veya bir patronla ilişkimizi bulsun biz özür dileyip sayfayı kapatmaya hazırız!

Bu ne ilktir ne de son olacaktır!

Daha öncesinde Merkez Atölye işçilerinin öncülük ettiği eylemde bizleri yine provokatör olarak suçlayanlar bilmelidir ki, bizleri susturamayacaksınız! Ne tehditleriniz ne de baskılarınız bizi yıldırılmayacak tam aksine sınıf mücadelesini daha kararlı bir şekilde sürdürmeye devam edeceğiz.

Evet bizlerin sizler gibi kaybedecek koltukları yok, bizlerin sizler gibi malı mülkü hiç yok. Sadece bir canımız var. Onu da maden işçilerinin hak mücadelesine feda edebileceğimizi daha öncesinde belirttiğimiz gibi tekrar belirtiyoruz!

Yeraltından Sesler Platformu

Karaburun Bilim Kongresi'nde metal süreci tartışıldı

10. Karaburun Bilim Kongresi'nde Tepekule Kongre Merkezi'nde süren oturumlarda 5 Eylül günü, "Metal fırtınasının ışığında işçi sınıfı ve sendikal hareket (DİSK-AR)" başlıklı sunum gerçekleştirildi.

Oturumda ilk sözü alan İrfan Kaygısız, metal sektörünün ekonomide tuttuğu yer, sendikal örgütlülük düzeyi, MESS ve TİS süreçleri hakkında bilgi verdi. Ardından **BMİS Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar** söz aldı. Atar, 2015 yılının üretimden gelen gücün kullanıldığı bir yıl olduğunu söyleyerek

başladığı konuşmasına, Birleşik Metal'in imzaladığı TİS'lere ve BOSCH sözleşmesine değindi. Atar, Bursa'dan aldıkları moralde 2017 yılı TİS süreçlerine hazırlandıklarını belirterek sözlerini noktaladı.

İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi Levent Dölek ise Bursa'daki "metal fırtınasının" öneminden ve grev silahının kullanılmasının kazanımlarından bahsetti. İşçilerin "kendiliğinden" başlattığı bu süreci BMİS'te örgütlenerek sürdürmesi gerektiğini öne süren Dölek, Ocak ayındaki grevde ise BMİS'in grev yaşağına karşı

grevle yanıt veremeyişini eleştirdi. Dölek, "İşçi sınıfı yeni Kaveller yaratmaya başladı" diyerek sözlerini tamamladı. Daha sonra söz alan akademisyen **Hakan Koçak** "sınıfa karşı sınıf" tutumunun en bilinçli haliyle metal işçisinde görüldüğünü grev hakkı elinden alınmış işçi sınıfının Bursa sürecinde bu hakkı geri aldığını söyledi.

Son olarak akademisyen **Yüksel Akkaya** söz aldı. Akkaya, Bursa'da yaşayan işçilerin profillerinden bahsederek çoğunun sağcı ve muhafazakâr olduğunu belirtti. İşçilerin Türk Metal Sendikası'nı "yerle bir ettiğini" söyleyen Akkaya, Türk Metal'in bir daha toparlanamayacağını ve işçi sınıfının biat kültüründen uzaklaştığının altını çizdi. Akkaya, oturumda, 'Bursa'daki sürecin kendiliğinden olduğunu' söyleyenlere katılmadığını ve o süreçte, **Metal İşçileri Birliği**'nin de olduğunu söyledi. Akkaya "MİB'liler işçilere nitelik kazandırdı onlara çok şey öğretti" ifadelerini kullandı. Binlerce işçinin BMİS'i reddedişini BMİS'in değerlendirmesi gerektiğine ve yeni sendikanın kurulduğuna dikkat çeken Akkaya, "TOMİS nasıl yol alacak hep beraber göreceğiz" sözleriyle sunumu sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Pamsan işçileri direnişi patronun kapısına taşıdı

Tuzla'da bulunan Pamsan Klima işçileri kıdem tazminatları ve 3 aylık maaşları için 14 Ağustos'ta başlattıkları direnişlerine devam ediyor. Pamsan işçileri 6 Eylül günü Pamsan Klima patronlarından Şeref Yarımbaş'ın Acıbadem'de evinin bulunduğu Gülevler Sitesi önüne giderek haklarını gasp eden patronu teşhir ettiler. Pamsan işçileri süreçlerini anlatan bildiriler dağıtarak konuşmalarla Yarımbaş'ı teşhir etti. Teşhir konuşmalarına site sakinleri destek verdiler ve direnişi işçilere gıda yardımı göndererek desteklerini gösterdiler.

Eylemden rahatsız olan Pamsan Klima patronu işçileri arayarak işçilerden görüşme talep ederken Yarımbaş'ın kızı site önüne gelerek kamera kaydı yaptı, polislerden işçilerin dağıtılmasını talep etti. İşçilerin eylemine Metal İşçileri Birliği de destek verdi.

Pamsan işçileri, 5 Eylül günü de Deri Organize Sanayi'nin içinde, işçi servislerinin geçtiği 07.00 – 08.00 saatleri arasında direnişlerini anlatan ozalitler ve direnişe sahip çıkmaya çağıran bildirilerle patronun hak gasplarına sessiz kalmadıklarını duyurdu. Bir saat boyunca servislere de yapılan dağıtımda, Pamsan'da yaşanan sorunları ve direnişi anlatan bildiriler kısa bir süre içinde tükendi. İşçiler sloganlar ve alkışlarla dağıtım planlanan saatte bitirdiler.

Fabrikaya dönüşte değerlendirme toplantısı yapılırken yeni kararlar alındı. Facebook adresi oluşturulması, her işçinin oturduğu mahallelerde ve bunun yanında merkezi yerlerde Pamsan'daki hak gasplarını duyuran ve dayanışmaya çağrı yapan bildiri dağıtımları ve standların açılması planlandı. Toplantıda ihtiyaçlar için bir dayanışma kutusu oluşturulması önerildi ve bildiri hazırlanması kararlaştırıldı.

Pamsan işçileri, seslerini daha geniş kesimlere duyurmak için yürüttükleri faaliyetlerinin yanı sıra Metal İşçileri Birliği Facebook sayfasında da bir duyuru yayınlamak tüm sınıf kardeşlerini dayanışmaya çağırdı. Pamsan işçilerinin dayanışma çağrısı şu şekilde:

“PAMSAN Klima işçileriyiz. Maaşlarımızı 4 senedir gecikmeli ve sıkıntılı bir şekilde almaktaydık. Son üç aydır ise maaşlarımızı alamıyoruz. 3 aylık maaşlarımızı almayı beklerken 14 Ağustos akşamı patron fabrikayı boşaltmaya kalktı, suçüstü yakaladık. Ödenmeyen maaşlarımız kıdem tazminatlarımız için 14 Ağustos'tan bu yana direnişteyiz. Pamsan işçileri olarak tüm işçi ve emekçilerin bize sahip çıkmasını ve bizlerle dayanışma içerisinde olmaya davet ediyoruz.”

İşçilere gözaltı saldırısı

Hakları için direnişlerini sürdüren Pamsan işçileri, 8 Eylül Salı günü sabah 07.00-08.00 saatleri arasında Deri Organize Sanayi'nin içinde yol kapatarak ve tek tek işçi servislerini durdurarak yaşadıkları sorunları anlatan bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdiler ve işçileri direnişlerine destek olmaya çağırdılar.

Yine Salı günü saat 12.00'de fabrika içinde toplanan Pamsan işçileri, Çağdaş Hukukçular Derneği'nden (ÇHD) avukatlarla toplantı yaptılar.

Avukatlarla yapılan toplantıda işçilere Teknopark AVM inşaatında çalışıp ücretleri ödenmeyen işçilerin gerçekleştirdikleri eylemlilik hattı aktarıldı. Maltepe

Belediyesi'ndeki direnişin dava sürecine nasıl yansıdığı anlatıldı. Toplantıda avukatlar işçilere destek olacaklarını bildirdiler.

3 aylık maaşları için ödeme planı çıkartılması talepleri karşılık bulamayan Pamsan işçileri, 9 Eylül Çarşamba günü ise haklarını istemek için patronun ofisine girdi.

Ofise giren işçiler polisler tarafından gözaltına alındılar. İlerleyen saatlerde işçiler serbest bırakıldı.

MİB ve EKK'dan direnen Pamsan işçilerine ziyaret

Metal İşçileri Birliği ve Emekçi Kadın Komisyonları 4 Eylül günü Pamsan işçilerini ziyaret etti. Fabrikanın önünde Emekçi Kadın Komisyonları adına söz alınarak, kadın işçilerle erkek işçilerin omuz omuza çalıştığı, sömürü koşullarına birlikte maruz kaldıkları bu yüzden mücadelenin de birlikte yükseltilmesi gerekliliği dile getirildi. Burada verilen mücadelenin Pamsan'la sınırlı kalmadığı, işçi sınıfının mücadele tarihine bir tuğla koyulduğu belirtilen konuşma, “Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye!” sloganlarıyla sonlandırıldı. Metal İşçileri Birliği adına yapılan konuşmada ise Pamsan işçilerinin onurlu direnişi selamlandı. Direnişteki işçilerden birinin annesi de söz alarak oğlunun hakkının peşine düştüğünü ve onunla gurur duyduğunu söyledi.

Konuşmalardan sonra, işçilerinin eşlerinin ve akrabalarının hazırlamış olduğu yiyeceklerle ortak bir sofraya kuruldu ve yemek yenildi. Yemeğin ardından MİB direniş üzerine bir forum gerçekleştirdi. Forumu açan MİB temsilcisi, fiili meşru mücadele çizgisinin önemine değindi ve Fenîş direnişi başta olmak üzere çeşitli direniş süreçlerinden tecrübe ve deneyimler aktardı. İşçilerle yapılan konuşmalarda işçiler 22 gündür sessiz olduklarını, iyi niyetleriyle beklediklerini ve buna karşı patronların işçilerle dalga geçtiğini söylediler. Sessiz bir şekilde beklemenin fayda getirmediğini dile getiren işçiler, bu süreçten sonra seslerini çıkartacaklarını aktardılar.

MİB ve EKK'nın gerçekleştirdiği ziyaretten 'rahatsız olan' sivil polisler fabrikaya gelerek işçilere soru sordu ve direniş ile ilgili bilgi almaya çalıştılar.

Kızıl Bayrak / Kartal - Ümraniye

Enerji Bakanı şirketi korudu, suçu işçilere attı

5 Eylül günü sefalet ücretlerinde çalıştırılmalarına karşı iş bırakan MEDAŞ işçilerine saldıran şirkete Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Ali Rıza Alaboyun'dan da üstü kapalı destek geldi. Aksaray'a giden bakan, sorunun taşeronlarla işçiler arasında olduğunu belirtti. Sermaye sözcüsü Alaboyun “kendisine emanet edilmiş olan bir trafoyu sendikal amaçla da olsa suni bir kaza yapan bir işçimizin de bu yaptığını doğru bulmuyoruz” diyerek işçilere iftira attı. Alaboyun, eylem yapan işçilerin işten çıkarılmayacağını belirterek ‘sorunun çözüldüğünü’ öne sürdü.

Meram Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi'nin (MEDAŞ), Kırşehir, Nevşehir, Aksaray, Niğde, Karaman ve Konya'da kurduğu kölece çalışma rejimine tepki göstererek ücretlerini ve gasp edilen sigorta haklarını isteyen işçilere adeta savaş açan şirket, işçilere

karşı karalama kampanyası ve işten atma saldırısı başlatmıştı.

Şirketin sicili kabarık

Niğde'nin Bor ilçesinde Recep Cavga, Konya'da ise Dilaver Tomak adlı işçiler son bir yıl içinde MEDAŞ'ın kölelik rejiminin kurbanı olan ve çıktıkları direklerde akıma kapılarak can veren işçilerden sadece ikisi. Geçtiğimiz ay ise Konya'nın Altnekin ilçesinde işe giden 20 ve 23 yaşlarındaki MEDAŞ çalışanları Gencay Kütük ve Ahmet Kuş, MEDAŞ'a ait bir araçta arıza gidermeye gittikleri sırada ‘kaza’ nedeniyle can vermişlerdi. 2009 yılında da Nevşehir'de İlhan Ateş (26), Davut Demirci (23) ve Ali Sarıbiyık (25) adlı 3 MEDAŞ işçisi, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadığı için hayatlarını kaybetmişlerdi.

"Mülteci krizi" değil,

İŞİD vahşetinden kaçan milyonlarca Suriyeli'den biri olan üç yaşındaki Aylan Kürdi'nin kıyıya vuran cansız bedeninin görüntüsü, dünya medyasının manşetlerine taşındı. Görüntü o kadar sarsıcıydı ki, Suriye halkının cellatları bile Aylan için «timsah gözyaşları» dökmek zorunda kaldı.

Savaştan kaçanların Avrupa'ya geçmek için ölümü göze almak zorunda kaldıkları, Akdeniz'le Ege'nin birer mülteci mezarlığı oldukları bir sır değildi. Son haftalarda Batı Avrupa'ya geçmek için sınırlara dayanan binlerce Suriyelinin ırkçı saldırganlığa maruz kalması, AB şeflerinin maskesini düşürmüştü, Aylan'ın dramı bu durumu daha da pekiştirdi. Mülteci katliamlarının artık "sıradan vaka" diye geçiştirilmesinin imkansız olduğunu idrak eden AB şefleri, "mülteci krizi"ne «çözüm» bulmak, en azından öyle bir görüntü vermek için harekete geçmek zorunda kaldılar.

İrkçılığa itirazı olmayan AB şefleri mi mülteci sorununu çözecek?

Batı Avrupa savaş, çatışma, emperyalist işgal, dinci terör gibi musibetlerden kaçan Ortadoğu, Asya ve Afrikalı mülteciler için çekim merkezidir. Dünya zenginliklerinin yağmalanmasıyla belli bir refah düzeyine ulaşan Batı Avrupa, emperyalistlerin kışkırttığı savaşlardan kaçanların bir kesimi için ulaşılması hayal edilen yerdir. Mülteci durumuna düşürülenler güvenlik ve refaha kavuşacaklarını var saydıkları bu kıtaya ulaşmak için hem masrafa giriyor hem ölümü göze alıyorlar.

Emperyalistlerle işbirliklerinin yarattıkları felaketlerden kaçan insanların Avrupa'ya ulaşmasını engellemek amacıyla akla-karayı seçen AB şefleri, denizlerin mülteciler için birer ölüm kapanı olmasından hoşnutlardı. Zira mültecilerin Avrupa'ya ulaşmasını engellemeye yarayacak -ölüm kapanları dahil- her şey onlar için iyidir. Hal böyleyken son günlerde "ahlaki sorumluluktan" söz etmeleri riyakarlığın dik alasıdır.

Suriye halklarının 6 milyonu ülke içinde 4 milyonu ülke dışında mülteci durumuna düşürüldükten sonra, AB şefleri "28 AB ülkesi 120 bin Suriyeli mülteciyi bölüşerek kabul etmeli" diye vaazlarda bulunmaya başladılar. Kışkırtılmasında suç ortaklığı yaptıkları yıkıcı savaş milyonları yerinden yurdundan etmişken, AB şefleri, 28 ülkenin 120 bin mülteciyi kabul etmesini, büyük bir olaymış gibi reklam ediyorlar.

Vurgulayalım ki, AB şeflerinin bir kısmı buna da itiraz ediyor. Üstelik iğrenç ırkçı söylemlerle... Bu arada ırkçı söylemlere AB şeflerinden itiraz eden kimse de bulunmuyor. İrkçılığın bayraktarlığını yapan Macaristan Başbakanı Viktor Orban, mültecilerin

AB ülkelerine girişinin engellenmesi gerektiğini, aksi halde "Hıristiyan Avrupa"nın "Müslüman Ortadoğu" tarafından istila edileceğini, birkaç yıl içinde demografik yapının değişeceğini iddia ediyor. Bu ırkçı-faşist zihniyete göre "AB'nin varlığını koruyabilmesi için tüm kapılar mültecilerin yüzüne kapatılmalıdır."

Ahlaki sorumluluktan söz eden AB şeflerinin hiçbiri, Viktor Orban adlı zatın iğrenç vaazlarına itiraz etmiyor. Bu rezaleti fark eden İngiliz *Guardian* gazetesi, "Avrupa'nın Korkunç Orban'a karşı tavır alma zamanı" başlıklı bir başyazı yayınladı. İrkçı-faşist "Korkunç Orban"ın vaazlarını onaylarcasına dinleyen bu gerici zihniyet mi mülteci sorununu çözecek?

Savaş ve işgallere karşı tutum alamayan AB şefleri ne yaparsa yapsın, mülteci akınını durduramazlar. İsteseler de istemeseler de mültecilerin AB ülkelerine akışı devam edecek. Emperyalistler gerici, yıkıcı savaşları kışkırttıkları sürece mülteci durumuna düşürülen insanların Avrupa'ya akışını kabul etmek zorunda kalacaklardır.

Milyonlar İŞİD vahşetinden ve savaştan kaçıyor

Kitlesel kıyımlar, etnik temelli katliamlar, tecavüzler, kafa kesmeler gibi vahşi icraatları temel alan İŞİD, El Nusra, İslami Cephe gibi cihatçı çetelerin ele geçirdikleri bölgelerde yaşam bir cehenneme döndüğü için, fırsat bulanlar kaçıyor. Zira cihatçı çetelerin vahşi şeriatını savunan bir azınlık dışında, Suriye halklarının Ortaçağ zihniyetinin egemenliğine uyum sağlaması mümkün değil.

2011 yazından beri devam eden yıkıcı savaştan kaçanların, 23 milyon nüfuslu ülkede 10 milyona ulaştığı belirtiliyor. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin (UNHCR) son rakamlarında göre 4 milyon 88 bin Suriyeli ülkeyi terk etti. Cihatçı çetelerden ve savaştan kaçan 6 milyon kişi ise, ülke içinde göçmen durumuna düştü. Bunların ezici çoğunluğu, halen BAAS yönetiminin denetimindeki

nispeten güvenli kentlerde ikamet ediyorlar.

Halk böyleyken cihatçı çetelere her tür desteği sağlayan emperyalistler, halen çözüm için Beşar Esad'ın gitmesi gerektiğini vaaz edebiliyorlar. BAAS yönetiminin savaşın başlamasında sorumluluğu olsa da, yıkıcı savaşın ve milyonların mülteci durumuna düşürülmesinin esas sorumluları İŞİD'i yaratan emperyalistlerle bölgedeki Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi suç ortaklarıdır. Zira emperyalistlerle suç ortaklarının güdümündeki cihatçı çeteler savaşı yaymadan önce, BAAS rejiminin baskılarına maruz kalsalar da Suriyeliler yerini yurdunu terk etmek zorunda kalmıyordu.

Cihatçı çeteleri finanse eden Körfez şeyhlerinin kapıları Suriyelilere kapalı

Suudi Arabistan-Katar ikilisi başta olmak üzere Körfez'in Amerikancı petro-dolar şeyhleri, 80 ülkeden devşirilip Suriye'ye taşınan cihatçı tetikçilerin finansörlüğünü yapıyorlar. Vurgulamalıyız ki, petro-dolar ve silah sevkiyatının büyük bir kısmı, AKP güdümündeki Türk sermaye devletinin suç ortaklığıyla gerçekleştiriliyor. Silah dolu TIR'ların, onlarca ülkeden devşirilen binlerce cihatçı tetikçinin MİT'in kontrolünde Suriye'ye taşınması AKP iktidarı-Körfez şeyhleri-cihatçı çeteler suç ortaklığının somut kanıtlarıdır.

Petro-dolarlarla Suriye'ye karşı girişilen savaşı finanse eden Körfez şeyhleri, devşirme tetikçilerin Suriye'ye taşınması ve silahlandırılması için milyarlarca dolar harcadılar. Emperyalist efendileri ve Türk sermaye devletiyle birlikte bu suçu işlemeye devam ettikleri için yerinden yurdundan edilen Suriyelilerin sayısı dramatik bir şekilde artmaya devam ediyor.

Genelde savaşın, özelde cihatçı vahşetin kurbanı olan milyonlarca Suriyelinin yerinden yurdundan edilmesinde temel bir rol oynayan Körfez şeyhleri, ilk günden beri kapılarını Suriyeli mültecilerin yüzüne sımsıkı kapattılar. Gerici kirli savaşı Suriye halklarının

kapitalist barbarlık!

başına bela edip milyonların yerinden yurdundan olmasına yol açanlar, kapılarını sımsıkı kapatarak Suriyelilerin Körfez ülkelerine girişini engelliyorlar. Oysa bu kokmuş şeriatçı rejimler, tıpkı AKP iktidarının 900 km'lik Suriye-Türkiye sınırını tetikçilere açması gibi, cihatçıların giriş-çıkışları için kapılarını her zaman açık tutuyorlar.

Savaşın 20 cephede devam etmesi, Körfez şeyhlerinin finansmanı ve AKP iktidarının cihatçı çetelere verdiği destekler sayesinde mümkün olmaktadır. Bu savaş ise, Suriyeli mülteci sayısını dramatik şekilde arttırıyor. Emperyalistler-Körfez şeyhleri-AKP iktidarı «şer üçlüsü» Suriyeli mültecilerin yaşadıkları büyük dramın esas sorumlularındır.

"Kaçak saray sultanı"nın timsah gözyaşları

Pek çok "ünlü" kişi Aylan için timsah gözyaşları döktü. Kuşkusuz ki, bunların en riyakarı kaçak saray sultanı oldu. "Suriye bizim iç meselemizdir, üç ayda Esed devrilecek, Şam'daki Emevi Camisi'nde cuma namazı kılacağız, Osmanlıyı yeniden diriltip bölgeye hakim olacağız" söylemiyle Suriye'deki yıkıcı savaşta çeteler safında olduğunu ilan eden dönemin başbakanı AKP şefi Tayyip Erdoğan, mülteci sorunundan dolayı AB ülkelerini suçluyor. Oysa kendisiyle müritleri 900 km'lik sınırı cihatçı canilere açmakla yetinmedi MIT TIR'larıyla silahlar ve tetikçiler taşıdı, onlar için eğitim kampları kurdu, ülkeyi çetelerin üssü haline getirdi. Libya'ya yapıldığı gibi emperyalist güçlerin Suriye'ye saldırmalarını defalarca talep eden bu zat, gözü dönmüş bir histeriyle savaşı körükledi. Emperyalist efendileri bile BAAS rejimini devirmekten söz etmeyi bırakmalarına rağmen, o halen aynı histeriyle Esad düşmanlığına devam ediyor.

"Tampon bölge", "güvenli bölge", "uçuşa yasak bölge" ilan edilsin diye Washington'daki efendilerine dört yıldan beri yalvarıp duran dinci gericiliğin büyük şefi, Aylan'ın cansız bedenini bile bu amaçla kullanmaktan çekinmedi. Akıttığı timsah gözyaşları eşliğinde "tampon bölgeyi verin mültecileri oraya yerleştirelim" diye sayıklayan büyük şef, aynı günlerde keskin nişancılarına emir verip Kürt çocuklarını enselerinden/bacaklarından kurşunlattırıyor. Yüzbinlerin ölümüne, milyonların yaralanmasına ve yerinden yurdundan sürülmesine yol açan savaşın devamı için her yola başvuran, sırtında Roboski gibi ağır veballer bulunan, diktatörlük hezeyanıyla yanıp tutuşarak Kürt halkına savaş ilan eden bir zat, Aylan için ancak timsah gözyaşları dökülebilir.

Kapitalizm savaş, savaş da mültecilik üretiyor

21. yüzyılda mülteci sorunu ortadan kalkmak

* Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (UNHCR) tarafından yayımlanan raporda, 2013'te iç savaşlar, çatışmalar ve şiddet olayları nedeniyle evlerini terk etmek zorunda kalanların sayısının bir önceki yıla oranla 6 milyon artarak 51,2 milyona yükseldiği belirtildi.

* Özellikle Suriye, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Güney Sudan'daki çatışmaların, mülteci sayısının artmasında önemli bir etken olduğuna işaret edilen raporda, sadece Suriye'de üç yıla yakın süredir devam eden iç savaş nedeniyle 6,5 milyon kişinin yerlerinden edildiği belirtildi.

* Rapora göre, mültecilerin yüzde 86'sı gelişmekte olan ülkelere sığınırken, sadece yüzde 14 gibi küçük bir kesimi gelişmiş ülkelere ulaşabiliyor.

* BM Mülteciler Yüksek Komiseri Antonio Guterres, rapora ilişkin yaptığı değerlendirmede şu ifadelerle yer verdi: "Daha devam eden çatışmalar sona ermeden yenileri başlıyor. Yıllardır mülteci olarak yaşamak zorunda kalan 6,3 milyon insan var. Bu insanların çektiği acılardan derin üzüntü duyuyoruz. Masum insanlar, çaresizlik içinde yaşamlarını yitiriyor ve dünya, bu saçmalığa son vermek için hiçbir şey yapamıyor."

* UNHCR raporuna göre dünyada yarısı çocuk 60 milyon göçmen ve mülteci bulunuyor ve bu rakama her gün 40 bin kişi ekleniyor.

* UNCHR verilerine göre mülteci sayısı 1959 yılında 12 milyon, 1993'te 15 milyon, 2005 yılında 37.5 milyon, 2010 yılında 43 milyon, 2012 yılında 45 milyon, 2014 sonunda da 59 milyona ulaşıyor...

* Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu'ndan (UNICEF), okullara yönelik saldırılar ve eğitimdeki altyapı eksikliği nedeniyle Suriye, Irak, Yemen, Libya, Afganistan, Sudan ve Filistin gibi ülkelerde milyonlarca çocuğun okula gidemediğini açıkladı. UNICEF açıklamasında ise şunlar yer aldı: "Ortadoğu ve Afrika'da 13 milyondan fazla çocuk artan çatışma ve siyasi kargaşa nedeniyle okula gidemiyor."

ya da hafiflemek bir yana dramatik bir şekilde artıyor. Kapitalizmin küresel krizi, ABD'nin dünya jandarmalığını devam ettirme histerisi, Büyük Ortadoğu Projesi, emperyalist saldırı ve işgaller, iç savaşların kışkırtılması... Kısacası kapitalist emperyalist sistemin yapısal sorunlarından biri olan savaş ve çatışmaların yayılması, özellikle Ortadoğu ve Afrika ülkelerinden büyük bir nüfus transferine yol açıyor. Bundan dolayı mülteciler sorunu, tarihin hiçbir döneminde tanık olunmayan bir boyuta ulaştı. Birleşmiş Milletler'in ilgili kurumu UNHCR tarafından son yayınlanan rapora bakıldığında mülteciler kervanına son yıllarda milyonlarca yeni insan eklenmiştir.

Ekonomik kriz kapitalizmin yapısal sorunudur. Sistemin krizleri atlama yöntemlerinden biri ise savaştır. Dolayısıyla kapitalizm var oldukça krizler ve savaşlar da kaçınılmazdır. Bu da, mülteci sorununun çözümünün doğrudan doğruya kapitalist/emperyalist sistemin yıkılmasıyla bağlantılı olduğuna işaret eder. "Demokrasi", "insan hakları", "özgürlük" ihracından çokça söz edildiği bir dönemde mülteci sayısına milyonların eklenmesi, sorunun temennilerle veya riyakarlıktan öte bir anlam taşımayan ahlaki vaazlarla çözülemeyeceğini kanıtlar. Vurgulayalım ki, mülteci dramlarıyla ilgili çokça konuşulması, sorunun gerçek çözümünü gölgede bırakmayı da hedefliyor. Zira bu vaazlarda ne kapitalist sistemin suçu ortaya konuyor ne gerçek sorumlulardan hesap sormaktan söz ediliyor ne sorunun kalıcı çözümünün kapitalist/emperyalist sistemin yıkılmasıyla mümkün olacağı dile getiriliyor. Daha da vahim olanı, emperyalistlerle suç ortakları, Suriye'ye karşı başlattıkları ve milyonları mülteci durumuna düşüren savaşı durdurmak için bile kollarını

kıpırdatmıyorlar. Bu güçler, mülteci sorunu çözemez ancak yaratabilirler.

Aylanlar'ın hesabını sormak, başka Aylanlar'ın kurban edilmesini engellemek için...

Yollara düşen milyonlarca mültecinin ezici çoğunluğu Suriye, Irak, Kürdistan, Yemen, Libya, Afganistan, Sudan, Filistin gibi işgal, savaş veya çatışmanın olduğu ülkelere. Bu ülkelerin tümü emperyalistlerle bölgedeki suç ortaklarının saldırılarına maruz kalmış, halen çatışmaların devam ettiği, bundan dolayı yoğun bir nüfus transferinin yaşandığı ülkelerdir. Aylan'ın sahile vuran cansız bedeninin fotoğrafıyla simgelenen kurban mültecilerin katilleri bu ülkelere saldıranlarla suç ortaklarıdır. Saldırganlık, savaş ve işgallerle ülkeleri tahrip edenler, ezilen halklara "ölümlerden ölüm beğenin" diyorlar. "İster kurşunla, ister aç kalarak, ister boğularak ölü, yeter ki bize bulaşmayın" diyen emperyalistlerle suç ortakları hem yaşanan hem yaşanacak kıyım ve felaketlerin esas sorumlularındır.

Hem Aylanlar'ın hesabını sormak hem yeni Aylanlar'ın kurban edilmesini engellemek için kapitalist emperyalizme, işgallere, saldırganlığa ve gericiliğe karşı mücadeleyi yükseltmekten başka çıkış yolu yoktur. Düzenin efendileri kısa sürede Aylan'ı ve diğer kurbanları unutturacak, ölüm çarkını yağlayıp döndürmeye devam edeceklerdir. Bu uğursuz çarkı kırmak ve Aylanlar'ı yaşatmak için birleşik anti-emperyalist/anti-kapitalist mücadelenin bölge genelinde yükseltilmesi şarttır.

Türkiye'nin ikiyeüzlü göçmen politikası...

Türkiye, göçmenlerin yaşamak zorunda bırakıldığı trajedi karşısında ikiyeüzlü bir politika sürdürmektedir. TV ekranlarından Erdoğan ve diğer gerici liderler göçmenlere ne kadar üzüldüklerinden bahsetseler ve Aylan bebek üzerinden demagoji yapsalar da gerçekte onlar bu dramın mimarları arasındadır.

Hiçbir zaman için göçmenlere karşı Türk sermaye devletinin insan hak ve özgürlükleri anlamında bir tavrı, politikası olmamıştır. Son dönemde Suriye'de emperyalist planlar ve Türkiye'nin neo-Osmanlı hevesleri sonucunda yaşanan iç savaş göç oranını da arttırmıştır. Öncelikle belirtmek gerekir ki Türkiye gericisi çeteleri her bakımdan desteklemekle, bunları eğitmekle, sınırlarını sınırsızca onlara açmakla bu savaşı körüklemiş ve göç sorununa doğrudan katkıda bulunmuştur. Öte yandan bu savaş politikalarının bir taktiği olarak Suriye'de göçe zorlanan insanları sözde "misafir" olarak davet etmiş, onları politik malzeme olarak görmüştür. Suriyelilerin sayıca çokluğunun "tampon bölge" vb. istekleri için gerekli olduğunu düşünmüş, emperyalist efendilerini ikna için kullanmak istemiştir. İç savaşın ilk dönemlerinde bu kadar uzun sürmeyeceğini de umarak davet edilen Suriyeliler, savaştan kurtulmak için Türkiye ve dünyanın çeşitli yerlerine göç etmişlerdir. Kimisi de Türkiye üzerinden Avrupa ülkelerine geçmek için gelmektedir.

Türkiye'de "misafir" olanlar ve bir takım imkanlar açılanlar gericisi çete mensuplarının aileleri ve yakınları olmuştur. Diğer Suriyeliler ise kaderlerine terk edilmiştir. Suriyelilerin ilk geldikleri dönemlerde politika malzemesi onlara vaat edilen kimi ayrıcalıklar (üniversiteler sınavsız geçiş, sağlıkta öncelik, işyeri açabilme kolaylığı vb.) ve zamanla artan Suriyeli nüfusu zaten Türkiye'de yaşam standartları oldukça kötü olan ülke insanında tepkilere neden olmuştur. İrkçi saldırıların önü açılmıştır. Bu sözde "haklar" tamamen savaş politikalarının bir parçası olsa da toplamı asla etkilemese de oluşan algı Suriyelilerin dışlanmasına neden olmuştur. Bunlara, iş bulabilen

Suriyelilerin düşük ücretlere razı olmalarının zaten fazla olan işsizliği tırmadığını, artan ev kiralalarını da eklersek çoğu Suriyeli Türkiye'de ırkçı saldırıların ve dışlayıcı uygulamaların hedefi ve mağduru olmuştur. Kendilerine dayatılan fahiş fiyatlardaki evlerde kalabalıklar halinde yaşamak, ev bulamadığı için parklarda, istasyonlarda kalmak zorunda kalmışlardır. Kadınların çoğu fuhuşa ya da para karşılığı evliliğe zorlanmış, dilencilik artmıştır. Zorunlu göç durumunun bir sonucu olarak ülkedeki suçların ya kurbanı olmuşlar ya da artık bizzat onun bir parçası olmaya zorlanmışlardır. Onlara tahsis edilen kamplarda da fuhuşun çok olduğu, insanların buralardan kaçmak istediği artık bilinmektedir. Zaten sağlıksız ortamlarda reva görülen böylesi yerlerde kalmak isteyen yoktur. Ve bu kampların çetelerin eğitim yeri olarak kullanıldığı yaygın kanıdır.

Bu koşullardaki çoğu Suriyeli çareyi Avrupa ülkelerine kaçmakta bulmaktadır. Ve bunun bilançosu Akdeniz ve Ege sularında yitirilen yüzlerce candır. Son dönemlerde göçmen sorununa artan ölümlerin ve de Aylan bebeğin kıyıya vuran görüntüsünün yarattığı etkiyle bir "ilgi" olmuş, Suriye'de savaştan

sorumlu devletlerin yöneticileri samimiyetsiz açıklamalar yapmışlardır. Erdoğan ve Davutoğlu da o bildik siyasi rantçı kimlikleriyle göçmenlerin dramını kullanarak, kendi rollerini maskeleyerek için Türkiye'nin göçmenlere Avrupa'dan iyi davrandığını anlatmaya koyulmuşlardır. Oysa bahsettiğimiz onca sorunun yanında daha birkaç ay önce Suriye'deki iç savaştan kaçmak için Türkiye'ye giriş yapmak isteyen Suriyeli Kürt göçmenlere ateş açıldığını hatırlamak gerek. Sınırın ötesinde bekletilen göçmenlere TOMA ile su sıkılmış, geri dönmeleri için çağrı yapılmıştır. Bunun dışında sınırdan geçmek isteyen kadınlara Türk askerlerince tecavüz edildiği çokça örnek vardır.

Tüm bunlar göstermektedir ki Türkiye'nin göçmen politikası gayri insanidir, ikiyeüzlüdür. Türkiye, insanların ülkelerini terk etmelerine vesile olan bir işgalci ne kadar "insani" ise o kadar insanidir. Bu ikiyeüzlü politika, göçmenler Kürt olunca daha vahim sonuçlar üretmektedir. Kırli politikaları ile savaşları körükleyen, gericisi çetelere silah taşıyan bir ülkenin göçmen politikası başka türlü de olamaz zaten.

Sayılarla Avrupa'daki mülteci krizi

Avrupa liderleri İkinci Dünya Savaşı'ndan bugüne gerçekleşen kıtadaki en büyük mülteci krizi dolayısıyla binlerce insan için ekstra fon sağlıyor.

Almanya Başbakanı Angela Merkel, önümüzdeki yıl yarısı ülkenin 2016 bütçesinden diğer yarısı ise şehir ve belediye bütçelerinden temin edilecek 6.7 milyon dolarlık ekstra bir harcamanın mülteciler için yapılacağını beyan etti.

Almanya ve Avusturya, Birleşmiş Milletler'in 28 üyesinin de mülteci kriziyle ilgili sorumluluk almasında ısrar ediyor. *Bloomberg News*'in haberine göre Avrupa Komisyonu Başkanı Jean- Claude Juncker'in İtalya, Yunanistan ve Macaristan'daki 120 bin mültecinin Avrupa Birliği'ndeki diğer ülkelere yerleştirilmesiyle ilgili bir teklif sunması bekleniyor. Bu plan, her mültecinin ev sahipliği yapan ülkeden

6 bin Euro, her göçmenin de göç ettiği Birleşmiş Milletler ülkesinden 500 Euro almasını içerebilir.

İşte krizi betimleyen sayılardan bazıları:

* Suriye'deki çatışmalardan sonra yerinden olan insan: 6 milyondan fazla

* Suriye'deki çatışmalardan sonra diğer ülkelerde kayıt altına alınan mülteci sayısı: 4 milyondan fazla

* Bugüne kadar Akdeniz'i geçen mülteci ve göçmen sayısı: 300 bin

* Sadece 2014'te Akdeniz'i geçen mülteci ve göçmen sayısı: 219 bin

* Birleşmiş Milletler'in 2015'te raporlarında beyan ettiği mülteci sayısı: 70 bin (bir önceki yıllara aynı)

* Bu sene Almanya'ya sığınma başvurusu yapması beklenen insan sayısı: 800 bin

Emperyalizmin “güvenlik konsepti” ve Ortadoğu işgali!

A. Serhat

Birinci Körfez Savaşı ile başlayan ABD öncülüğündeki bölge işgali, Irak'ın ardından 11 Eylül saldırıları bahane edilerek Afganistan'la ikinci aşamaya ulaştırılmıştı. Daha Birinci Körfez Savaşı'nın yaralarını saramayan Irak ikinci müdahaleyle destabilize edilerek, yüzbinlerce insanın katledildiği, bütün zenginliklerinin yağmalandığı, derin bir kaosun içine sürüklenerek yönetilemez bir duruma getirilmişti. Hala da bu müdahalenin acı sonuçlarını yaşamakta ve yıllarca da yaşamaya devam edecektir. Bu bölgeye müdahalenin acı sonuçlarını çok daha ileri düzeyde yaşayan bir başka ülke de Afganistan'dır. Emperyalist ağababalarınca beslenip büyütülen Taliban, El Kaide, Müslüman Kardeşler gibi islami terör örgütleri her dönem olduğu gibi bugün de Kuzey Akdeniz'den Güney Asya'ya kadar uzanan coğrafyada emperyalist işgal ordularınca kullanılagelmiş araçlardır ve olmaya da devam edeceklerdir. Tıpkı bugün Nijerya ve Çad'da Boko-Haram gibi, Suriye ve Libya'da IŞİD, El Nusra, Ahrar el-Şam vb. örgütlerin neredeyse tamamı bir şekilde sahaya sürülmüş piyonlar ve bölgenin yeniden dizayn edilmesinin araçları olduğu gibi.

ABD öncülüğündeki emperyalist blok, Sovyetler'in dağılmasının ardından, “Yeni Dünya Düzeni” adı altında, Doğu Avrupa'dan Karadeniz'in kuzeyine, Güney Asya'dan Akdeniz'in kuzeyine kadar olan coğrafi alanda harita değişiklikleri ve mümkünse yeni ülkelerin kurulmasını 21. yy stratejisi olarak tanımlamakta ve buna göre de hamleler yapmaktadır. Doğu Avrupa'ya müdahale Yugoslavya'nın parçalanması ile başlamış ve bugün de Ukrayna'da daha ileriden bir cephe yaratılarak ikinci bir hamle yapılmıştır. ABD ve AB'nin iç savaşa sürüklediği Ukrayna iki yıl gibi kısa bir zaman içinde ikiye, hatta Kırım'ın Rusya'ya dahil olmasıyla üçe parçalanmış ve bugün özellikle Alman emperyalizminin ileri bir karakolu haline getirilmiştir. ABD emperyalizmi Varşova Paktı'nın dağılmasını fırsat bilerek kendisini dünyanın efendisi ilan etti ve hegemonyasını pekiştirmek için çeşitli hamleler yaptı. ABD emperyalizminin yeni dünya düzeni olarak tanımlanan konseptinin veya 21. yy dizaynının fikir babaları olan Brzezinski ve John Mackinder, Doğu Avrupa'dan başlayan ve Güney Asya'ya kadar uzanan jeopolitik alanı şöyle tanımlarlar: Brzezinski'ye göre Afganistan jeopolitik olarak önemli bir bölgedir, hatta İngilizlerin 17. yüzyılda "Asya'nın gözetleme kulesi" tanımına vurgu yapar. Ülkenin yeraltı kaynakları açısından bir zenginliğinin olmadığı ama coğrafi olarak ilk elden kontrol edilmesi gereken yer ve sıçrama tahtası diye tanımlar. Aynı vurgu Basra Körfezi'nin denetimi ve İsrail'in güvenliği bakımından Irak ve Yemen için de yapılır.

“Kara Hakimiyet Teorisi”nin mimarı John Mackinder ise, dünya hakimiyetinin sağlanması için iki ana merkez bölge tanımlaması yapar. Bunlardan ilki Doğu Avrupa bir diğeri ise Güney Asya'dır. Bu iki bölgenin kontrol altına alınması ya da güç boşluğunun doldurulması durumunda dünya hakimiyetinin ABD emperyalizminin öncülüğünde gerçekleştirilebileceğini dile getirir.

Birinci Körfez Savaşı'ndan Balkanlara, 11 Eylül saldırılarıyla Afganistan'a ve en nihayetinde Arap Baharı'yla başlayan gelişmelerin ardından Suriye ve Libya'da yaşananlara baktığımızda bu “Yeni Dünya Düzeni” ya da adına “küreselleşme” denilen emperyalist savaş makinasının nasıl da bir program çerçevesinde çalıştığına tanıklık etmekteyiz. Bir dönem adına “teröre karşı anavatanı savunma” denilen işgal girişimleri daha sonra adını daha yumuşak terimlere bıraktı; diktatörlüklere karşı “demokrasi savaşı”! O aynı diktatörlerle on yıllarca iş tutan, her türlü kirli alışverişin içinde olanlar bir anda bölgede var olan yönetimlerin demokratik olmadıklarını, insan haklarını hiçe saydıklarını vb. keşfetmeye başlamışlardı. Oysa ki bu yalanların dolaşıma sokulduğu günlerde ve bugün de bölgenin en gerici ve pespaye rejimleriyle iş tutan ve onlara sonuna dek destek verenler de yine o aynı karanlık emperyalist güçlerdi. Başını ABD ve AB emperyalistlerinin çektiği bu güçler yukarıda tanımlamaya çalıştığımız bütün bölgelerdeki katliamların, yaşanan bütün trajedilerin birinci dereceden sorumlusu durumundadırlar. Yine bu emperyalist blokun payandaları durumundaki başta Türkiye olmak üzere Suudi Arabistan, Katar, Ürdün vb. bölge ülkeleri de bu “Yeni Dünya Düzeni”nin ve bölgeyi işgalin ve yağmalanmasının işbirlikçileri olarak iş tutmaktadırlar. Özellikle Suriye'deki iç savaşın yıllarca finansörlüğünü ve tetikçiliğini yapanlar ilk elden yukarıda sıraladığımız bölge ülkeleri olmuştur ve hala da bu işbirlikçi görevlerini ifa etmeye devam etmektedirler. Körfez ülkelerinin sınırsız maddi ve silah desteği, Türkiye'nin son dönemlere kadar yarattığı olanaklar ölçüsünde ülkeyi kan gölüne çeviren selefi terör grupları, kısmen sınırlandırılmış gibi görünse de bu desteği hala da almaya devam etmektedirler. ABD öncülüğündeki koalisyon güçlerinin bu gruplara karşı havadan müdahalesi kesinlikle bu terör gruplarını yok etmek amaçlı yapılmamaktadır. Bilakis kontrolden çıkma ihtimalinin yüksek olduğu bu yapılanmaları kendilerine daha da bağımlı kılmak ve hareket kabiliyetlerini bir parça sınırlandırmak adına yapıldığı bilinmektedir. ABD'nin koalisyona, özellikle de Türkiye'yi dahil etmek istemesinin nedeni, daha çok da bu örgütlerle ilişkilenecek ve kontrolü Türkiye üzerinden yapmak istediği ortaya çıkmaktadır. En nihayetinde Suriye'deki iç savaşın başlamasından bugüne kadar bu terör odaklarını besleyip büyüten bizzat AKP eliyle gerici Türk sermaye devleti olmuştur. Büyük bir açgözlülük ve Osmanlı'nın varisi havalarında Emevi Camii'nde namaz kılmak isteyen Erdoğan,

çok geçmeden ABD'nin beysbol sopasını görünce bu hayallerinden gerisin geri çark etmiş ve İncirlik Üssü'nü açarak ABD'nin bölge planlarına tekrardan geri dönmüştür. Çünkü ABD'nin Suriye konusunda Esad sonrasına ilişkin henüz bir iktidar alternatifi görünmemekte ve bu oluşuncaya kadar da bir biçimde Esad ve BAAS rejimine müsamaha göstermek durumunda olduğu anlaşılmaktadır. Yine Suriye'ye ilişkin bölgenin bir diğer gücü İran, Rusya ve Çin'in tutumu da bunu zorunlu kılmaktadır. Emperyalist güçler ve koalisyon ortağı işbirlikçi bölge ülkelerinin bu selefi terör gruplarına desteğinin bundan sonra da olacağı ve onları işgal ettikleri bölgeler içinde kendilerine bağımlı kimi adacıklarda iktidar yaparak bir parça daha ehlileştirilecekleri yapılan operasyonların şeklinden görülmektedir.

Emperyalist gericiğin bölgeyi işgali ve yağmalanması karşısında ciddi anlamda ilerici bir toplumsal muhalefetin ya da sınıf hareketinin zayıflığı ve örgütsüzlüğü bu kuşatmayı daha da kolaylaştırmakta ve bölgedeki kaosu daha da derinleştirmektedir. Kuşkusuz tek tek bütün ülkelerde ilerici, demokratik hareketler ve muhalefet odakları bulunmaktadır fakat bu güçlerin örgütsüzlüğü ve zayıflığı olası toplumsal bir direnişe öncülük etme kapasitelerinin olmaması durumu daha da zorlaştırmaktadır. Ayrıca bölgedeki mezhep ayrılıkları ve etnik ayrılıklar üzerinden gelişen örgütlülükler de emperyalizme karşı toplumsal bir direnişi zayıflatan bir başka etken olarak karşımıza çıkmaktadır. Yine bölgeye has BAAS rejiminin milliyetçi “sosyalizmi” emekçilerin ve ezilen halkların hafızasında çok derin negatif izler bırakmıştır. Buna paralel olarak ciddi bir işçi sınıfı kültürünün hemen hemen hiç olmaması da örgütsüzlüğü ve dağınlığı tetikleyen ve besleyen nedenler olarak karşımıza çıkmaktadır. Sosyolojik olarak biraz daha geriden gelen toplumlarda hele de bütün bir toplumsal sol mirası İslami gruplara kaptırmış yapılarda bilinen anlamıyla anti-emperyalist hareketlerin oluşması oldukça zaman alacaktır. Ama en nihayetinde zaman ileriye akmakta ve bu toplumlar da kendi içinden ilerici ve devrimci direniş merkezlerini yaratmayı başaracaklardır. Bu açıdan bakıldığında ciddi bir direniş ve anti emperyalist geleneği olan Türkiye devrimci hareketine büyük sorumluluklar düşmektedir. Bölgeyi de kuşatan anti-emperyalist bir hareketi yaratmak ve bu gerici kuşatmayı kırmak artık gelinen aşamada ertelenemez biricik sorumluluk alanlarından biridir.

Emperyalist rekabette son yapılan hamleler

Dünyanın dört bir yanında emperyalist rekabet kızışırken Ortadoğu'da Rusya'nın artan etkisinden çekinen ABD yeni saldırgan hamlelerle Rusya'yı sıkıştırmaya, kendisine alan açmaya çalışıyor. Rusya da bir yandan ittifaklarını geliştirmeyi, diğer yandan da ABD'nin savaş hamlelerine karşı hamleler üretmeyi hedefliyor. Uluslararası sermaye sınıflarının çıkarları ekseninde keskinleşen emperyalist rekabetle Ukrayna, Kuzey Kutup Bölgesi, Asya-Pasifik, Latin Amerika gibi dünyanın dört bir yanında emekçiler de birbirlerine karşı kışkırtılmaya, kendi içlerinde bölünerek emperyalist politikaların bir tarafı haline getirilmeye çalışılıyor.

ABD'den Yunanistan'a 'hava sahası' talimatı

ABD, son olarak Yunanistan'dan talepte bulunarak Rusya'nın Suriye'ye giden uçaklarına hava sahasını kapatmasını istediği belirtildi. ABD, Suriye'nin Rusya tarafından silahlandırıldığını öne sürerek Yunanistan'dan da buna izin vermemesi talebinde bulundu. Yunanistan Dışişleri Bakanlığı'nın yaptığı açıklamada ABD'nin böyle bir arzusunun olduğu doğrulanırken bunun değerlendirileceği ifade edildi.

NATO Ukrayna'ya temsilcilik açıyor

Amerikancı Ukrayna rejiminin Savunma Bakanı Igor Dolgov, Eylül ayının sonuna doğru NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg'in Ukrayna'ya ilk ziyaretini gerçekleştireceğini açıkladı. Kirli işbirliğinin birkaç anlaşma ile birlikte derinleştirileceklerinin sinyalini veren Dolgov, Stoltenberg'in Kiev'de NATO temsilciliğinin açılışı dışında 'Ukrayna-2015' adlı uluslararası tatbikatı da izleyeceğini belirtti. Dolgov Ukrayna'nın doğusundaki durumdan Rusya'yı sorumlu olarak gösterirken Ukrayna'ya silah desteğinde bulunmayan ülkeleri de eleştirdi.

Doğu Avrupa'da NATO üsleri açıldı

Rusya ve ABD-AB emperyalistleri arasındaki nüfuz savaşımı nedeniyle Avrupa'da askeri yığınaklar gün geçtikçe arttırılıyor. NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, geçtiğimiz hafta Litvanya'daki NATO komuta merkezinin resmi açılış törenine katılarak Doğu Avrupa'da açılan yeni merkezlerin, 'NATO'nun dayanışma sembolü' olduğunu öne sürdü. "Gücümüzü oluşturmak ve askeri durumumuzu geliştirmek adına büyük bir adım attık" ifadesini kullanan NATO şefi, yeni komuta merkezleri ile birlikte 'NATO müttefiklerine meydan okumak isteyenlere' çok net mesajlar verdiklerini kaydetti. Yeni adımlarla birlikte NATO komuta merkezleri Litvanya, Letonya, Estonya, Polonya, Romanya ve Bulgaristan'da faaliyete geçmiş oldu. Altı yeni merkezinin her birinde müttefik ülkelerden yaklaşık 40 subay çalışacağı belirtiliyor.

ABD donanması Karadeniz'de kalıcı

Diğer yandan ABD emperyalizmi de ABD ve Ukrayna'nın ortak Deniz Esintisi (Sea Breeze-2015) tatbikatının açılışında donanmalarını Karadeniz'de kalıcı hale getirebileceklerinin sinyalini verdi. Açıklamada "ABD Donanması, Karadeniz'de neredeyse daimi varlığını sürdürmeye çalışıyor. Bu, uluslararası sulardır ve Amerikan filosu, gemilerin navigasyon özgürlüğü hakkını kullanarak orada bulunma niyetinde" ifadeleri kullanıldı. Deniz Esintisi 2015 tatbikatına aralarında Türkiye, Almanya ve İngiltere'nin de bulunduğu 11 ülke katıldı.

Suriye krizinde 'Esad' anlaşmazlığı sürüyor

İspanya Dışişleri Bakanı Jose Manuel Garcia-Margallo ve İran Dışişleri Bakanı Cevad Zarif, Suriye'deki iç savaş üzerine Tahran'da görüşme gerçekleştirdi. Bu görüşmeden "Esad'sız çözüm olmaz" mesajı çıkarken karşı taraftaki Fransa, Suriye'de hava saldırılarına başlayacağını belirtti.

Zarif'in yanı sıra İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani ile bir araya gelen Margallo, Batı'nın Şam'la görüşmesinin vaktinin geldiğini savundu. Margallo IŞİD'in Esad'a karşı açılan savaşla bölgede güçlendiğini ifade ederek "Bugüne kadar 250 bin kişinin ölümüne yol açan bu savaşın daha fazla insani trajediye yol açmasını istemiyorsak, Esad rejimiyle müzakereye oturmamız" dedi. "Hoşumuza gitsin ya da gitmesin, Esad hükümeti BM Genel Kurulu'nda temsil ediliyor" diyen Margallo, bu sebeple Şam'ın uluslararası müzakereler yapma yetkisinin olduğunu hatırlattı.

Cevad Zarif ise isim vermeden Erdoğan'ın CNN International'a yaptığı açıklamaya yanıt verdi. İsim vermeden Türkiye'nin çetelere verdiği desteğe dikkat çeken Zarif "Bu ülkeler ancak kendi topraklarından Suriye'ye geçen IŞİD militanlarının geçmesini durdurarak Suriye sorununun çözümüne yardımcı olabilirler" dedi.

Fransa Suriye'deki saldırılara katılacak

Öte yandan Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande ise 7 Eylül itibarıyla Suriye'deki IŞİD

mevzilerine saldırı düzenleyeceklerini açıkladı. Fransa'nın Suriye'deki IŞİD mevzilerini vurma kararının keşif uçuları sırasında toplanacak istihbarat temelinde alınacağını belirten Hollande, IŞİD'e karşı kara hareketine girişilmesinin söz konusu olmadığını kaydetti. Suriye rejimi ve devletiyle çözüme hazır olduklarını da belirten Fransa Cumhurbaşkanı, "ancak Esad gitmeli" şeklinde konuştu. Hollande, ayrıca Irak'ta Fransız savaş uçaklarının bugüne kadar 200'den fazla IŞİD mevzisini hedef aldığını açıkladı.

ABD 'eğit-donat'ı gözden geçirecek

Türkiye ile birlikte devreye soktuğu 'eğit-donat' programı fiyaskoyla sonuçlanan ABD ise programı gözden geçirme kararı aldı. Pentagon yetkilileri bu kararı doğrularken, ABD basını eğitilmiş 'ılımlı' çetelerin halktan destek alabileceği güvenli bölgelere daha fazla sayıda bırakılmaları, daha iyi istihbarat desteği sağlanması ve savaş yeteneklerinin arttırılması gibi adımlar atılacağını öne sürdü.

Rusya: Suriye'ye askeri destek veriyoruz

Geçtiğimiz günlerde de Rusya'nın Suriye'ye verdiği askeri destek ABD tarafından eleştirilmiş ve buna dair kaygılar dile getirilmişti. Ardından ABD ve Rusya dışişleri bakanları konuya dair bir telefon görüşmesi gerçekleştirmişti. Rusya Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mariya Zaharova, bu görüşme hakkında açıklama yaptı. "Lavrov, Kerry'ye, Moskova'nın Suriye'ye terörle mücadeleye destek vermek amacıyla askeri ekipman gönderdiğini ve bunun hiçbir zaman gizlenmediğini teyit etti" ifadelerini kullanan Zaharova, Rus Dışişleri Bakanı'nın mevkidaşına Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'in "Rusya'nın IŞİD'e karşı askeri koalisyon yer almasını konuşmak için henüz erken" sözlerini de hatırlattığını belirtti. Rusya'nın Suriye'de askeri operasyonlara şu an için katılmayacağını belirten Rus bakan, IŞİD'e karşı mücadelede en etkili gücün Suriye ordusu olduğunu ileri sürdü.

Rusya Dışişleri Bakan Yardımcısı Bogdanov ise ülkesinin Suriye ile askeri işbirliğinin hiçbir yasayı ihlal etmediğine dikkat çekerek "Suriye ordusunu eğitmek için Rus askeri uzmanlar orada bulunuyor. Onlar, askeri teknoloji işbirliği ile ilgili ortak sözleşmeler aracılığıyla gönderilen silahları kullanacak Suriye ordusunu eğitiyor" ifadelerini kullandı.

Rusya Afganistan'a askeri yardım yapacak

Öte yandan NATO birliklerinin merkezi Asya'daki eski Sovyet bölgesindeki etkinliklerinden dolayı endişe duyan Rusya, Afganistan'a yönelik yeni adımlar atmaya planlıyor. Putin'in özel temsilcisi Zamir Kabulov, Rus yetkililerin olayla ilgilendiklerini ve yakında konuyu Afgan müttefikleriyle beraber masaya yatıracaklarını belirtti. Kabulov "Sonucun pozitif olacağını umuyoruz" diye ekledi.

FHKC Filistin Ulusal Konseyi toplantısına katılmayacak

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) Merkez Komitesi, Filistin Ulusal Konseyi'nin toplanması çağrısı üzerine toplantı gerçekleştirdi. FHKC Merkez Komitesi'nin olağanüstü toplantısında, Filistin Ulusal Konseyi'nin toplanması çağrısının tüm Filistin'e verdiği olumsuz etkiler tartışıldı. "Filistin Ulusal Konseyi'ni yeniden inşa etme" çağrısı yapan Merkez Komitesi, "usüllere aykırı" olarak nitelendirdiği bu toplantıyı "başta Mayıs 2011 Kahire anlaşması olmak üzere tüm ulusal anlaşma ve konsensüsün dışına çıkılması" olarak değerlendirdi. Emperyalist projelerin uygulanması ve Filistin halkına zarar veren müzakere süreçlerine tekrar başlanması noktalarında uyarılarda bulunan FHKC, bu toplantının FKÖ'nün meşruluğunu ve birliğini zayıflatma olasılığını taşıdığı için altını çizdi. Nihai kararı olarak bu toplantıya katılmayı reddeden FHKC, özellikle Hamas hareketinin bir yandan işgalcilerle müzakere yürütmesini, diğer yandan da FKÖ'yü tanımayan tavırlarını eleştirdi.

"Bu toplantıya katılmıyor olmamız FHKC'nin FKÖ'den ya da onun herhangi bir kurumundan çekildiği anlamına gelmemektedir" denilen açıklama, Filistin halkına seslenilerek şu sözlerle bitirildi: "Halk kitlelerimiz; bu kararımız FKÖ'nün birliğine dokunmak için değil onun korunması ve yeniden oluşturulması için ve dahası şehitlerimizin kanıyla sağlanan kazançları korumak için alınmıştır."

İşgal güçleri yine saldırdı

Batı Şeria'da her hafta ırkçı ayırım duvarı ve Siyonist yerleşim birimlerini protesto eden Filistinliler, bir kez daha işgal güçlerinin saldırısı ile karşılaştı. 4 Eylül günü Ramallah'ın kuzeybatısında bulunan Nebi Salih beldesinde yapılan eyleme gaz bombaları ile saldırılması üzerine Filistinliler, taşlarla direnişe geçti. Atılan taşlar ile işgal güçlerinden 2'sinin yaralandığı

İran'da emperyalist rekabet kızışıyor

Emperyalist devletlerin İran'la yaptığı anlaşmayla birlikte yaptırımların sona erecek olması sermayeyi bu pazarlara nüfuz etmek için kıyasıya bir rekabete sürüklüyor. Otomotiv sektörünün büyük tekellerinin başında gelen AB şirketleri sırayla İran'da görüşmeler yürütüyor.

Anlaşmanın ardından Almanya Dışişleri Bakanı, birçok Alman şirketiyle birlikte İran'ı ziyaret etmiş ve İran'la ticari ortaklıklarını geliştirmeye dönük adımlar atmıştı. Volkswagen ve Daimler gibi şirketler İran otomotiv sektörüyle işbirliğini geliştirmek, ülkeye sermaye ihraç etmek için bu görüşmede başarı kazanmışlardı.

Son olarak Fransız şirketler de İran'la ilişkilerini geliştirmek için görüşmeler gerçekleştirdiler. İran'a yönelik yaptırımlar öncesinde ülkenin Peugeot'nun önemli bir pazarı olageldiği ve şirketin yıllık satışlarının

öğrenildi. Halk Direnişi Komitesi, Batı Şeria'da yapılan eylemlere yönelik saldırılarda 4 kişinin boğulma tehlikesi geçirdiğini kaydetti. Bir grup Siyonist çete ise Nebi Salih yakınlarında İsrail askerlerine destek gösterisi yaptı.

6 bin Filistinli tutsak var

FKÖ'ye bağlı Esirler Heyeti Başkanı İsa Karaki, Arap Birliği'nin Kahire'deki merkezinde İsrail hapishanelerindeki Filistinlilere destek amacıyla kurulan Esirler ve Serbest Bırakılanlar Fonu'ndan sorumlu komitede konuşma yaptı. Karaki, "Irak'ın başkenti Bağdat'ta Aralık 2012'de düzenlenen konferanstan sonra İsrail hapishanelerindeki esirlerin sayısı bin kişi artarak 6 bine yükseldi" dedi.

yaklaşık yüzde 13'ünü bu pazarlarda gerçekleştirdiği kaydedildi. Peugeot'nun yaptırımlar öncesinde İran'la 23 yıllık bir işbirliği içerisinde olduğu ve yaptırımların kalkmasıyla tekrar çıkışa geçmeyi planladığı öngörülüyor.

İranlı yetkililerin ifadelerine göre Renault'un Khodro şirketinin yüzde 45'e yakın hissesini veya Khodro'nun ortağı Saipa'nın sahip olduğu otomotiv fabrikalarını satın almayı hedeflediği bildirildi.

İran otomotiv sektörü Ortadoğu'nun en büyük otomotiv sektörü konumunda ve ülkede petrol üretiminin ardından ikinci sırada yer alıyor. Khodro İran'ın en büyük yerli otomotiv şirketi olarak çeşitli emperyalist tekellerle halihazırda işbirliği içerisinde. Yaptırımların ardından Çin, İran otomotiv piyasasında etkin bir konuma gelmişti. Yaptırımların kalkmasıyla birlikte Avrupa şirketlerinin İran'a yapacakları yatırımlar, bu sektörün altyapısını geliştirmeyi, daha kaliteli ürünler üretmeyi ve Çinli Chery ve Lifan şirketlerinin sektörden elde ettiği kârlara el koymayı hedefliyor.

Yemen'de 'koalisyon' saldırıları artıyor

Katar askerleri Yemen'e girdi

Geriçi AKP çetesinin Ortadoğu'daki en yakın müttefiki olan Katar da Yemen'e saldıran ABD ve Suudi Arabistan öncülüğündeki koalisyona katıldı. 6 Eylül günü Katar'ın bin askerinin Vedia Sınır Kapısı üzerinden Yemen'e girdiği belirtilirken işgalci birliklerin füze ve gelişmiş iletişim sistemleriyle donanımlı olduğu kaydedildi.

Husilere saldırıyla yanıt

Suudi öncülüğündeki jetlerin de 6 Eylül günü bir Husi askeri bölgesi ile Yemen'in başkentindeki askeri üsleri vurduğu bildirildi. Saldırıların Husi sempatzanı önceki başkan Ali Abdullah Saleh'e sadık olan birlikleri ve kuzey Sanaa'da bulunan Müslüman Kardeşlere bağlı dini bir okul olan al-Imam Üniversitesi'ndeki bir Husi üssünü hedef aldığı kaydedildi. 5 Eylül Cumartesi günü ise Sanaa'da Husi bölgelerinin hava saldırısına uğraması sonucu iki aileden 27 kişinin katledildiği açıklandı.

Koalisyonun bu yoğunlaşan saldırılarının, Husilerin 4 Eylül günü gerçekleştirdiği saldırıya yanıt niteliğinde olduğu kaydedildi. İran müttefiki Husilerin bu saldırısı sonucu Birleşik Arap Emirlikleri'nden 45, Bahreyn'den 5, Suudi Arabistan'dan 10 ve Yemen'den 4 asker ölmüştü. Saldırıda birçok helikopter ve zırhlı araç da imha edilmişti.

Suudi Kralı Selman, efendisi Obama'dan güvence aldı

Yemen, Suriye, Irak başta olmak üzere tüm Ortadoğu'yu kana bulayan Suudi Arabistan'ın mezhepçi Kralı Selman Bin Abdülaziz, ABD'ye giderek efendisi Obama'dan güvence aldı. Suudi Dışişleri Bakanı Cubeyr, görüşmeye dair yaptığı açıklamada kralının farklı ülke şefleriyle yaptığı görüşmelere değinerek İran'la yapılan anlaşmaya dair güvence aldıklarını ifade etti. Cubeyr, bölgedeki savaş ve saldırganlığa dair kendi sorumluluklarının üzerini örtecek şekilde İran'a suçlu atarak "Biz bu anlaşmanın İran'ın nükleer kapasitesini arttırmasını engelleyerek bölgenin güvenliği ve istikrarına katkı sağlayacağını düşünüyoruz" dedi. Obama-Selman görüşmesinin yapıldığı sıralarda da Beyaz Saray önünde eylem yapıldı. Eylemciler Suudi Arabistan'ın Yemen politikalarını protesto etti. Bölgede İran ve Rusya ittifakının güç kazanması ve ABD'nin İran'la yaptığı anlaşma, diğer müttefikleri Suudi Arabistan, İsrail ve Türkiye gibi ülkeler tarafından tedirginlikle karşılanmıştı. Suudi Arabistan öncülüğündeki koalisyon bu dinamiklerin de etkisiyle Yemen'deki saldırılarına hız vermiş bulunuyor.

Dünyada işçi ve emekçi eylemleri...

Nairobi'de binler grevde

Kenya'nın başkenti Nairobi'de binlerce eğitim emekçisi ve hemşire, ücretlerine zam yapılması ve çalışma koşullarının düzeltilmesi için greve çıktı. Emekçiler talepleri karşılanana dek greve son vermeyeceklerini belirtirken Nairobi'deki devlet okulları ve hastanelerdeki hizmetlerin durduğu öğrenildi. Eğitim Çalışanları Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Wilson Sossion, öğretmenlerin maaşına yüzde 50 zam yapılana kadar eğitim hizmetinin verilmeyeceğini vurguladı. Hemşire Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Eunice Ngari, hükümet hemşirelerin taleplerini yerine getirene dek sağlık sektörünün felce uğrayabileceğini belirtti. Hükümet ise öğretmenlerin talebini karşılamak için gereken 163 milyon doları ödeyemeyeceklerini açıkladı.

Lufthansa'da grev

Almanya'da mezarda emeklilik saldırısına karşı Lufthansa pilot sendikası Cockpit (VC) üyesi pilotlar 8-9 Eylül günleri greve çıktı. Grev öncesinde ise bir açıklama yapıldı. Açıklamada, uzun mesafeli uçuşlar ve kargo uçuşlarının grevden etkileneceği belirtildi. 9 Eylül günü kısa ve orta mesafeli uçuşlarda da greve devam edileceği ve Germanwings seferlerinde de iş bırakılacağı duyuruldu. Konuyla ilgili açıklama yapan şirket, 9 Eylül Çarşamba günü yapılması planlanan yaklaşık 3 bin kısa ve orta menzilli uçuştan bininin gerçekleştirilemeyeceğini, 76 uzun menzilli uçuşun 52'sinin grevin zincirleme etkisi sonucu olarak iptal edileceğini duyurdu. Lufthansa pilotları 2014 yılının nisan ayından bu yana 13. kez greve çıktı.

Gazze'de eğitim emekçileri iş bıraktı

Gazze'de aylardır ücretleri gasp edilen eğitim emekçileri, 7 Eylül'de 1 günlük iş bırakma eylemi yaptı. Gazze Öğretmenler Sendikası, konuyla ilgili yaptığı açıklamada grevin, devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin maaşlarının uzlaşma hükümetince ödenmediği için yapıldığı belirtildi. Uzlaşma hükümetinin, yeni eğitim-öğretim yılında eski hükümete bağlı öğretmenlerin ücretlerini ödemesi talep ediliyor.

İngiliz Üsleri'nde grev

Kıbrıs'taki İngiliz Üsleri'nde çalışan Türk ve Rum emekçiler, ücretlerinde yüzde 17,5'e kadar kesintiye gidilmesi kararına karşı 7 Eylül sabah saatlerinden itibaren greve başladı. Grev kapsamında Askeri Müstahdemler Sendikası (ASSEN) ile Güney Kıbrıs'tan SEK, PEO ve PASİDİ tarafından Dikelya ile Ay Nikolas Kampı'nın giriş kapısında eylem yapıldı. Eylemde konuşan Türk-Sen Genel Başkanı Arslan Bıçaklı, "ekonomik kriz bahanesi"nin öne sürüldüğünü belirterek, Kıbrıslı Türk ve Rum emekçilerin emeklerine sahip çıkmak için birlikte mücadele

verdiğine dikkat çekti.

"İsrail FIFA'dan atılsın!"

2016 Avrupa Futbol Şampiyonası elemeleri kapsamında 6 Eylül'de yapılan İsrail-Galler maçı öncesinde toplanan yüzlerce kişi, ırkçı-siyonist devletin FIFA'dan atılmasını talep etti. "Filistin Dayanışma Kampanyası'nın (Palestine Solidarity Campaign)" organize ettiği eyleme katılan yüzlerce kişi, Cardiff Belediyesi önünden kentin bazı caddelerini geçici süreliğine trafiğe kapatarak Cardiff City Stadyumu'na yürüdü. Eylem sırasında 60 kişilik Siyonist bir taraftar grubu ise eylemcileri tahrik etmeye çalıştı.

48 Arapları'ndan protesto

İsrail'de yaşayan '48 Arapları', eğitim sistemindeki ayrımcılığı derinleştiren ırkçı rejimin politikalarını protesto etti. Netanyahu'nun makamının önünde toplanan eylemciler, "Kara Eylül-Okul Yok" yazılı pankartlar taşıyarak 1 Eylül'den itibaren Hristiyan okullarına yapılan mali desteğin büyük oranda kesintiye uğramasını protesto etti. Kesintinin 33 bin öğrenciyi ve 50 okulu etkileyeceği ifade edildi.

İspanya demiryollarında grev

İspanya'da Semaf, CGT ve CCOO sendikalarının çağrısıyla demiryolu işçileri bir günlük grev yaptı. Sendikalar yük trenleri işletmeciliğinin özelleştirilmesini, işçilerle yeni sözleşme yapılmasını ve kesintileri protesto ederek 23 saatlik grev kararı

almıştı. Müzakerelerden sonuç alınamaması üzerine 4 Eylül'de başlayan grev 11, 14 ve 15 Eylül'de de devam ettirilecek.

İraklı emekçiler sokakları terk etmiyor

Geçtiğimiz günlerde yolsuzluklara ve kötü yönetime karşı sokağa çıkan eylemcilerin önde gelenlerinden 4'ünün suikasta kurban gitmesine karşın Iraklı emekçiler bir kez daha sokakları doldurdu. Eylemciler İbadi tarafından önerilen reform kararlarının hayata geçirilmesi talebiyle toplandılar. Yolsuzluk davalarının bir an önce sonuçlanmasını isteyen eylemciler, ülkedeki ekonomik kriz ve savaşın gençleri göçe zorladığını dile getirdiler. Iraklı emekçiler Necef, Babil, Kerbala, Diyala, Nasriye ve Basra kentlerinde de eylemler düzenledi.

Guatemala'da kutlamalar

Guatemala'da patlak veren yolsuzluk ve rüşvet skandalının ardından Devlet Başkanı Otto Perez'in tutuklanma kararı, aylardır Perez'in istifasını isteyen eylemciler tarafından sevinçle karşılandı. Perez'in Yüce Divan'da başlayan duruşmasını mahkeme önünde eylem yaparak kutlayan kitle, bir hapishaneyi kastederek "Otto, seni hırsız, Pavon'a gideceksin!" sloganını haykırdı. Perez, 3 Eylül günü "kendisine yöneltilen suçlamalarla tek başına yüzleşmek" için istifa ettiğini açıklamıştı. Yüce Divan'da yargılanacak Perez hakkındaki ağır yolsuzluk iddiaları ve kaçma riski bulunduğu gerekçesiyle 'muvakkat tutuklama' kararı verildi.

Öğrettikleri, hatırlattıklarıyla Greif Direnişi

Sibel Özbudun-Temel Demirer

“Öğretmek,
yeniden öğrenmektir.”[1]

İçinden geçtiğimiz neo-liberal yıkım, “sivil toplum”cu vazgeçiş ve post-modern zirva(lar) kesitinde, V. İ. Lenin’in, “Umutsuzluk ve karamsarlık, yıkımın nedenlerini kavrayamayan, çıkış yolu göremeyen, mücadele yeteneğini kaybetmiş olanlara ait bir sorundur,” saptamasını durmadan anımsayıp/anımsatmanın önemi çok büyük; hatta “olmazsa olmaz”!

“Neden” mi? “Bugünün en büyük problemlerinden biri de, proletaryanın kim olduğu sorusu. Proletarya, bugünkü çalışan kesim midir? İşsizler midir? Dışarıda bırakılanlar, sözgelimi Kongo yurttaşları mıdır? Her şeyi yeniden düşünmeli. Marx’ın söylediklerini teslim etmekle beraber; bugün Hegel’den şunu öğrenmelidir: İdeoloji, bizim, ötekilerle kurduğumuz etkileşimden doğan kendi hakikâtimizdir. Bizim kendi sosyal hakikâtimiz dahi, kendi içinde bir illüzyon gibi, yapısal olabilir,”[2] diyen Slavoj Zizek’in veya “Elveda” söylencelerinin hâlâ revaçta olduğu koordinatlarda altı durmadan çizilmesi gerekenlerden bir diğeri de Karl Marx’ın şu tarihi saptamasıdır:

“Bütün sınıfların çözümlüşünü simgeleyen, acıları evrensel olduğu için evrensel bir nitelik taşıyan, kendisine yapılan haksızlık özel olmayıp genel bir haksızlık olduğu için yalnız kendisinin kurtuluşunu değil tüm toplumun kurtuluşunu amaçlayan bir sınıf, geleneksel bir statü değil sadece insanca bir statü isteyen, siyasal düzenin kimi sonuçlarına değil bütün sonuçlarına karşı olan ve kendisini bütün alanlardan kurtarmadıkça kurtulmasına olanak bulunmayan, kısacası insanlığın toptan yitirilmesi demek olan ve ancak insanlığın toptan kurtulması hâlinde kendisini kurtarabilecek olan bir sınıf... İşte bu özel sınıf proletaryadır.”[3]

Evet, hâlâ böyle düşünenlerden olduğumuz ve 15-16 Haziran’a, Kavel’e, Sungurlar’a, Dodurga’ya, Yeni Çeltek’e, Tariş’e büyük önem atfettiğimiz, yani sınıf mücadelesinin belirleyiciliğinden vazgeçmediğimiz için Greif Direnişi’ni de müthiş önemseyenlerdeniz. Çünkü bu tarihsel birikimin bugünde devrimci geleceğimizi yarattığından kuşku duymuyoruz.

Bunlar böyle olunca da **Eksen Yayıncılık**’ın, Temmuz 2015’te ‘Greif Direnişi-Sınıf Hareketinin Devrimci Geleceği’[4] başlığıyla yayımladığı değerli (ve kapsamlı) çalışmayı okumamak, ondan öğrenmemek olamazdı.

Greif Direnişi

Kanımızca Bernard Joseph Saurin’in, “Mucizeler, ölüm ya da zafere odaklı iradeler için yaratılır!” sözleriyle betimlenmesi mümkün olan ve taşeronlaşmaya karşı yükseltelen mücadele bayrağı, yol açıcı bir mücadele çizgisi/pratiğiyle Greif Direnişi dersleri hepimize “Dilene dilene değil, direne direne kazanılır” gerçeğini bir kez daha anımsatırken; i) Fabrikanın dar sınırlarına hapsedilmeyen direniş; ii) Doğrudan taban iradesi/örgütlenmesi; iii) Taban

inisiyatifine dayalı gerçek işçi demokrasisi meselelerini de gündem maddemiz kıldı.

Bütünlüklü bir devrimci, sarsıcı işçi eylemi olarak Greif’in sendikal bürokrasi (ve Rıdvan Budak) ile yaşadıkları, “eski” ile “yeni” arasındaki eğiten, öğretici mücadeleleri, hesaplaşma zemini herkesin üzerine kafa yorması gereken derslerle doludur.

Sınıfın sahneye çıktığı bir direniş okulu olarak Greif, 10 Şubat’ta tarih yazmaya başlayan 600 cesur yüreğin 106. günle noktalanmayan öyküsüdür; çünkü bir işçinin ifadesiyle, “Greif işçi sınıfı adına açılmış mücadele bayrağıdır.”

Kolay mı? Sert, sarsıcı, alt-üst edici ve ezber bozucu bir tarzda mücadelesini sürdüren Greif, sınıfsal öfke dalgasının “savaş çılgılığı”ydı.

Greif işçileri, özellikle işçi sınıfı 1968-1969’daki yaygın pratiklerini anımsatarak, tarihsel pratiği güncelleştirip, eylemin boyutunu yükseltti.

Greif, sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkardı. “Sessizliğin” içindeki büyük öfkeyi, kini ve yaratıcılığı gösterdi. Greif işçileri, sınıfın kolektif belleğine kalıcı izler bıraktı. İzlenecek yol oldu. Yol açtı.

Greif fabrika işgali, 2014 ve sonraki yıllarda sınıf hareketinin yönelimini, eylem biçimini, tarzını ve ruhunu etkileyecek bir içerik taşıyor.

10 Şubat 2014 günü İstanbul Hadımköy’de kopan Greif fırtınası, işçi sınıfı hareketinin devrimci geleceğidir!

Büyük bir Amerikan tekeline ait bu çuval fabrikasında tıkanan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde Greif yönetiminin küstahça dayatmalarına ve restine, işçiler aynı gün fabrikayı işgal ederek yanıt verdiler. Özel Güvenlik olmak üzere

Amerikan tekelinin tüm temsilcileri, yüzlerce işçinin yuhalamaları eşliğinde fabrikadan kovuldular.

600 Greif işçisi, “Dilene dilene değil, direne direne kazanılır!” haykırışıyla fabrikaya el koyup, fiilen grevi başlattı.

Direnişçiler eylemlerini kamuoyuna, “Emek hırsızlığına, taşeron belasına, asgari ücret sefaletine geçit yok! Kölelik zincirlerimizi kırıyoruz!” başlıklı bir bildiri ile duyurdular.

“İşçinin ekmekten önce onura ihtiyacı olduğu”nu vurgulayan, “Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için!” diye haykırıp, Kavel Direnişi’nden, 15-16 Haziran’lardan, yakın zamanlara ait Güney Koreli işgali Ssangyong işçilerinden söz eden, kendi direnişleri ile sınıf hareketi tarihine mal olmuş bu direnişler arasında politik ve moral köprüler kuran bildiri sürdürülemez kapitalist düzene cepheden saldırıyordu.

Greif direnişçileri eylemleri boyunca Kavel Direnişi’ne döne döne atıfta bulundular, onu kendileri için bir ilham kaynağı saydılar, bugünün koşullarında onun tuttuğu yoldan yürüdüklerini, onun günümüzdeki gerçek mirasçıları olduklarını önemle vurguladılar.

Bilindiği üzere İstanbul İstinye’deki kablo fabrikasında 1963 yılında gerçekleştirilen Kavel Direnişi’ndeki, TÜRK-İŞ’e bağlı MADEN-İŞ Sendikası’na üye 170 işçi, fazla mesailerinin ve yıllık ikramiyelerinin tam olarak ödenmemesini, sendikadan ayrılmaları için baskı yapılmasını; ve MADEN-İŞ Şişli Şube Başkanı ile işçi temsilcilerinin işten çıkarılmasını protesto etmek amacıyla 28 Ocak 1963’de iş bırakarak tezgâh başında oturma eylemine başlamıştı. İşveren bütün işçilerin işlerine son verdiğini açıklayınca işçiler eylemlerine fabrika önünde kurdukları çadırlarda sürdürmeye başladılar. Polislerin fabrika önündeki işçileri dağıtmak için yaptığı müdahale sırasında 9 işçi tabanca kabzası ve coplarla yaralandı. İşçilere İstinye halkı da polisleri protesto ederek destek verdi. Daha sonraki günlerde eyleme işçi eşleri de katıldı. Direniş sürerken işveren kablo yüklü kamyonları fabrika dışına çıkartmak istedi. Direnişteki işçilerin eşleri barikat kurdular. Ancak polis ekipleri kadınları dağıttı. Kavel Direnişi diğer fabrikalardaki işçilerden de destek gördü.

Direnişin sona ermesinin ardından 12 işçi tutuklandı. Grevin yasak olduğu dönemde yapılan Kavel Direnişi, grev ve toplu sözleşme yasalarının bir an önce çıkartılmasında önemli bir rol oynadı. Kavel Direnişi’nden dört ay sonra yürürlüğe giren 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu’nda yer alan bir maddeyle, yasanın çıkışından önce grev nedeniyle haklarında takibat yapılan işçilerin davaları düştü.

İşçi sınıfı için kıvılcımı çakan Kavel, 1961 Anayasası’ndaki grev hakkının ilk kez kullanıldığı grev olması yanında, TÜRK-İŞ’teki çatlıkların iyice su yüzüne çıkmasına da yol açtı. TÜRK-İŞ’e bağlı bulunan ve direniş boyunca işçilere destek olan MADEN-İŞ ve LASTİK-İŞ sendikaları TÜRK-İŞ’ten koparak DISK’in kuruluşuna öncülük ettiler; 23 sendika başkanı ile 45 yöneticisi, TÜRK-İŞ’in Kavel grevi boyunca olumsuz tutum alması nedeniyle konfederasyondan

ayrıldıklarını ilan etmişlerdi.

Gerçekten de Greif direnişçileri kendileriyle Kavel direnişçileri arasında tarihsel-moral bir bağ kurmakta tümüyle haklı idiler. Ne var ki bu iki çığır açıcı direniş arasındaki benzerlik gerçekte onların düşündüğünden çok daha kapsamlı ve derinlikli idi.

Kolay mı? Gezi isyanı başlangıçtı, mücadele -süreklilik içinde kopuş, yeni ivme olarak- Greif'te devam etti. Ancak Gezi üzerine ne kadar yazılıp çizildi ise bu işçiler hakkında da o denli gözler yumuldu. Laygınca destek verilmedi.

Sınıf dayanışması ve birlikte mücadele ağının henüz kurulamadığı bir dönemde gerçekleşen Greif direnişinin zaferle sonuçlanması öncelikle örgütsüz olan işçi sınıfının yeni bir mevzi kazanması anlamına gelecekti. Ayrıca Greif Direnişi'nin zaferi, "çağdaş sendikacılık" anlayış(sızlığı)ına indirilmiş darbe olacaktı. [5]

Çünkü 60 gün boyunca fabrikayı işgal eden, ardından fabrika önünde direnişlerine devam eden Greif işçileri, yöntem ve eylem tarzlarıyla unutulmaya yüz tutan bir geleneği tekrar canlandırmıştı.

60. güne gelindiğinde, bu topraklardaki en kanlı şafak baskınlarını aratmayan bir saldırıya maruz kalan Greif işçilerinden 11'i çatıya çıkarak saldırıya protesto etmiş; bunun ardından ise İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir başta olmak üzere, farklı noktalarda birçok dayanışma eylemi gerçekleştirilmiştir.

Ancak Greif, nihayetinde yarattığı/hatırlattığı değerlerle kazanmıştır.

"Nasıl" mı? Sınıfın kendiliğindenliğinin aşılmasında, soru(n)larla çözüm(ler)in gündemleştirilmesinde Greif yol açıcı olmuştur.

Hâl(imiz)

Coğrafyamızda 25.5 milyon işçi, 2 milyonu aşkın işsiz var. Çalışanların 18 milyonu erkek, 7.5 milyonu kadın. Çalışanların 8.2 milyonu kayıtdışı. Çalışanların büyük kısmı özel sektör işyerlerinde çalışıyor. Kamuda çalışanların sayısı 3 milyon 440 bin. Bunların 2.8 milyonu kadrolu, kalanı sürekli veya geçici işçi statüsünde. Özel kesimde sendikalaşma olan işyerlerinde 12.2 milyon çalışan var. Bu işyerlerinde çalışanların yüzde 10.6'sı, 1.3 milyonu sendika üyesi. Sendikaların bulunduğu kamu işyerlerinde sendikalaşma oranı yüzde 70 dolayında. Sendikalaşma

olan kamu işyerlerinde 2.2 milyon çalışanın 1.6 milyonu kamu sendikaları üyesi.[6]

İş bu kadarla da sınırlı değil. Türkiye'ye 6.5 milyon tarım işgücü var ve bunun yaklaşık yarısı mevsimlik tarım işçisi. Her iki mevsimlik işçiden biri doğduğu andan itibaren mevsimlik tarım için seyahat ediyor. Yaklaşık yüzde 60'ının geliri ulusal yoksulluk sınırının altında. 10 kişiden biri nüfusa kayıtlı değil. Kadınların yarısı ergen yaşta anne oluyor. Anne ölümü riski on, bebek ölüm riski 5 kat fazla. Kız çocukların dörtte biri okul ile tanışmıyor... Kısacası çağımızın modern köleleri diye de tanımlayabiliriz onları...[7]

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) Cenevre'de gerçekleştirilen 104. Genel Konferansı'nda (1-13 Haziran 2015) Türkiye'nin çalışma koşullarının en kötü olduğu ülkeler arasına alındığının[8] altını çizerek ekleyelim: 'Gezici Araştırma Şirketi'nin anketine göre, çalışanların yüzde 37.4'ünün SGK'sı bulunmazken, çalışanların yüzde 67.7'si işini kaybetmekten korkuyor. Çalışanların yalnızca yüzde 32.3'ü hayatından mutlu iken, yüzde 67.7'si ise hayatından memnun değil. İşçilerin yüzde 71.1'i gelecekte umutlu değilken, yüzde 28.9'luk bir kesim gelecekte umutlu olarak ortaya çıkıyor.[9]

Kolay mı? Türkiyeliler işçiler dünyanın en fazla çalıştırılan işçileri arasında yer alıyor.[10] Aldığı ücret ise açlık sınırının çok çok altında.[11] İşçisiyle memuruyla, sigortalısıyla sigortasızıyla Türkiye işçi sınıfı, çalışma sürelerinde hem Avrupa'da hem OECD ülkeleri arasında zirvede! AB'de ortalama çalışma süresi 41.8 saat, OECD ülkelerinde ise 42.5 saat. Türkiye'de ise bu süre 52 saat. Sadece işçiler hesaplandığında bu süre 55 saate çıkıyor![12]

Geçerken ekleyelim: 'The Lancet' dergisi, çalışma saatleriyle kalp krizi riski arasındaki bağlantıları araştırdığı makalede haftalık çalışma saatlerinin uzunluğunun kalp hastalıkları riskini yüzde 13 oranında arttırdığı ortaya koydu. Buna göre, haftada 55 saat ve üzeri çalışanların kalp krizine yakalanma riski, haftada 35-40 saat çalışanlara göre yüzde 33 daha fazla. Araştırmada en uzun çalışma saatlerinin olduğu ülke Türkiye oldu ve haftada 50 saatten fazla çalışanların oranının yüzde 43'ü bulunduğu açıklandı. Uzmanlar, haftada 50 saati aşan çalışma saatlerine dayanarak, kalp krizine yakalanma ihtimalleri konusunda uyarılarda bulundu![13]

Devamla: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdür Yardımcısı İsmail Gerim'in, Türkiye'de ortalama 100 binde 10 civarında iş kazası gerçekleşirken Avrupa'da iş kazası ortalamalarının 100 binde 4 olduğunu açıkladığı[14] koordinatlarda Türkiye'de iş kazaları azalmak bir yana her yıl daha da artıyor.[15] Özellikle inşaatlarda yüksekte düşerek ölen işçi sayısı 2015 yılının ilk 6 ayında 109'u buldu![16]

AKP iktidarı başa geldiğinde çalışma gününe oranla işçi ölüm sayısı günlük ortalama 2.8 iken bu oran 2014 sonu itibarıyla 3.8 e ulaşmış durumda. Yani her gün toplam 3.8 işçiyi önlenebilir bir iş kazasında kaybetmekteyiz. İş cinayetinden ölenlerin sayısını da 878'den 1264'e çıkarmış durumda. Bu rakamların bir de görünmeyen yüzü var. O da kayıtsız işçi sayısını tam bilmememiz ve bu işçilerin kaza oranlarını bu istatistiklerde değerlendiremememiz![17]

Hatırlatarak ilerleyelim: AKP'nin göreve geldiği yıl Sağlık Bakanlığı'nda 11 bin olan taşeron işçi sayısı 131 bine çıkarken;[18] 2003-2012 döneminde AKP, işçi örgütlerini baskı ve zayıflatıcı önlemlerle etkisiz hâle getirdi, kendine biat etmeye zorladı, göstermelik bir vesayet sendikacılığını yerleştirmeye çalıştı. 2012'de yürürlüğe giren 6356 sayılı yasa öncesi 3 milyon dolayındaki sendikali işçi sayısının fiktif olduğu gerekçesiyle yeniden belirlenmesi, sendikaları adeta biçti...

Yaygın kayıt dışı işçilik ve hızla artan taşeron işçilerinin üyeliklerinin sayılmaması da sendikaları zayıflattı. Sendikalaşma istatistikleri vahim bir tablo ortaya koyuyor. Türkiye'de 11.6 milyon işçiden sadece 1.1 milyonu sendikalıydı...

Kayıtlı işçiler dikkate alınarak yapılan bu hesaplamada yüzde 9.5 olan genel sendikalaşma oranı, bazı işkollarında yüzde 2-3'lere kadar düşüyor. Ancak kayıt dışı ve taşeron yanında çalışanlar da dahil edildiğinde toplamda 16.5 milyona ulaşan ücretli (işçi) sayısı esas alınarak yapılan hesaplamada ise sendikalaşma oranı yüzde 6.6'da kalıyor. Yani her 15 ücretliden sadece biri sendikali. Aynı yöntemle hesaplandığında OECD'de ise sendikalaşma oranı yüzde 20'ye yaklaşıyordu...

Sendikalara üye olmak isteyen işçilere birçok engel çıkarılırken yeni düzenleme kapsamında işkolu barajının 2016'da yüzde 2'ye, 2018'de yüzde 3'e yükselecek olması, sendikaların bu sürede gerekli üye artışını sağlamasını zorlaştırıyor. Bu da çok sayıda sendikanın yetkisiz kalması ile büyük çaplı bir sendikasızlaşma tehlikesinin kapıda olduğunu gösteriyordu...

2002'de 358 bin olan taşeron işçi sayısı 2014'te kamu ve özel sektör toplamında 2.5 milyona ulaştı. Bunun 1.1 milyonu belediyeler de dâhil kamuda çalışıyordu...

2002-2013 yılları arasında yaşanan toplam 880 bin iş kazasında 13 bin 442 işçi yaşamını yitirdi. 2014 yılının ilk dört ayında verilen 396 kurban ve Soma faciasının yaşandığı Mayıs ayı ile birlikte sayı 14 bin 500'e dayandı. Bu da yılda ortalama 1.250, ayda ortalama 105, günde yaklaşık 4 ölüm demektir...

2003-2012 döneminde Türkiye'de 100 bin maden işçisi başına ölüm 677 kişi ile İngiltere ve Norveç'in 11 katı, Almanya ve Avustralya'nın yaklaşık 6 katı, Polonya ve İtalya'nın yaklaşık 4 katı, ABD'nin ise 2.5 katı düzeyinde bulunuyordu...[19]

Mücadeleyle devam

V. İ. Lenin'in, "Kapitalist toplum, daima ucu bucağı olmayan bir dehşettir"; Karl Marx'ın, "Politik

iktisat işçiyi ancak çalışan bir hayvan olarak tanır - en vazgeçilmez bedeni gereksemelerle sınırlı bir hayvan," saptamalarını bir kez daha doğrulayan kapitalizmin sürdürülemezliği işçileri kaçınmaları mümkün olmayan mücadele hattına çekerken; verili "suskunluk" konusunda 1 Mayıs 1886'da Şikago'daki "Haymarket Katliamı"ndan geriye kalan (1886 1 Mayıs ardından tutuklanıp, 11 Kasım 1887'de idam edilen) August Spies'in şu sözleri anımsanmalı: "Suskunluğumuzun, bugün sesimizi boğan güçten çok daha kuvvetli olduğu zaman gelecektir..."

Ve bir de 1 Mayıs 1886 akşamı Şikago Haymarket Meydanı'nda toplanan kalabalığın birçok kez tekrarladığı bu sözler: "İnsanlık sonsuza kadar bir sığır sürüsü gibi yaşayamaz..."

Hayır; işçi sınıfı da, emekçiler de kapitalizmin sürdürülemezlik vahşetinin batağında sonsuza dek yaşayamazlar...

Bunun kanıtlarından biri de Greif'in ardından Bursa'da başlayan metal fırtınasıdır.

Görülmesi gerek: "İşçi sınıfı bir dönemi başka bir aşamaya evriltmenin derin sancılarını yaşamaya devam ediyor. Onca direnişin, gelişmenin, onca görünür hareketin altında yatan esas etkenin 'yeni bir aşama' sancısı/mücadelesi olduğunu gösteren oldukça fazla veri bulunmaktadır.

Metal işçilerinin, Renault'da başlayıp diğer tüm metal iş kolunu bir fırtına gibi saran, ancak bir saman alevi gibi sönmeyen, için için işleyen, bazen alev alan bazen duman çıkaran, ama kor olarak kalan direnişinin özü de bu olsa gerek. Geleneksel sendika bürokrasisine ve özellikle Türk Metal tipi sarı sendikacılığa karşı biriken öfkenin dışa taşıdığı günümüzde, işçilerin tavır ve tutumunu, direniş ve yönelimini kavrayan ve sınıfla mücadeleciler bir birliktelik kurarak, sınıf sendikacılığında ilerleme tutumu ve cesareti gösteren sendika veya sendikalar da bulunmuyor.

Gezi direnişi karşısında ne yapacağını -hadi bir bölümü için söyleyelim- bilmeyen, gelişmeyi anlamayan ve gereği için zamanında adım atmayan sol/devrimci güçler gibi, sendikalar da metal fırtınası karşısında benzer bir 'tutulma' içindeler. Ve hareketten korkudur yaşanan..."[20]

Mesela Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı, kimi otomobil fabrikalarında 15 Mayıs 2015'te gerçekleştirilen işçi eylemleriyle ilgili olarak terör soruşturması başlatıyor. Bursa Emniyeti Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne çağrılan işçilere "Amacınız yeni bir sendika mı? Yeni kuracağınız sendika ile âlâkalı sendikaya işçi toplamak amacı ile çalışma yaptınız mı? Bu çalışmalarınızda dayatma yapmadan çalışma yapmanız konusunda talimat aldınız mı? İşçi olaylarının ilimizde faaliyet yürüten tüm fabrikalarında TKİP (Türkiye Komünist İşçi Partisi) terör örgütünün amacı ve stratejisi doğrultusunda yönlendirilmesi amacıyla oluşturulan FAK (Fabrikalar Arası Kurul) hakkında bilginiz var mıdır? Varsa anlatınız. FAK'ın toplantılarına katıldınız mı?"[21]

Bu kadarla da yetinmezler: Binlerce işçinin MESS-Türk Metal düzenine karşı ayağa kalktığı "metal fırtına"nın ardından, fabrikalarda işçi kıyımı yaşandı. İşçilerin en temel haklarını ve yasaları hiçe sayan patronlar, sendikaya üye olan ya da sendika değiştiren işçileri toplu şekilde işten atıyor. İşçiler sendikadan istifa etmeye zorlanıyor, baskı ve tehditlere maruz bırakılıyor![22]

Diyeceklerimizi şöyle tamamlayalım: Bugünlerde olup-bit(mey)ene "kader", "kaçınılmaz" diyenlere; Mine Söğüt'ün, "Kaderle başa çıkmanın tek yolu, ona kafa tutmaktır,"[23] uyarısını anımsatıp, işçi sınıfının mücadele yolunu Yaşar Kemal'in, "Dünyanın

bütün kötülüklerine başkaldır," şiarıyla açmak ve bu güzergâhta ilerlemek için Greif'i daha çok hatırlamak, ondan öğrenmek gerekiyor...

5 Eylül 2015 / Çeşme Köyü

Notlar

[1] Jackson Brown.

[2] Evrim Altuğ, "Slavoj Zizek: Bir Kapitalizm Ürünü: İŞİD", *Cumhuriyet*, 27 Temmuz 2015, s.6.

[3] Karl Marx, 1844 Elyazmaları-Ekonomi Politik ve Felsefe, Çev. Kenan Somer, Sol Yay., 1976.

[4] Greif Direnişi-Sınıf Hareketinin Devrimci Geleceği, Eksen Yay., Temmuz 2015, 591 sayfa.

[5] Hatırlanacağı üzere "çağdaş sendikacılık" kavrayışı, 1990'lı yıllarda sendikaların tüm sosyal mücadelelerin yalnızca bir parçası olarak kavranılması ve de işçilerin sorunlarının çözülmesi için işverenlerle diyalog ortamının oluşturulmasını içeriyordu. 90'ların ardından sendikaların kitleliliğini yitirmesi ise hem sendikal bürokrasinin darbe alması hem de işçi sınıfının temel haklarına karşı patronlar lehine pek çok tavizlerin verilmesi sonucunu doğurdu. (DİSK'in "Ören Tezleri" ve Sosyalist Tavır, Sorun Yay., 1992, Temel Demirer, vd'leri (Kolektif)...)

[6] Güngör Uras, "1 Mayıs Kutlu Olsun", *Milliyet*, 1 Mayıs 2015, s.9.

[7] Özlem Yüzak, "Modern Köleler...", *Cumhuriyet*, 15 Temmuz 2015, s.9.

[8] Mustafa Çakır, "Hükümet ILO'yu 'Boşverdi'...", *Cumhuriyet*, 11 Haziran 2015, s.8.

[9] Ali Açar, "Cesur İşçiler Birleşin", *Cumhuriyet*, 1 Mayıs 2015, s.13.

[10] Onur Bakır, "Mecelle Düzenine Karşı 1 Mayıs'a!", *Evrensel*, 28 Nisan 2015, s.7.

[11] İzmir'de, Balçova İlçe Milli Eğitim Müdürü Ömer Baydemir, öğretmenlerin ek ders isteklerine, kendi adına açtığı Facebook'taki sayfasından, ilginç benzetmelerle tepki gösterdi. Kendisi de eğitimci olan Balçova İlçe Milli Eğitim Müdürü Ömer Baydemir, bu yöndeki taleplerini gündeme getiren meslektaşlarına, "materyalist ve para sevdalıları" diyerek tepki gösterdi. ("Milli Eğitim Müdürü: Ek Ders Ücreti İsteyen Marksist Materyalisttir!" <http://direnemek.org/2015/03/04/milli-egitim-muduru-ek-ders-ucreti-isteyen-marksist-materyalisttir/>)

[12] Karl Marx, 1867'de 'Kapital'de, "İş günü ne kadar uzatılabilir" diye soruyor ve şöyle devam ediyor: "Bu sorulara

sermayenin verdiği karşılıklar görülmüş bulunuyor: İşgünü, 24 saatlik tam günün, emekçilerin gücünün yeniden işe koşulabilmesi için mutlaka gerekli birkaç dinlenme saati çıktıktan sonraki kısmıdır... Kör ve önüne geçilmez tutkusuyla artı-değere duyduğu kurt açlığı ile sermaye, işgücünün yalnız manevi değil, fiziksel en üst sınırlarını da çiğner geçer. İnsan bedeninin büyümesi, serpilip gelişmesi ve sağlığının devamı için gerekli olan zamanı gasp eder. Temiz hava ile güneş ışığının tüketimi için gerekli olan zamanı bile çalar..."

[13] "Çalışma Saatleri Kalbi Yoruyor", *Milliyet*, 21 Ağustos 2015, s.6.

[14] Nursima Keskin, "Çalışanın Değeri Yok", *Milliyet*, 13 Haziran 2015, s.6.

[15] Torunlar inşaatında ölen işçinin ailesine teklif edilen kan parası yırtık bir kâğıtta hesaplandı. 6 Eylül 2014'de Mecidiyeköy'de Torunlar inşaatında 10 işçinin ölümüyle sonuçlanan asansör faciasında hayatını kaybeden Murat Usta'nın ailesine teklif edilen kan parası için "bakkal hesabı" gibi hesap yapılmış. Ailenin eline tutuşturulan "yırtık pırtık" kâğıt parçasında anne, baba, eş, doğmamış çocuk ve kardeşler için kalem kalem veresiye defteri gibi tutarlar girilmiş. Torunlar'ın Murat Usta ve ailesi için biçtiği değer üzerinden SGK kesintisi olarak da 155 bin TL düşülmüş. Kesintilerin ardından teklif edilen 305 bin TL karşısında ailenin acısı bir kat daha arttı. (Canan Coşkun, "Bakkal Hesabıyla Can Pazarlığı", *Cumhuriyet*, 25 Ekim 2014, s.9.)

[16] Burcu Ünal, "3 Yılda 719 İşçi İnşaatından Düşüp Öldü", *Milliyet*, 23 Haziran 2015, s.14.

[17] Gökmen Özceylan, "AKP İktidarında İş Cinayetlerinde Görülmemiş Artış", *Evrensel*, 2 Haziran 2015, s.10.

[18] Fırat Kozok, "Sağlık Taşeronu Emanet", *Cumhuriyet*, 16 Şubat 2015, s.9.

[19] Mahmut Lıcalı, "Yeni Ölümlere Davet", *Cumhuriyet*, 19 Mayıs 2014, s.4.

[20] Ender İmrek, "Metal Direnişi ve Hareketten Korku", *Evrensel*, 11 Temmuz 2015... <http://www.evrensel.net/yazi/74443/metal-direnisi-ve-hareketten-korku>

[21] Mesut Hasan Benli, "Bursa'da Eylem Yapan İşçilere Terör Soruşturması", *Hürriyet*, 2 Haziran 2015, s.8.

[22] "Metal Patronları Hak Hukuk Tanımıyor", *BirGün*, 22 Temmuz 2015, s.4.

[23] Mine Söğüt, Madam Arthur Bey ve Hayatındaki Her Şey, Yapı Kredi Yay., 2010, s.12.

DEV TEKSTİL Eylül Ayı Genişletilmiş MYK Toplantısı Sonuç Bildirgesi

Sendikamızın Eylül ayı genişletilmiş MYK toplantısı 6 Eylül Pazar günü gerçekleştirildi. Farklı il ve bölgelerden üyelerimizin, temsilcilerimizin katıldığı toplantıda belirlenmiş gündemler üzerine verimli tartışmalar gerçekleştirildi. Genelde işçi sınıfının özeld tekstil işçilerinin karşı karşıya bulunduğu saldırılardan, dönemin ihtiyacına yanıt üretebilecek örgütlenme/mücadele anlayışlarına, devrimci sınıf sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda DEV TEKSTİL'in kurumsal bir işleyişe kavuşturulmasından, farklı bölgelerde gerçekleştirilen çalışmaların deneyimine, içerisinde geçtiğimiz sürecin siyasal gelişmeleri ve bu gelişmelerin ortaya çıkarttığı görevlere kadar geniş bir yelpazede gerçekleştirilen tartışmaların ardından alınan kararlarla toplantı sonlandırıldı.

* Ağustos ayında gerçekleştirilen toplantıda yapılan tartışmalar ve alınan kararlar üzerinden yürütülen çalışmaların aktarımıyla başlayan toplantıda, gerçekleştirilen faaliyetlerin ortaya çıkarttığı deneyimler üzerinde duruldu. Eksiklere vurgu yapılarak deneyimler ortaklaştırılmaya çalışıldı, önümüzdeki sürece dair görevler belirlendi.

* Genelde işçi sınıfının özeld ise kendi işkolumuzun sorunlarına bütünüyle hakimiyet ekseninde gerçekleştirilen tartışmalar üzerine, sendikamızın genel politik hedeflerinin yanı sıra bölgelerin özgünlüğü üzerinden ortaya çıkan sonuçlara bölgesel politikalar üretebilmenin öneminin altı çizildi.

* Tekstil sektörüne yönelik gerçekleştirilen tartışmalar ve gündelik yaşamda hayata geçirilen çalışmaların ortaya çıkarttığı deneyimlerin sonuçlarının irdelendiği toplantıda, sektörde genel örgütsüzlük üzerinde duruldu, olduğu kadarıyla da sendikalara güvensizliğin boyutları tartışıldı. Büyük ölçüde mevcut sendikal bürokrasinin yarattığı bu güvensizlik ortamının tekstil işçilerinde yaratılan umutsuzluğun önemli bir dayanağı olduğu vurgulandı. Sendikamızın ilke ve mücadele anlayışı üzerinden kendisini pratik planda anlatabilmesinin, tanıtılabilmesinin sorunları tartışıldı.

* İçinden geçtiğimiz bu dönemde yoğunlaşan çok yönlü saldırıların, toplumun geniş kesimleriyle birlikte özeld tekstil işçilerinde biriken mücadele potansiyelinin zemini olduğunun değerlendirildiği toplantıda, bu zeminin tekstil işçilerinin biriken öfkesinin ve mücadele potansiyelinin dinamiği olduğu vurgulandı. Metal işçilerinin mücadele deneyimi üzerinden tekstil sektörü ve DEV TEKSTİL'in görevleri üzerinde duruldu, izlenmesi gereken yol tartışıldı.

* Toplantımızın bir diğer önemli gündemini ise başlayan Tekstil Grup TİS süreci oluşturdu. Sektörde yetkili sendikalar ve Grup TİS kapsamında bulunan fabrikaların tartışıldığı toplantıda henüz sendikamızın TİS sürecine yönelik gerçekleştirdiği sınırlı çalışmalar olmasına rağmen ortaya çıkan sonuçlar ve deneyimler tartışıldı. Geçmiş Grup TİS süreçleriyle bütünlüklü yürütülen tartışmalarda kapsam içi fabrikalarda çalışan işçilerin neredeyse tamamının süreçten habersiz olduğu tespiti yapılarak, olduğu kadarıyla da "hiç bir şey değişmeyecek" ruh halinin hakim olduğu

vurgulandı.

Var olan bu nesnel gerçeklik üzerine sendikamızın yürüteceği faaliyetlerin önemi üzerinde durularak, yaygın ve etkili çalışma yürütebilmenin olanakları tartışıldı. Sendikal bürokrasinin tekstil patronlarıyla kol kola gerçekleştirdikleri saldırıların çok yönlü teşhiri, ilk elden kapsam içi fabrikaları süreç üzerinden bilgilendirmek, var olan umutsuzluk ortamının kırılabilmesi bu başlık altında, üzerinde durulan temel gündemleri oluşturdu.

TİS süreçlerine müdahale kapsamında dışarıdan gerçekleştirilecek faaliyetlerin, işçilere ulaşmak noktasında yaşanan zorlanmaları aşmaya dönük yaratıcı araçların devreye sokulması ve bu konuda ortaya çıkan kimi deneyimlerin üzerinde durularak, sürece müdahalenin güçlüğünün temelde içeriden gerçekleşecek müdahalelere bağlı olduğu belirtildi.

* Toplantının gündemlerinin bir diğer başlığını ise sendikanın yayınları ve bu yayınların amaca uygun, işlevsel olarak kullanılabilmesinin sorunları oluşturdu.

Bu başlık altında ilk sayısı çıkan sendika bültenimiz değerlendirildi. Bültenin içeriği, biçimi ve işlevsel kullanımı üzerine tartışmalar yürütüldü, yerelerde gerçekleştirilecek tartışmalar ve önerilerle bültenin güçlendirilmesinin önemi üzerinde duruldu. Kasım ayında çıkacak ikinci sayı için hazırlıkların şimdiden başlaması kararı alındı.

Sendikanın Facebook hesabının keyfi olarak kapatılması üzerine, yeni bir Facebook hesabı açmak ve işlevsel kullanımı üzerine tartışmalar yürütüldü ve karara bağlandı.

Gündeme dair ve tek tek alanların özgünlükleri üzerinden sürekli ve sistematik bir propaganda faaliyetinin yürütülmesi, çeşitli materyallerle gündeme müdahale ve çıkan materyallerin merkezi olarak paylaşılmasının önemi üzerinde duruldu.

Sendika web sayfasının daha işlevsel kullanımı ve faaliyeti daha güçlü yansıtılabilmesinin sorunları konuşuldu, faaliyetlerin düzenli ve zamanında haberleştirilmesi ihtiyacı belirtildi.

Sendika tüzüğüne broşür olarak basılması için hazırlıklara başlanması kararı alındı.

* Sendikanın yasal prosedürleri, genel merkez ve temsilciliklerin ihtiyaçları üzerinde gerçekleştirilen tartışmalarla, yapılması gereken girişimler, başvurular vs. konuşularak planlama gerçekleştirildi.

* Sendikanın mali politikası üzerine tartışma yürütüldü, somut kararlar alındı.

* Sendika önlüğü, flama vb. araçlarının ihtiyacı ve hazırlanması üzerine tartışma yürütüldü, somut görev dağılımı gerçekleştirildi.

* Toplantıda son olarak ülkede ve bölgede yaşanan siyasal gelişmeler üzerinde duruldu. Savaş ve saldırganlık politikaları değerlendirilerek bunun toplumsal yaşama etkileri, Kürt halkına yönelik kapsamlı saldırılar, seçimler, mülteci sorunu, tüm bu süreçlerin işçi sınıfına yansımaları tartışıldı. Emperyalistlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin gerici politikalarına karşı "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" mücadelesinin yükseltilmesinin önemi bir kez daha çizildi. Emperyalist-kapitalist sistemin gerici çıkarları için kardeş halklar arasına düşmanlık tohumları ekmeye çalışması, halkları kırımdan geçirmesi karşısında devrimci bir sınıf hareketinin yaratılabilmesi ihtiyacının sürecin kaderini tayin edeceği vurgulandı.

"Bölgesel ölçekte gerçekleştirmeye çalışılan politikaların Türkiye'ye yansımaları ve dümeninde AKP'nin oturduğu sermaye devletinin içeride tırmandırdığı baskı koşullarının, yaratılan şoven atmosferin, körüklenen etnik, dinsel, mezhepsel çatışmanın panzehri sınıf mücadelesinin güçlenmesidir tepitinin yapıldığı toplantıda, kardeş halklarla dayanışmanın örgütlenmesinin öneminin altı çizildi."

Savaş ve saldırganlık politikalarının ağır sonuçlarının bu ülke işçi ve emekçilerine ekonomik, sosyal ve siyasal olarak fatura edileceği belirtilerek, işçi sınıfına yönelik saldırıların önümüzdeki dönemde katlanarak artacağı vurgulandı. Günün içinde atılacak adımların bu bilinç çerçevesinde atılması gerektiği, sendikanın görevlerine bu bakış çerçevesinde yüklenmesi gerektiği belirtildi.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası

Merkezi Yürütme Kurulu

8 Eylül 2015

Yeni Greifler'in, yeni metal fırtınalarının yolu: Meslek Liseleri!..

Meslek liselerinde sömürüye geçit yok!

İş gücü piyasası kapitalist ekonomideki ve üretim tekniklerindeki gelişmeler doğrultusunda sürekli bir değişim yaşıyor. Yeni dönemde güçlü bir biçimde ucuz ve nitelikli iş gücüne yönelen sermaye, meslek liselerini mesken edinmiş durumdadır. Son gerçekleşen Eğitim Şurası'yla amaçlarını net olarak ifade eden, yasal dayanak bulan kapitalistler, meslek liselerinin öneminin bir kez daha altını çizmektedir. Sermayedar ile meslek liseleri arasındaki bağ artık yasal dayanaklarına ulaşmıştır.

Bunun yanı sıra her yerden mantar gibi çıkan meslek liseleri ve bölümleriyle yüzyüzeyiz. Sistem ucuz iş gücü kaynağı olarak gördüğü meslek liselerini alabildiğine çeşitlendirmiştir. Ağaç yetiştirmekten kuaförlüğe, makineden bilişime kadar çok geniş bir yelpazede meslek liseleri bulunmaktadır.

Devrimci Liseliler Birliği olarak bu yeni dönemi "meslek liseleri yılı" olarak belirledik. Sömürünün bu kadar yoğun olduğu bir alanda sömürüye geçit yok demek için seferberlik ilan ediyoruz. Sistem meslek liselilere yönelik çok uzun zamandır projelerini hayata geçiriyor. Burjuvazi ne zaman bir grevi kırmak istese meslek liselileri sınıf işbirliğine zorladı. Ne zaman dinci-faşist örgütlenmeleri fabrikalara sokmak istese meslek liselileri kobay olarak kullandı. Ne zaman ucuz iş gücüne ihtiyaç duysa aklına meslek liseliler geldi. İşçi sınıfının bu en genç ve diri kesimi bir avuç asalağın uğursuz çıkarları için kullanıldı on yıllarca. Bugün meslek liselilerin tüm hayalleri ve yaşamları patronların iki dudağı arasındadır.

Bugün meslek liseleri hem düzen partilerinin hem de dinci-gerici-faşist çetelerin merkezi haline gelmiştir. Okul içinde ve dışında uyuşturucu, kumar, fuhuş vb. gibi kirli çeteler yaygın hale getirilmiştir. Fabrikalarda ve atölyelerde zaten ucuz iş gücü olarak kullanılan meslek liseliler bir de okul demirbaşları için zorla çalıştırılmakta ve hiçbir ücret alamamaktadır. Kalifiye bir işçi kadar emek sarf eden meslek liseliler, yasalara göre asgari ücretin 1/3'ünü almaları gerekirken, çoğu yerde ücretini dahi alamamaktadır. Patronların hazırladığı staj raporu dahilinde meslek liselilerin notları etkilendiği için ve idarenin de sınıfta bırakma tehdidi yüzünden meslek liselilerin alamadıkları ücretleri sessiz sedasız sermayenin cebine inmektedir.

Kâr odaklı sermaye düzeni, meslek liselerindeki öğrencilerin üniversitelere gitmesinin ekstra kâr getirmemesi nedeniyle, eğitim sisteminin çürük eğitimini bile meslek liselilere çok görmektedir. Bunun yanı sıra sendikalaşma ve grev hakkına sahip olamayan meslek liseliler dolaylı yoldan patron işbirlikçisi haline gelmiş oluyorlar.

Sermaye yeni politika ve saldırılarıyla işçi sınıfını kölece yaşam koşullarına, sömürü cehennemine mahkum etmeye çalışıyor. Ancak uzun süren bir durgunluktan sonra ekonomik bunalımların da getirisi olarak patlamaya hazır olan işçi sınıfı öfkesini göstermiş durumdadır. Onurlu bir direnişe imza atan Greif işçilerinin yolundan yürüyen metal işçileri bunun en somut örneğidir.

Biliyoruz ki meslek liseli genç emekçiler

spot

üzerindeki politikalar, geleceğin uysal işçi sınıfını yaratmaya yöneliktir. Sermayenin meslek liselilere dönük politikaları, meslek liselilerde sınıf bilincinin oluşmasını engellemeyi amaçlamaktadır. Burjuvazinin meslek liselerine dönük uygulamaları, yarınlardaki egemenliklerini garantiye almak üzerinedir. Bizler de yarınlara kazanmanın yolunun meslek liselerinde sömürüye geçit vermemek olduğunu biliyoruz.

Ne yapmalı? Nasıl yapmalı?

Meslek liselerine dönük nasıl bir çalışma yürütülmeli, nasıl bir çizgi izlemeliyiz? Kuşkusuz bu sorunun cevabı öncelikle meslek liseleri hakkında bilgi sahibi olmak ve meslek liselilerin öncelikli ve yakıcı sorunlarının neler olduğunu saptayarak, alana uygun bir mücadele yöntemi izlemektir.

Meslek liselilere etkin bir şekilde ulaşmayı hedeflediğimizde, düzenli, merkezi bir yayın bir ihtiyaç olarak karşımıza çıkıyor. Meslek liselilerin kendi öz sorunlarını işleyecek, bu sorunlara karşı yanıt üretebilecek, kürsü işlevi görebilecek bir araç olarak yayınımızı çıkartacağız.

Meslek liselilere yönelik çalışmamızda, meslek liselerinde üretilecek politika üzerinden alana yoğunlaşacak bir ekip/komite mesafe almamızı

hızlandıracaktır. Sadece elimizde var olan olanakları değerlendiren bir çalışma tarzının yerine, hedefli bölümler üzerinden ısrarlı bir çalışma önümüze koyacağız. Dönem boyunca öne çıkarmamız gereken talep ve şiarları şöyle sıralayabiliriz:

- * Staj sömürüsüne son!
- * Eşit işe eşit ücret!
- * Patronların not verme yetkisine son!
- * Grev kırıcılığına son!
- * Stajyerlere sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkı!

* Nitelikli staj eğitimi!
* Her düzeyde parasız ve nitelikli eğitim!
Okulların açılması ile birlikte seferberlik çanlarını çalacağız. İlk olarak bültenimizi meslek liselilere ulaştıracağımız, taleplerimizi gündemleştireceğimiz, meslek liselerine yönelik anketlerimizi kullanacağımız bir ayın sonrasında Meslek Liseliler Buluşmaları gerçekleştireceğiz.

Yeni dönem açısından sermayenin saldırılarına geçit vermemek, meslek liselerinde güç olabilmekten geçiyor. Yeni Greifler'in, yeni metal fırtınalarının yolu meslek liselerinden geçiyor. Meslek liselerinin "devrim" meselesi olduğunu biliyor ve Devrimci Liseliler Birliği olarak devrime hazırlanıyoruz!

Devrimci Liseliler Birliği

Devrimci sınıf sendikacılığı için ileri!

Çıkarken...

Bültenimizin ilk sayısıyla sizlerle birlikteyiz. Sendikamız **tekstil işçilerini kölelik** koşullarına mahkum eden patronlara ve onlarla işbirliği içinde olan sözde işçi sendikalarına karşı tekstil işçisinin gerçek örgütü olarak kuruldu.

2014 yılı Şubat'ında başlayan Greif işgali patron ve DISK Tekstil Sendikası'na çöreklenmiş ağa takımının işbirliğinin en açık biçimde görüldüğü bir kesit olarak yaşandı. Dillerinden işçilerin "söz, yetki, karar" hakkını düşürmeyenlerin, patronların has uşakları olduklarını bütün çıplaklığıyla bir kere daha gösterdi.

Greif fabrikasında bölüm bölüm kurulan komitelerle işçiler kendi gelecekleri için karar aldılar ve hayata geçirdiler. DISK Tekstil'in tescilli hainleri Greif işçilerinin taban inisiyatifiyle aldığı kararları tanımadılar. Greif işçilerinin onurlu mücadelesini kırmak için patronlarla işbirliği içinde çalıştılar. 60 gün süren fabrika işgali boyunca büyük Amerikan tekeline ve onun uzantılarına hizmette kusur etmediler. Sermaye düzeninin tüm kurumları, Amerikan tekeli Greif'in yönetimi ve hain sendika ağalarıyla birlikte hazırlanan bir saldırıyla Greif işgalini bitirmeye çalıştılar. Fakat Greif örgütlenmesi ve işgaliyle yaratılan mücadele değerlerini bitiremediler. Şimdi Greif işgalinin mücadele değerleri ve ilkeleri metal işçilerinin mücadelesiyle birçok kente yayılmıştır. DEV TEKSTİL, Greif işgalini yaratan mücadele ilke ve değerleri üzerinden yükselmış bir sendikadır. Yani tekstil işçisinin gerçek örgütüdür. Mücadelesi sermayeye olduğu kadar onun işçi sınıfı içindeki uzantısı olan sendikal

bürokrasiye de karşıdır. DEV TEKSTİL'in yükselttiği mücadele anlayışı ve ilkelerinde "söz, yetki, karar" hakkı gerçek anlamda işçilerdedir. Greif işçilerinin, örgütlenirken ve işgal esnasında hayata geçirdiği taban inisiyatifi (fabrika komiteleri) DEV TEKSTİL sendikasını temel ilke ve anlayışıdır.

Greif işgali işçi sınıfı hareketinde patronların yasalarına göre hareket eden, icazetçi anlayışlara karşı filli meşru mücadeleyi eksen alan dişe diş verilecek yeni dönem mücadelesinin bir eşiği olmuştur. Metal işçilerinin mücadelesi de bunun yeni bir evresini ifade etmektedir.

Sendikamızın yayını da işçi sınıfı mücadelesine yeni ölçütler getiren Greif işgalinin değerlerini işçi ve emekçilere taşımanın araçlarından biri olacaktır. İlk sayısıyla bu mücadelede yerini alan bültenimiz tekstil işçileri başta olmak üzere bütün işçi ve emekçilerin "devrimci sınıf sendikacılığı" etrafında birleştirilmesi ve mücadeleye sevk edilmesi için çaba sarf edecektir. Bütün öncü tekstil işçilerini ve diğer sektörlerde çalışan işçi kardeşlerimizi Greif işgali ve metal fırtınasının yarattığı mücadele ilke ve değerlerini yani "devrimci sınıf sendikacılığı" anlayışını ete kemiğe büründürmeye davet ediyoruz. İlk sayısını çıkardığımız bültenimizi işçi sınıfının kürsüsü ve örgütlenme aracına dönüştürmeye davet ediyoruz.

DEV TEKSTİL dergisinin Eylül-Ekim 2015 tarihli sayısından alınmıştır...

İŞÇİ BÜLTENLERİ MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYE ÇAĞIRIYOR!

Kalıcı barış işçi sınıfının eseri olacaktır

Karayollarında kadro vaadi yalan oldu

AKP yıl Devletçiliği'nin sonuna kadar taşıyacağını söyleyen işçilerin emeli sadece 'kadro vaadi'yle değil, 'devletçilik'le de. Devletçilik'in 30 Nisan'da bitmesini bir keredem fazla söyleyenler, anararın aralarında bir işçi kadro vaadine.

30 Nisan'da Devletçilik'in sonuna kadar taşıyacağını söyleyen işçilerin emeli sadece 'kadro vaadi'yle değil, 'devletçilik'le de. Devletçilik'in 30 Nisan'da bitmesini bir keredem fazla söyleyenler, anararın aralarında bir işçi kadro vaadine.

Devletçilik'in sonuna kadar taşıyacağını söyleyen işçilerin emeli sadece 'kadro vaadi'yle değil, 'devletçilik'le de. Devletçilik'in 30 Nisan'da bitmesini bir keredem fazla söyleyenler, anararın aralarında bir işçi kadro vaadine.

'Karayolu işçilerinin mücadele kürsüsü' olarak yayın hayatını sürdüren KARAYOLLARI İŞÇİLERİ BÜLTENİ, Eylül 2015 tarihli sayısıyla karayolu işçilerine örgütlenme ve mücadeleyi büyütme çağrısı yapıyor.

Kayseri İşçi Bülteni

İletişim adresi:
Sahabe Mahallesi
Mersin Sokak - Sim İhanı
No: 403 Kat: 4 - Kocasinan
Tel: 0 352 222 00 07
İç: Bülten Çıktı Sayı: 1284
Eylül 2015 - Fiyat: 25 Kr.

Barış işçi sınıfının mücadelesiyle kazanılacak!

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) karada TOMİS e-devlet'e düştü, üyelikler başladı

Metal işçileri MESS-Türk Metal infrazına karşı aygıtla birlik. Bütünün Metal işçi partisinin inisiyatifiyle sendikaların arada. Bu süresinde sendikaların TOMİS, e-devlet karada. Birçok fabrikadan işçi, e-devlet üzerinden sendikalarını üye olmaya başladı. TOMİS'e ilk işçiye katılan yığın işçiler ise Ford, Delfin, Çiğdem ve Çiğdem fabrikalarında işçi oldu.

TOMİS, "Sendikamızın kuruluşu süresince büyük işçi ve emekçilerin görüşüne, ilgiye ve emeklerine önem vermektedir. TOMİS'in amacı olarak hizmete geçmiştir" diyerek katılan emeği işçilerin işçileridir. Birçok metal işçisi de TOMİS'e üye olarak katıldı.

Kayıtların başlamasıyla birlikte, metal fabrikalarında çalışan işçiler de TOMİS'e üye olmaya başladı. Birçok metal işçisi de TOMİS'e üye olarak katıldı. TOMİS'in amacı olarak hizmete geçmiştir" diyerek katılan emeği işçilerin işçileridir. Birçok metal işçisi de TOMİS'e üye olarak katıldı.

Kayseri'de iş cinayetleri

Patronların daha fazla işçiye karşı gileviyle emekçilerin atılması nedeniyle işçiler otonom mücadeleye davet ediyor. Kayseri'de işçi cinayetleri artıyor. Her hafta bir işçi cinayeti yaşanıyor. Kayseri'de işçi cinayetleri artıyor. Her hafta bir işçi cinayeti yaşanıyor. Kayseri'de işçi cinayetleri artıyor. Her hafta bir işçi cinayeti yaşanıyor.

KAYSERİ İŞÇİ BÜLTENİ, Eylül sayısında gerçek ve kalıcı barışın işçi sınıfının mücadelesiyle kazanılacağını belirtirken, TOMİS'te örgütlenme çağrısını da Kayseri'deki metal işçilere taşıyor

İŞÇİ BÜLTENİ

Gücümüz

Birliğimizden Gelir!

İçki Bülteni Özel Sayı 1281 - Eylül 2015

Gündüzlerinde sömürülme, gecelerinde aç yatılmayan bir yaşam için:

"Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!"

İhtiyaçlarımızın ayrılan para azalırken savaş ve silahlanmaya ülke bütçesinden ortalı ödenele milyonlar ayrılıyor.

Fıratında savaş ve katliam olan AKP hükümeti 13 yıldır bu ülke insanlarına zulümler başka bir şey vermemiştir. Soma'da, Torunlar'da ve her gün farklı fabrikalarda işçileri katliamlar, işçileri ağır çalışma koşullarına mahkum eden, zilyeni taşeron cumhuriyetine çeviren, çocukları, gençleri eğitim hakkından yoksun bırakan, gençlerin geleceğini elinden alan, kadınlara sokak ortasında katliam bu patronlar sınıfına karşı birleşmeliyiz.

Seçim sonuçlarından memnun olmayan sermayenin sözcüğü AKP hükümeti ve onun beslemesi olan cefakâr bir kez daha bu coğrafyaya kan gölme gövdi. Surtuçta onlarca genç katliamıyla düğmeye basan sermaye gücünü peş peşe Ortadoğu'da, Türkiye'de bölgelere karşı amansız bir savaş başlattı. Bölgede Kürt halkının üzerine onlarca bomba yağdırırken, gerici İŞİD çetesiyle kadın, çocuk katliamlarını sürdürmeye devam ediyor. Bu katliamlar başta ABD olmak üzere içinde AKP ve Türk sermayesinin de olduğu emperyalist gücün ve onun destekçilerinin bizzat örgütlediği katliam ve savaşlardır.

İçinden geçtiğimiz kriz ortamından çıkıp bir türlü bulamayan sermaye gücünü halkları birbirine düşürerek yeni bir çıkış kapısı aramaktadır.

Yeryüzünde sermaye gücünde ekonomik ve sosyal nedenlerle işçiler-emekçiler ayırılmaz, grevler örgütlenirken, Türkiye'de de bu bölgelere ayrılıyor. İşçileri asgari ücretle mahkum eden patronlar sınıfı savaşa milyon dolarlar ayırabilmektedir. Her yıl ücretlerimiz erirken, eğitim, sağlık, temel insan

AKP'nin krizi savaş ve saldırı politikalarına dönüyor. Yaşamın bütün güzelliklerini ellerimizle yaratıp, üretin bizler, alınterli yaşamımıza sürdürmeye çalışan biz işçiler, emekçiler, kadınlara, gençler gündüzlerinde sömürülme, gecelerinde aç yatılmayan bir yaşam için "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarıyla birleşelim. Örgütlenelim.

İstanbul Ümraniye bölgesinde işçi ve emekçilere seslenen İŞÇİ BÜLTENİ, Eylül sayısında "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarını yükseltiyor. Bülten, bölgedeki tekstil işçilerine DEV TEKSTİL'in Anadolu Yakası Temsilciliği'nin açıldığı müjdesini vererek "Artık yalnız değilsin" diyor.

Haklarımız, geleceğimiz ve onurumuz için...

MESS ve TM'yi yendik, bir kez daha yeneceğiz!

Mayıs ayında on yıllar boyunca emeğimizi sömüren, bizi köleleştiren MESS-TM düzenine karşı ayağa kalktık. Bizi toplu sözleşme masalarında satanlara, emeğimiz üzerinde tepinenlere gücümüzü gösterdik.

Emeğimiz üzerine sefa sürüp sesimizi yükselttiğimizde her türlü haydutluğu yapanlar kaçacak delik aradı.

Hep birlikte bir tarih yazdık. Yaptığımız eylemin yankısı sınırları aştı. Sadece Türkiye'de değil dünyada ses getirdi.

Büyük direnişimizle büyük kazanımlar elde ettik. En başta bundan ötesi olmaz diyen TM çetesine iyi bir ders verdik. MESS ve patronları dize getirdik. Binlerce TL'lik paketler açıklamak zorunda kaldılar. Birçok fabrikada Harranlılar'ın temsilcilerini tanıdılar. Daha fazlasını da alabiliriz. Ama bunun için yeterince hazır değildik.

Haziran ayında MESS ve uşağı TM organize bir şekilde karşı atağa geçtiler. Ortaya yemler attılar, işçi kıyımlarına başvurdular. Metal işçisinin birliğini fiziken ve moral olarak çökertme amacındalar. Belki bazı fabrikalarda başarı da kazandılar, ancak pek çok fabrikada da direnişin sağlam kayasına çarptılar.

Şu açık ki, ne yaparlarsa yaparsınlar artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!

Ancak tüm bu süreç bize gösteriyor ki, metal işçisi bu organize emek düşmanlarıyla mücadelesini kesintisiz bir şekilde sürdürmek zorunda. Başarıya ulaşmak için daha sıkı örgütlenmek, tek bir yumruk olmak zorunda. Bunu da sadece tek bir fabrikada değil bütün fabrikalar arasında yapmak zorunda.

Nasıl ki MESS ve TM planlı ve programlı aynı

zamanda organize bir şekilde saldırıyorsa, onların karşısına da aynı biçimde çıkmak zorunda.

Mücadelemiz uzun ve zorlu bir mücadele. Tek bir büyük eylem ve elde edilen başarıyla sonuç alınamayacağı gibi tek bir kayıpla da iş bitmez.

Yapılacak şey belli, hatalarımızdan ders çıkaracak, eksikliklerimizi giderecek, düşmanlarımızın darbelerinin açtığı yaraları hızla sararak yeniden ve daha güçlü bir şekilde mücadele edeceğiz.

2017 eğer bir hesaplaşma tarihi olacaksa uzun soluklu bir mücadeleye hazırlanacağız. Tarih yazan metal işçisi daha fazlasını da başaracaktır. Ekmeğine, onuruna ve geleceğine sahip çıkacak, MESS'İ ve TM'yi bir kez daha ama artık bir daha ayağa kalkmayacak şekilde yenecektir.

Metal İşçileri Bülteni'nin Eylül 2015 tarihli sayısından alınmıştır...

KAMU EMEKÇİLERİ BÜLTENİ'nin Eylül-Ekim 2015 tarihli sayısı çıktı.

Okulların açılmasına az bir süre kala çeşitli yönleriyle eğitim sisteminin değerlendirildiği bültende, yeni dönemde bir kez daha kamu emekçilerinin karşısına çıkacak olan kaos, kadrolaşma, özelleştirme ve güvencesizleştirme saldırılarını teşhir ediliyor.

Bültende ayrıca kamuda yetkili sendika Memur-Sen ile Kamu İşveren Heyeti adıyla masaya oturan hükümet arasında imzalanan satış sözleşmesine ilişkin değerlendirme yer alıyor.

YERALTINDAN SESLER

Eylül 2015

MADENLER CEHENNEMİ İŞÇİLER KÖLE KALMAYACAK!

Hema işçilerine çağrımız: BİRLİKTE HAREKET EDELİM!

Arkadaşlar, örgütlü olduğumuz GMİS, işveren ile ortak olup işçileri satmıyor! Yaşadığımız sıkıntılardan birine kulak asmamız tam tersine kendi yaşamlarına sorumluluklarını unutarak devam etmiyor. Ayrıca bizlerle alay edersene eğlence mekânlarından çıkmamışlardır.

Bizler, sizlerin ne kadar zorlu bir dönemde olduğunuzu, geçceğiniz rahat uykuyu uyuyamadığınızı ve hatta bazılarının ek iş yapmak zorunda kaldığını çok iyi biliyoruz. Temmuz ayında yapılan eylemlerden sonra GMİS ve HATAT Holding arasında imzalanan protokole ise GMİS'in söylediği birçok şeyin olmadığını öğrenmiş bulunmaktayız. Açık bir durum var ki GMİS işçi dayanışmasını Kandilli/HEMA'dan sonra stin üzerinize

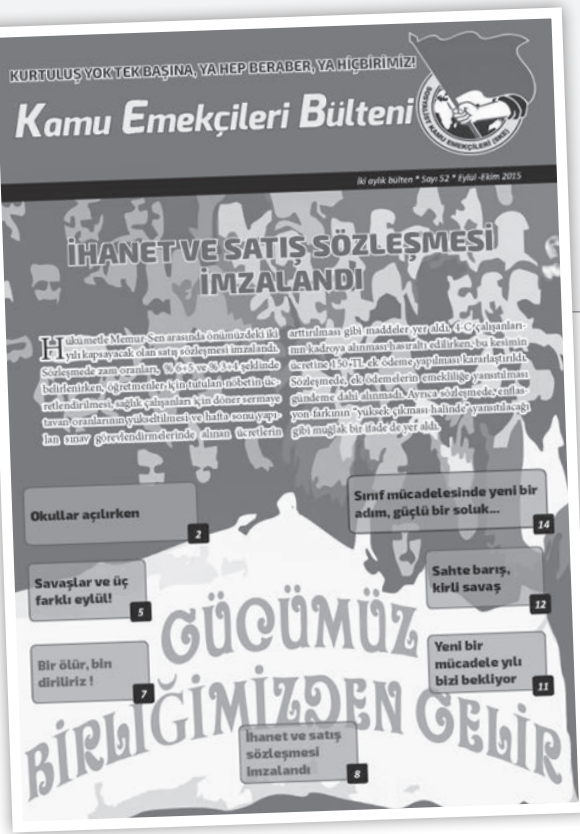
pekştiriyor. Ancak sendika sömürüsüne artık dur diyeceğiz!

SON SÖZÜ SÖYLEME ZAMANI YAKLAŞIYOR!

Arkadaşlar, birçoğunuzun düşündüğü şey istidifardır. İstifa etmeyi birlikte ve emin adımlarla yürütmeliyiz. Bunun için de istifalarımızdan önce kendi içimizde yeni bir okuma giderek birliğimizi kuvvetlendirelim. Bu birlik, patron ve sendikamızın oynadığı ayak oyunları ve saldırılara karşı direnmenin temel dayanağı olacaktır.

Bu süreçte aramızdaki bağı güçlendirelim! En yakın zamanda somut adımlar ile bu işe başlayalım!
Hema işçisi yalnız değildir!
Yolumuz açık olsun!

Hema işçilerine "Birlikte hareket edelim" çağrısı yapan YERALTINDAN SESLER, Hema'da ve TTK'da çalışan maden işçilerine çağrı yapıyor. GMİS'in yalanları teşhir edilen bültende, TTK'da imzalanan ihanet sözleşmesi ile ilgili yazıya yer veriliyor. Ayrıca, MİB ile yapılan röportaj aracılığıyla, metal işçilerinin mücadele deneyimi maden işçilerine aktarılıyor.

“Güçlü bir kadın işçi örgütlenmesi için güne yüklenmeye!”

Emekçi Kadın Komisyonları, 30-31 Temmuz ve 1-2 Ağustos tarihleri arasında gerçekleştirilen yaz kampının gündemleri, hedefleri ve bu temelde yapılan planlamalar ışığında 6 Eylül Pazar günü bir toplantı gerçekleştirdi. EKK toplantısında, ‘Kadın çalışmasının dönemsel değerlendirilmesi’, ‘İşçi kadın örgütlenmesi’, ‘Emperyalist savaş ve kadın’ başlıkları olmak üzere üç ayrı sunum yapıldı.

Toplantı ilk olarak gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından 7 ayrı kadın işçiyle yapılan röportajlardan oluşan “Bölge” isimli bir belgesel gösterildi. İlgiyle izlenen belgesel gösteriminin bitiminde açılış konuşması yapıldı. Yaz kampının deneyim, tartışma ve hedeflerinin tanımlandığı açılış konuşması sonrası ilk sunuma geçildi.

İlk sunumda, devrimci kadın kurultayından başlayarak, Haziran Direnişi’nde kadınlar ve EKK’nın müdahalesi, Greif fabrikasında oluşturulan İşçi Kadın Komisyonu deneyimi, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü’nde düzenlenen eylemlilikler, 2014 Aralık ayında gerçekleştirilen Kadın Çalıştayı, 8 Mart, Özgecan eylemlilikleri, metal fırtınası ve 7 Haziran seçimleri başlıkları üzerinden bir geçmiş dönem değerlendirmesi yapıldı.

“Kadın işçi örgütlenmesi”

İkinci sunumda son olarak yaz kampında da tartışmaya konu edilip yeni dönemde bu alanda mesafe katedebilme hedefi çizilen “Kadın işçi örgütlenmesi” başlığı tartışıldı.

Kadın sorununun sınıfsal, toplumsal bir sorun olduğu dile getirilen konuşmada kadının kapitalizmde yaşadığı sorunlara değinildi ve bu sistemde ucuz ve yedek işgücü olarak görülen kadının devrim davasının asli unsuru olduğu, bu bakış açısıyla “proleter kadınları” örgütlemenin önemine dikkat çekildi. Çok yönlü gerici kısılcı altındaki kadınların mücadeleye çekilmedikleri takdirde sınıf hareketini geriye çeken bir rol üstlendiği, sınıfın organik bir parçası olan kadın işçilerin proleter kimliği üzerinden ve bununla birlikte kadın kimliği üzerinden sınıf mücadelesi alanına çekilmesi gerektiği üzerinde duruldu.

Kadın çalışmasının, kadın işçilerin örgütlenmesi ve mücadeleye çekilmesi, erkek işçilerin kadına yönelik atarerkil bakışını ortadan kaldırmak ve kadınların özgüven kazanmasını sağlama hedefleri ortaya konulurken, bu hedefler Greif Direnişi üzerinden somut örneklerle açıklandı. Ayrıca çalışmanın en asli amacının kadın işçileri örgütlemek, sınıf içinde inisiyatifli bir konuma getirmek, emekçi kadınların enerjilerini açığa çıkarmak olduğu belirtildi.

Kadın işçi örgütlenmesi üzerinden ise kadınların sınıf örgütlerine çekilmesi ve EKK’ların oluşturulması, kadın sorununun, sınıf çalışmasının gündelik bir faaliyeti olarak yürütülmesi hedefi ortaya konuldu.

Sunum sonrasında, EKK’nın metal sürecindeki pratiği, MİB’in işçilerin cinsiyetçi yazılarını paylaşması, bunun yanında sınıf ve kadın çalışmasındaki diyalektik bütünlük, hedefli-planlı bir EKK çalışması yürütülmesi,

bu noktada da fabrikalara içeriden müdahalenin önemi üzerine tartışmalar gerçekleştirildi.

Söz alan emekçi bir kadın, kadın sorununun çözülmesi bakımından Rusya’da, Sovyetler’de doğum izinleri, kreşler, okuma-yazma kursları, ev komünleri vb. kadının toplumsal yaşama katılımını hızlandıran adımları aktardı. Kadının toplumsal, siyasal yaşamda aktif bir özne olmasının nasıl sağlanacağını Sovyetler’in özetlediği söylendi.

Ardından gerçekleştirilen konuşmalarda yerelde kadın çalışması alanındaki deneyimler, çalışmalar aktarıldı.

Söz alan başka bir emekçi kadın ise kadın sorununu sınıfsal bir temelde gören EKK’nın boş bıraktığı alanları feministlerin doldurduğunu, kadın-erkek herkesin duyarlılık gösterdiği Özgecan eylemliliklerinde feministlerin bu birliği bozmaya çalışan pratikleri olduğunu, bunu da bizim boş bıraktığımız alanlar üzerinden yaptıklarını belirtti.

Metalde çalışan bir işçi kadın ise TOMİS, DEV-TEKSTİL başta olmak üzere kadın işçilerin örgütlenmesine önem verilmesi gerektiğini dile getirdi.

Tartışmalar bölümünde ayrıca İlerici Kadınlar Derneği’nin deneyimleri paylaşıldı.

Kamuda çalışan emekçi bir kadın “Kadın cinayetleri politiktir” söylemi üzerinde durdu ve bunun doğru ama eksik bir ifade olduğunu, kadın cinayetleri örneklerinde hep ezilen sınıflara mensup kadınların özne olduğu ve bu ifadenin kadın cinayetlerinin aynı zamanda sınıfsal olduğu ibaresiyle bir bütünlük oluşturduğuna dikkat çekti.

Seçimlerde kadınlara pek çok vaadin sıralandığı, partiler için kadınların sadece oy potansiyeli olarak görüldüğü ve bunun teşhirinin yapılması gerektiği dile getirildi.

‘Emperyalist savaş ve kadın’

Son olarak ise ‘Emperyalist savaş ve kadın’ başlığı tartışıldı. Bu sunumda emperyalist savaşa kapitalizmin yapısal krizlerinin aşılması için başvurulduğu, en acı ve ağır faturanın da kadınlara kesildiği dile getirildi.

Emperyalist savaş ve saldırganlığın ise kendisini Ulusal İstihdam Stratejisi Belgesi, bunu izleyen Kadın İstihdam Paketi, sırasıyla Aile Paketi, Ailenin ve

Dinamik Nüfusun Korunması Programı’nda ifadesini bulduğu belirtildi. UİS, kadın istihdam paketinin doğurganlığın artırılması, kadınların bir yandan eve kapatılması aynı zamanda ise kısmi, esnek çalışmanın bir parçası haline getirilmesini hedeflediği söylendi.

Kadınların hem çocuk doğurmasının hem de ev işleri ve çocuk bakımının ücretsiz hizmetçisi olmayı sürdürmesinin, bununla birlikte üretimin de bir köşesinde yer alarak esnek ve güvencesiz bir şekilde emek gücünü satmasının istendiği dile getirilirken UİS’de kadınlara ‘müjde’ diye duyurulan hak gaspları madde madde açıklandı. ‘3 çocuk yapın’ tartışmalarından kürtajın yasaklanmasına, doğum teşviklerine kadar bu adımların sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda oluşturulduğunun altı çizildi.

İşçi ve emekçi kadınlara doğum hediyelerinin işsizlik Fonu’ndan karşılandığı, doğum izinlerinin uzatılması yalanı altında ise kısmi, esnek çalışmanın yani özel istihdam bürolarının kurumsallaşmasının önünün açıldığına vurgu yapıldı. Kreş hakkının güvence altında olmadığı söylenildi.

Emperyalist savaşların finansının sınıfa dönük bu saldırılar, hak gasplarıyla yürütüldüğü, bu noktada kadın işçilere ise ucuz işgücü olarak azgınca sömürülmek düştüğü belirtildi.

AKP’nin kadına yönelik çok yönlü gerici, aşağılayıcı açıklamalarının gerisinde de sermayenin ihtiyaçları konusunda kadına biçilen ucuz işgücü olma hedefinin yattığı belirtilerek, kürtajın yasaklanmasından “kadının yeri evidir” söyleminde ifadesini bulan, kadınların evlere, çocuk doğurmaya ve çocuğa bakmaya yönlendirilmesine, sermayenin şekil verdiği dile getirildi.

Son sunum işçi kadınlara ve kadın işçilerin örgütlenmesi konusunda mesafe katetmeye yönelik çağrıyla sonlandırıldı.

Ortadoğu’da kadınların tecavüze uğramaması, köle pazarlarında satılmaması, Ekin Wan’ın çıplak bedenine işkence edilmemesi için Türk askerinin, dinci-gerici İŞİD çetesinin kaynaklarını kesebilmek ve ellerindeki silahlara giden para akışını durdurmak gerektiğinin altı çizildi.

EKK toplantısı, sunumlara ve toplantıdaki tartışmalara yapılan katkılarla sonlandırıldı.

12. Mamak Kültür Sanat Festivali gerçekleştirildi!

Mamak İşçi Kültür Evi (MİKE) tarafından örgütlenen ve haftalardır çalışmaları sürdürülen 12. Mamak Kültür Sanat Festivali, 5-6 Eylül'de gerçekleştirildi.

Festival alanında, 9 dilde yazılan "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!", "Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük!", "Kapitalizm savaş demektir, barış sosyalizmle gelecek!", "Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak!", "Eşitlik, özgürlük, sosyalizm için bütün ülkelerin işçileri birleşin!" pankartları asıldı. Ayrıca, dayanışma standlarının yanı sıra tutsakların hapisneden gönderdiği el yapımı ürünler de standlarda sergilendi.

Mamak Tekmezar Hacı Bektaş Veli Parkı'nda gerçekleştirilen festivalin ilk günü, saat 19.30'da açılış konuşması ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. İlk olarak Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu ezgileriyle sahnede yerini alırken, ardından İşçi Kültür Evleri adına konuşma yapıldı. Konuşmada, devrimci kültür sanatı yaratma iddiasıyla çıkılan yolda atılan adımların, devletin dikkatini de çekecek derecede her geçen gün daha da güçlendiği belirtildi. Devletin saldırılarının tüm toplumsal muhalefeti hedeflediği, İşçi Kültür Evleri'nin de bu hedefler arasında yer aldığı belirtilerek, 4 kültür evi çalışanının tutuklanmasının yaşanan sürecin parçası olduğu belirtildi. Tutsak anaları da selamlanarak, emekçiler kültür evine destek vermeye, mücadeleyi büyütme çağrıldı.

Konuşmanın ardından, Mamak İşçi Kültür Evi tarafından hazırlanan "Halkların Kardeşliği" temalı kurgu emekçilere sunuldu. Sinevizyon gösterimleriyle başlayan sunumlar, Filistin, Rojava-Kobanê'yle devam etti, kadın gerillalar sunumunun ardından ise MİKE Halkoyunları Ekibi sahneye çıktı. Devrimci önderler başlıklı sunumların yer aldığı sinevizyon, anlatımlar ve MİKE Müzik Topluluğu'nun ezgileri eşliğinde sergilendi, kitle tarafından ilgiyle izlendi.

Halkların kardeşliğini vurgulayan deyişlerle Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ankara Şubesi'nin 2 Temmuz Sanat Topluluğu da semah gösterisi gerçekleştirdi. Emekçiler tarafından beğeniyle izlenen semah gösterisinin ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı. Devrim mücadelesinin önderleri selamlanarak başlayan konuşmada, İşçi Kültür Evi'ne yönelik tutuklama terörüne de değinildi. Konuşmada devrim ve sosyalizm mücadelesi verildiği, savaş politikalarına ve halkların birbirine düşmanlaştırılması çabalarına karşı durulduğu, emekçilerin, işçilerin birliği ve kardeşliği için verilen mücadelenin devleti rahatsız

ettiği ve tutuklama terörüne başvurduğu belirtildi.

Gündemde olan seçim tartışmalarına da değinilirken, çözümün devrimde, ve sosyalizmde olduğu vurgusu öne çıktı. Alevi emekçilere ve Kürt halkına yönelik saldırılara özel olarak değinilerek, saldırı ve katliamların panzehirinin 'işçilerin birliği halkların kardeşliği' olduğu vurgulandı.

BDSP konuşmasının ardından, Rojava-Kobanê sunumuna Kürtçe ezgileriyle destek olan Halil Sansar, ezgileriyle ilk gün programını sona erdirdi.

İkinci gün programı ilk olarak **Çıgli İşçi Kültür Evi Fazla Mesai Tiyatro Topluluğu**'nun gösterisiyle başladı. Bir fabrikadaki işçiler üzerinden "işçilerin birliği halkların kardeşliği"ni anlatan oyun beğeniyle izlendi. Gösterinin ardından ise sahneyi coşkulu Kürtçe ezgileriyle Mir Ertan Demir aldı.

Daha sonra ise şiirleriyle ve özgün türküleriyle festivale destek olan Tolga Kaya ve 5+1 Grubu'ndan önce DLB-DGB adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada Kızılay'daki polis saldırılarına değinilerek "Barikatlarınızı tanımıyoruz" denildi ve gençler mücadeleye çağrıldı.

Tolga Kaya ve 5+1 grubunun müzik dinletisinin ardından, EKK adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada, kadınların yaşadığı sorunlara değinilerek, emekçi kadınlara mücadele saflarında birleşme çağrısı yapıldı. Konuşmanın bitiminde İşçi Kültür Evi'nin hazırladığı "işçilerin birliği" sunumuna geçildi. 15-16 Haziran, Soma, Greif ve metal işçilerinin direnişlerini konu alan sinevizyon gösterimlerinin ardından MİKE Müzik Topluluğu da dinletileriyle sunumda yerini aldı.

"İşçilerin birliği" sunumunun son bölümü olan metal direnişini anlatmak için Metal İşçileri Birliği temsilcisi kürsüye çağrıldı. MİB Temsilcisi, Bursa'da çakılan kıvılcımın nasıl yangına çevrildiğini anlatarak, bu direnişin Haziran Direnişi'nin devamı olduğunu vurguladı. Ayrıca sermaye devletinin direnişten ve direnişe yön veren devrimcilerden korktuğu için saldırdığını belirtti. Mücadeleye devam edeceklerini belirten temsilci, Mamaklı emekçilerin de bu mücadelenin parçası olması gerektiğini ifade ederek konuşmasını sonlandırdı.

MİB temsilcisinin coşkulu ve akıcı konuşmasının ardından, Kırşehir'den festivale destek olmak için gelen Grup Eylül sahneye davet edildi. Neşet Ertaş'ın Sivas Katliamı'nın yıldönümünde yaptığı konuşma izletilerek Neşet Ertaş ve Ahmet Kaya ezgileriyle festival sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/35 * 11 Eylül 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

VİCTOR JARA'NIN NAMUSLU GİTARI

Onun namuslu gitarının sesi dünyanın yüreğinden çıkarak bir güvercin gibi kanatlı yükseliyordu ezilen Şili halkının ufuklarında. Kutsal su gibi şefkatli, okşadı gitarı savaşıarak ölen yiğitleri. Hem duygulu hem de haklıydı bu gitar. Yoldaş oldu Jara'ya yaşamı boyu. Grevlere gitti onunla, kalabalık meydanlara, yürüyüşlere gitti. Jara'nın dertlerini anlattığı işçilerin, madencilerin, emekçi köylülerin, yoksulların şarkılarını çaldı.

Öyle oldu ki faşizme karşı da direndi Jara'nın ellerinde, Jara ile birlikte. Gitarı Jara'yı, Jara gitarını ölürken bile yalnız bırakmadı. Önce bu gitar kırıldı, düşmana karşı bir siper oldu adeta sahibine, sonra Jara'nın onu çalan parmakları... Kırıldılar ardı ardına. Ama kırılmakla tükenmediler, Şili'nin direngen halkı gibi.

Jara ve beş bin kişi

Victor Jara, devrimci halk ozanı, Şili'nin bağrından yükselen isyanın yanık sesi... Victor Jara bir ülkenin egemenlere karşı verdiği savaşın şiirsel bir anlatımını sigdırıyor şarkılarına. Yani belgesel niteliğinde bir müzik onun yaptığı; şarkıları halkın mücadele tarihinden kesitler taşıdığı için toplumsal bellekte sadece güzel şarkılar olarak değil, tarihten önemli kesitlerin birer yansıması olarak yer ediniyor.

Faşist Pinochet cuntası Şili'nin dört bir yanına yayılan yıkıcı bir fırtına gibi önüne bir, iki, üç... Ve sonra beş bin kişiyi katarak ölüme sürüklüyordu. Böylece akşam boş duran Santiago Stadyumu, zindan oldu sabaha. Bu beş bin kişi muhalif ezilenlerinden oluşuyordu Şili'nin. Faşist Pinochet'in unuttuğu bir şey vardı: Bu beş bin kişi beş bin yürek taşıyordu!

Jara, bu beş binin ezgili yüreğiydi, Ruhi Su misali. Koyun gibi başı öne eğik kurban kesilmeyi beklemeyecekti. Kısık bir ses bozdu korkunun sessizliğini. Küçük bir damla düşer gibi oldu bin yıldır uyuyan bir okyanusun derinliğine. Besteleriyle müziğin devrimci kültürünü yaşamı boyunca taçlandıran Jara, müziğin gerçek anlamını işte o gün, o stadyumda ölümüyle doruğa ulaştırdı. Kafasına doğrulan silahlara karşı "Biz kazanacağız!" diyen bir ezgiyi mırıldanıyordu çatlamış dudakları. Susuz kalmış diğer beş bin dudak yağmuru çeken topraklar gibi sarıldı bu ezgiye. Kısık ses gürleşiyor, damla dalgaya dönüyordu. Vurdular sırtına, karnına, içi yıldızlar kadar güzel ve korkunç kafasına Victor Jara'nın. Acıması yoktu faşist kölelerin, efendilerinden buyruğu almıştı; Victor Jara ölecekti!

Pinochet akılsız faşistin tekiydi, onun göremediği Jara'nın öleceğini ilk andan beri bilmesiydi. Fakat esas mesele, bu ölümün kimin istediği şekilde gerçekleşeceği idi. Faşist Pinochet'in mi, yoksa devrimci Jara'nın mı? Jara, zafer türküsü söyleyerek ölmeyi tercih etti. Ne zordu

şarkı söylemek, dehşetin şarkısı olunca. Dehşetti yaşadığı Jara'nın, ölümü dehşetti... Gördüğü kendisiydi oncasının arasında ve oncasının sonsuzluk anı içinde sessizliğin ve çığlıkların ezgileri oldu şarkısının noktalandığı: "Onlar için kan madalyadır, kıyım kahramanlık gösterisi. Tanrım, senin yarattığın dünya bu mu, çalışıp hayran kaldığın yedi günlük emek bu mu?"

Kırıldılar gitar çalan parmaklarını! Olsun! Bir sanatçı, eğer devrimciyse, gitarsız da türkü söylemeyi bilir! Kestiler türkü diyen dilini! Olsun! Bir sanatçı, eğer devrimciyse, dili yasaklansa da kesilse de sadece yanık sesiyle türkü söylemeyi de bilir! İşte böylece ortaya koyduğu devrimci irade sanatçı iradesiyle o anda bütünleşiverdi Jara'nın. Kalp atışları durana dek zaferin türküsünü söyledi. Böylece düşmanın zulmüne karşı zafer kazanan devrimci iradenin müziksel ifadesi oldu türküsü. Ölümünden hemen önce, o stadyumda, hani o beş bin kişinin arasında yazdığı son bestesinde dediği gibi yeni bir tohumun doğumu oldu onun ölümü... Ölürken de gitarı kadar namuslu ve umutluydu Jara. O, faşist Pinochet'in istediği gibi değil, kendi istediği gibi, şarkı söyleyerek öldü! Bu yüzden o kazandı ve bu yüzden biz kazanacağız! Venceremos!

**On bir el buradayız
üretmekten yoksun bırakılmış.
Ne kadarız hepimiz tüm ülkede?
Başkanımızın kanı, yoldaşımızın,
Daha güçlü vuracak bombalar ve
makinelili tüfeklerden!
İşte böyle vuracak bizim yumruğumuz da
yeniden!**

**Victor Jara
(Santiago Stadyumu'nda öldürülmeden
hemen önce yazdığı son bestesi...)**

